

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİL YAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©

Cilt: 39 • Sayı: 462 • TEMMUZ 1998
(KDV DAHİL) 400.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Halük HACALOĞLU

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumluları:
Levent KOSOVA - Tarık ARIKDAL

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 284 11 55 - 56 • Fax: 284 12 39

Renk Ayrımı
Degradé Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40 - 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 4.800.000 TL.
(Öğrenciler: 3.800.000 TL.)

Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilayay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR1
- REALİTE: RÜYALAR2
- ANLAŞILMAYANLAR6
- 6. ZİHİN & BEYİN SEMPOZYUMU:
ÖZGÜR İRADENİN DOĞASI7
- ANLAYIŞLARIMIZIN DEĞİŞMESİ10
- DOĞAL AFETLERİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ11
- ATLANTİS'İN CANLI KRİSTALLERİ13
- KARŞILAŞMALAR17
- KADERİMİZ ELİMİZDE19
- İNCİL'DEKİ HİKÂYESLER GERÇEK Mİ?21
- A'YIN NEGATİF ETKİSİ24
- KOZMİK İNİSİYASYON27
- UFO'LAR ve ÜÇ DİNSEL KİTAP31
- SEVGİNİN GÖRÜNÜŞLERİ33
- HAKİKATE YAKLAŞMAK35
- YENİ MEDYOMLUK37
- BODRUM'DA BİR RUHÇU DERNEK40
- SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
TAHAYYÜLÜN İĞVASI41
- RUHSAL AKTÜALİTE: HEXHAM KAFALARI42
- MARS ve RICHARD HOAGLAND43
- RUSYA'DA SANSASYONEL BULUNTULAR44
- RUHSAL AKTÜALİTE: GELECEĞE BAKIŞ45
- RUHSAL POTANSİYELİMİZİ AÇIĞA ÇIKARMAK45
- BİLYAY VAKFI'NDA ROERICH MERKEZİ'NDEN
BİR KONUK46
- ETKİNLİKLERİMİZ47
- KİTAPLAR ARASINDA:
TÜM YÖNLERİYLE MEDYOMLUK48

Sevgili Okuyucular Ergün ARIKDAL

İnsanoğlu tekâmül seviyesinin icabı olsa gerek, hem tembelliği seviyor, hem de çok Şeylere sahip olmak istiyor. Tembelliğin, miskinliğin, kısaca ataletin -durağanlığın- bütün icaplarını yerine getirmeye titizlikle gayret gösterirken, bir gayret karşılığı olmadan sağlanacak beden hazları da çokça arzulamaktan da geri kalmıyor. Bu tatmin olma ihtiyaçı o kadar insiyak -içgüdüsel- hâle gelmiş ki, uğranılacak zarar ve doğacak tehlikeyi hiç düŐünmeden, tam bir "makine insan" olarak hareket ediyor.

Burada önemli olan insanın davranışlarını gözlemek değildir; insanın içinde bulunduğu ruhsal durumdur. Yani hangi ruhsal durumda nasıl davranıyor ve bu davranıŐı yönlendiren sik nedir? Evet, kısaca tekâmül düzeyinin ihtiyaçlarına karşı tatmin yolları ararken ve tatmin olurken ne hldedir?

Hayatın iniŐi ve çıkıŐı, insanı sarsan olaylar, kendimiz hakkında verdiğimiz değer hükümleri, hayallerimiz, avuntularımız, kısaca i ve dış insan olarak kendimizi algılayıŐ Őeklimizdeki bütün değişimler tekmln ele gelen, canlı yönüdür.

Kendimizi algılayıŐumuzun deđiŐimini yöneten bizzat olaylardır, yani hayatın kendisi. Bunu da SARSINTI dediğimiz, ŞOK dediğimiz "benlik söndürücü" etkiler sağlar. Bizi sarsan her olay -büyük ya da küçük- benliklerimizin birisini siler. Nefsaniyetin sayısız maskelerinden biri yok olurken, bir arkasındaki sahneye çıkar. Bu tekmln ebedi sürecidir.

Ruh varlığı sonsuz tekâmül kademelerinde o kademenin sıfatlarını, yani benliğini taşır. Ruh varlığı melek olamaz, zira meleklik sabitliktir, neyse o olmak'tır. Oysa ruh varlığı oluşunun sürekli olarak üstüne çıkma-ya azmetmiŐ, kinatların bilgisine ulaŐmaya yönelmiŐ, gerçekten tekâmül yolcusudur. Pek çok meleklik mertebelerinden geçebilecek kudret ve ezeli istidada sahiptir.

Ruh varlığı kinatların en büyük neŐesidir. Kinatların kıymeti ruh varlığına olan yakınlığı ile ölçülür, yani ona sağlayabildiği imkânlar oranında üstündür. Kinatların neşesi ruh varlığının mevcudiyetiyle sürüp gidiyor. Kendini bilenler kutlu olsun.

Selm ve Sevgiler

Bütün mesele rüyaların bize anlatmak istediğini en doğru şekilde kendimizin tasvir ve tahlil etmesidir.

RÜYALAR

24 SAATLİK bir zaman dilimi içinde, uyumak zorunda olduğumuz bir süre var. Bu uykü süresi içinde de rüya görmekteyiz. Yüzyıllardan beri de rüyaların çıkış kaynağı ve sebepleri konusunda araştırmalar yapılmaktadır.

Rüyaların ortaya çıkışında öncelikle bir fizyolojik kısım vardır. İnsan bedeniyle ilişkili bazı uyarılar, şuuraltındaki birtakım mekanizmaları harekete geçirerek bize çeşitli haberler iletebilir. Bu uyarılar içinde en yakın çevremiz, toplum, dünyanın kendisi ve kozmos olabilir. Sürekli bir şekilde tesir altında bulunduğumuz için, bu etkilerin yorumlarını rüyalar hâlinde görebiliriz.

Rüyaları metapsişik açıdan da değerlendirmek mümkün. İnsan, sadece fizik bir bedene sahip bir varlık değildir. Fizik bedenle ruhsal özümüz arasında aracılık ederek tesir alışverişinin en iyi şekilde yapılmasını sağlayan ara plânlardır. Bunlar, örneğin, Hindu sisteminde astral, esirî, mantal ve kozal beden gibi isimler almıştır.

Temelde bunlar birer tesir geçiren alandır. Üst üste giyilen elbiseler gibi düşünülmemelidir. Frekansı yüksek bir enerjinin, alçalan frekanslar hâlinde titreşimi daha düşerek bir yere iletilmesi gibidir. Çok yüksek bir elektrik gücünün, evimize gelene kadar transformatörler aracılığıyla düşürülmesine benzer bu süreç. Her düşürülüş ayrı bir araç gerektiriyor. Enerji düşürücü her bir trafoyo bir psişik araç, bir alan

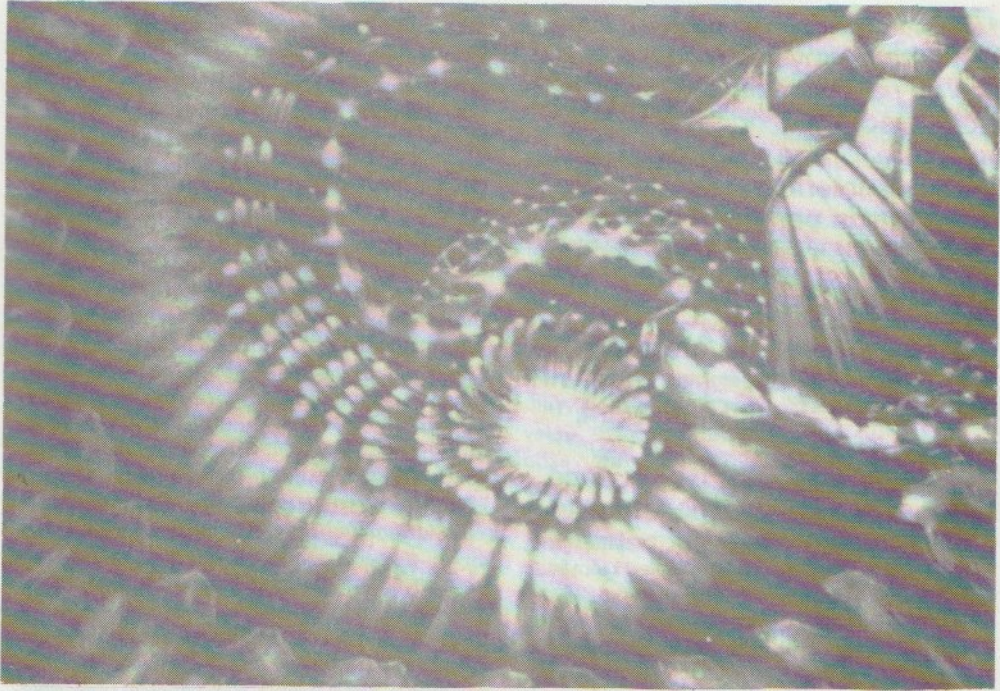
olarak düşünebiliriz. İşte astral, mantal veya kozal beden denilen olgular, aslında enerji düşürücü alanlardır.

Uyku sırasında ruh ve beden münasebetimiz gevşer. Bu gevşeme ilişkî bakımından değil, enerji bakımındandır. Yoksa canlı tutma ilişkisi devam eder. Ama enerjetik yönden akış azalır. Bu akış en çok, fizik bedenden önceki astral bedene kayar. Yani astral bedenin hayatını yaşama başlarız.

ASTRAL BEDENİN İZLENİMLERİ

Astral bedenin izlenimleri şuur dışı dediğimiz bir safhaya geçer. Gördüğümüz rüyaların büyük bir çoğunluğu, çevreden veya günlük hayatımızın birikiminden meydana gelmiş şuuraltından değil, astral izlenimlerimizden meydana gelir. Astral bedenden gelen etkilerin arasında, yine astrale kayıtlı olan daha önceki hayatımızın bilgilerinin de intikali vardır. Gördüğümüz birçok manzaranın, klişelerin, imajların veya anlam veremediğimiz bilgilerin temelinde geçmiş hayatlarımızın parçaları vardır. O parçalar, hızla karıştırılan bir kitabın içinde görüp hoşlandığımız bir resmin gözümüzün önünden geçişi gibi, kısım kısım klişeler hâlinde rüyalara intikal eder.

Bu hatırlatıcı rüyalar geçmiş hayata ait yaşantıları aksettirir. İşin güzel tarafı, kendi egomuzun savunma mekanizmaları bunları bu zamana adapte etmesidir, yani bu zamanın

sembollerine çevrilirler. Bu yüzden, hangilerinin şimdiki, hangilerinin geçmiş hayatımıza ait izlerin olduğunu ayırmak zordur. Ego çok güzel bir adaptasyon yapar çünkü egonun yıkılmaması gerekir. Eğer o bilgi normal şuura yansırsa insan buna dayanamayabilir, büyük bir kaos içine girebilir. Bu nedenle gayet güzel bir telâfi mekanizması çalışır. Hatta bunlara *telâfi rüyaları* denmektedir. Bu tür rüyalarda vicdanî pişmanlıklar, suçluluk duyguları çok güzel semboller ve klişeler hâlinde ortaya çıkmaktadır.

PREKOGNİSYON RÜYALARI

Diğer bir özellik olarak da, rüyalarda önceden görme, yani prekognisyon vardır. Biliyoruz ki durugörü medyomları eşya ile ilgili tesirleri, olguları vizyon hâlinde algılar. Psikometri medyomları da hem vizyon hem de hisler hâlinde aynı şeyin farkına varabilir. Bir şeyin geçmişini veya geleceği hakkında bilgi sahibi olabilir. Bir çeşit kayırt okumadır bu. Yakın veya uzak bir gelecekte olacak olan bir olayın imajlı ya da imajsız biçimde kendiliğinden bilinmesi de prekognisyonudur. Geleceğin zaman açısından uzak veya yakın olması hiç önemli değildir; vizyon hâlinde de olabilir, içe de doğabilir; çok güçlü bir şekilde önsezi tarzında hissedilebilir.

Tüm bunlar uyku durumunda da oluşabilmektedir. Yapılan denemelerde, bir kişinin ruh ve beden bağlantısını gevşetecek bir hâle geçmesi için alfa ritmine girmesi gerektiği belirlenmiştir. Bu ritim ise uyku ile uyanıklık arası bir geçişte yaşanmaktadır. Böylelikle medyumsal tezahürler ortaya çıkabilmektedir. İşte prekognisyon, bu gevşemenin en yoğun olduğu uyku durumunda çok kolay meydana gelebiliyor. Ve rüyalar aracılığıyla geleceği bildiren haberler alınabiliyor. Zaten bu tür rüyaları gören kişinin doğasında medyomluk vardır. Fakat bunu tezahür ettirir şekli, normal bir laboratuvar çalışması tarzında olmuyor, doğal bir şekilde rüyada tezahür ettiriyor (Biliyoruz ki, laboratuvar şartlarında medyomun, bir cisme konsantre olması sağlanarak vizyon gördürülmektedir).

Prekognisyon olayı sadece uyurken değil, uyanırken de tezahür edebilir. Hassas kişi, hiçbir derin gevşeme yaşamadan karşısına çıkarılan bir ekran, perde veya duvarda, olacak olayları gözleyebilir.

REHBERLERİN YARDIMLARI

Bunların kaynağı, metapsişik bir ön bilgiye göre, rehber varlıklar ve ruhsal idareci varlıklardır. Bizler zaman ve mekâna bağımlı olan in-

sanlarız, bağımsız hareket edemiyoruz. Kendimizi zaman veya mekândan kurtaramıyoruz. Böyle bir yeteneğimiz yok. Ama bundan kurtulmuş olan, dünya zaman ve mekânından sıyrılmış, fakat dünya zaman ve mekânıyla istedikleri zaman tesir bakımından endüktif bir tarzda ilişki kurabilmiş idarece varlıklar var (bunlara dinsel metinlerde melekler denmektedir). Bu varlıklar insanların gelişimini üzerlerine vazife almışlardır. Bütün emeklerini bu amaca harcarlar ve bize rehberlik yaparlar.

Bu yardımları büyük metapsişik bilginleri de yaşamışlardır. Özellikle Charles Richet, William Crookes, Gustave Geley gibi bu işin zirvesinde vazife almış olan varlıklar, rehber varlıklardan yararlanmak zorunda kalmışlar ve bunu da ifade etmişlerdir. Özellikle ektoplâzmik tezahürlerde, rehber varlıkların yol göstermeleri olmadan herhangi bir ektoplâzmik fantom meydana getiremediler. Bunları doğrudan doğruya medyomun şuuraltı yaratışı sandılar ve onu da telkin ettiler. İpnotik telkinle bunu günlerce denediler; belli bir tipi ve simayı medyoma empoze ettiler: "Sen şunu hafızana alacaksın, şuuraltına yerleştireceksin ve bunu ektoplâzmik bir celse sırasında, âdeta çamurun bir heykeltraşın elinde şekil bulması gibi ektoplâzma bu şekli vereceksin." Kesinlikle başarılı olamadılar.

Aynen "Nerede iki kişi varsa, üçüncüsü benim." ifadesiyle İncil'de belirtildiği gibi, nerede küçücük bir organizasyon kurulsa bir ruhsal sistem oradaki bütün bağları kuruverir. Bu her psişik çalışmada da geçerlidir. Fiziksel organizasyonlar kurmak değil, o iki fizik varlık arasındaki psişik organizasyonu sürdürmek çok önemlidir. Buna *sevgi bağları* diyoruz. İnsanlar birbirini sevip sayarsa, birbirlerinin insanî değerlerini bilirlerse, o zaman o fizikî organizasyon yürür.

Beden olarak birarada olmaktan ziyade, o bedenleri birarada tutan manevî bağlar, psişik ve yüksek seviyeli ruhsal karakter taşıyan etki alanları önemlidir. İşte o etki alanlarının spiritlek yönünden ifadesi de rehber varlıklar, hamiyevya koruyucu varlıklardır.

HABERCI RÜYALAR

İşte önceden görme meselesi de varlıkların kendi liyakatlerine, gelişimlerine uygun ola-

rak rehber varlıkların o kişilere bazı bilgileri rüya tarzında sunmalarıdır. Bazılarının trans, bazılarının içinin saflığından yararlanarak vizyonlar, kelimeler, düşünceler, hisler tarzında bilgiler aktarılmaktadır.

Haberci rüyaların en büyük niteliklerinden bir tanesi de çok ısrarlı oluşudur. Hiç farkında olmayız ama üzerimizde adamakıllı bir tesiri olur, hep hatırmıza gelir. Onu unutamayız, kendisini bize hatırlatır durur. Hatta üzerinde durdukça da, eğer sembolik bölümler varsa bunlar sembollerinden çıkar ve işin aslı görünür; bize anlatmak istediğini anlarız.

İslâmın peygamberi Muhammed de asıl büyük peygamberliğini önce rüyalarla almaya başlamıştır. Kendisini kendisine tanıtmak ve vazifesine ikna etmek için sürekli rüya gösterilmiştir. Her seferinde rüyaları çıkmıştır. Rüyasında bir taşın yerden kalkıp camın üstüne düşerek camı kırdığını görmüşse bu aynen gerçekleşmiştir. Bu tür sarîh denilen, doğru rüyalarla işe başlamıştır, ki bu üzerinde çok düşünülmesi gereken bir konudur.

Rüyalara çok değer vermek gerekir. Onlar bizim kendi kendimizle, yücelerle, hamilerle, ölmüş yeniıklarımızla, kozmosla olan diyaloglarımızdır.

Eski çağlardan beri rüyaları ikiye ayırma-ya çalışmışlardır. Örneğin Homeros onları yalancı ve uyarıcı rüyalar diye ikiye ayırmaktadır. Şöyle diyor: "Rüyalar insana iki kapıdan gelir. Birî siyah boynuzdan, diğeri de beyaz fildişinden yapılmıştır. Siz beyaz fildişinden gelenlere bakacaksınız. Siyahtan gelenler sizin işinize yaramaz. Onlar yalancı rüyalar"dır." Homeros, yalancı rüyalarla şuuraltı tarafından bozulan veya başka varlıklardan telepatik yolla alınıp dejener olmuş sembollerini ifade etmek istiyor. İslâm'da bunlara "şeytanî rüyalar", diğeri türe de "rahmanî rüyalar" denir.

Rüyaları böyle şeytanî veya rahmanî şeklinde ayırmanın bir anlamı yok. Aslında psikoanalitik tedavide rüyalar aracılığıyla insanların ruhsal dünyalarına girmek isteniyorsa, şeytanî denilen rüyalar daha ilginçtir. Varlığın şuuraltındaki bozukluklar, dejenerasyonlar, oturmuş hâlleri, peşinde olduğu şeyler o rüyalarda harita gibi karşımıza çıkar.

Bütün mesele rüyaların bize anlatmak istediğini en doğru şekilde kendimizin tasvir ve tahlil etmesidir. Bir hekimin bile tahlil etmesi mümkün değildir çünkü önüne belli kalıplar verilmiştir Freud tarafından; "şu böyledir, bu böyledir, buna sığdı, şuna sığmadı at dışarıya" şek-

linde. Bu yüzden psikoanalistlerin rüyalarla yaptığı tedaviler yerine oturmamıştır. Nitekim buradaki yanlışlığı Jung büyük bir mücadeleyle ifade etmiştir. Arşetipik olarak, kolektif şuur anlayışındaki ortak sembollerin önemini anlatmış. Çünkü bütün insanlığın kendi geçmişinden getirmiş olduğu belirli ifade şekilleri vardır ve bunları her toplum veya insan hep aynı şekilde ifade edebilmektedir. Bunlar üzerinde durularak gelecekte daha yeni şeyler yapılacaktır.

RÜYALARLA TAŞINAN MESAJLAR

Bizi ilgilendiren, rüyaların taşıdığı mesajdır: Bunlar neler vermiştir, neler göstermiştir, ne kadar sıklıkla olmuştur? Özellikle haberci rüyalar, telepatik şekilde insandan insana nasıl naklolur? Meselâ, birisinin gördüğü rüyayı, yüzlerce kilometre uzaklıktaki insanlar da görebiliyor. Cinsiyet farkı, milliyet, kültür ve inanç farkı olmasına rağmen insanlar aynı rüyayı görebiliyor ve olay gerçekleşebiliyor.

Bunların en ilginç olanlarından bir tanesi İngiltere, Aberfan'daki büyük kömür kitlelerinin kaymasıyla ilgili olanıdır. Olay gerçekleşmeden 15 gün öncesinden başlamak suretiyle 1 gün kalana kadar en az 30 kişi olayı aynen görüyor. Nasıl koptuğunu, yağmur yağdığını, kömür ala ala altı oyulmuş yörenin üstüne nasıl çöktüğünü, kömürlü toz tabakasının kentin içine girdiğini, bir okulu olduğu gibi kapattığını rüyalarında görüyorlar. Okulda en azından 120 çocuk boğuluyor.

Görenlerden 9'u uyanırken vizyon hâlinde alıyor, 21'i ise rüyasında görüyor. Her iki yol da kullanılmış. O kişilerin çoğu bunları yazıp belediyeye yollamışlar. Elbette sonradan, "Size bu kadar ihbar yapıldı. Niye tedbir almadınız?" diye belediye epey zorlanıyor.

Başka bir örnekte de, bir kadın, rüyasında kilisenin yanacağını görüyor ve kızı da kilise korosunda çalışmaktadır. O gün yollamıyor ve gerçekten de yangın çıkıyor. Yazgıya mutlaka başa gelir çekilir diye bir şey yoktur; bazı konularda insan gereken tedbiri alabilirse sıkıntılı durumlardan kendisini kurtarabilir.

Charles Richet, prekognisyon konusunda şunları söylüyor: "Varılan yegâne sonuç, önceden bilmenin (prekognisyonun) mevcut olduğu sonucudur. Bu gücün olağan dışı ve görünürdeki acayip yanını kesinlikle kabul etmemiz gerekir. Çünkü bu akıl almaz ve görünürdeki olağan dışılık bi-

lime tamamen ters düşen bir iş. Bilim böyle bir şeyi kabul etmez. Ama bunun olağan dışı, akıl almaz olduğunu kabul etmek zorundayız."

Ünlü psikolog doktor Stanley Krippner'in de rüyalarla ilgili araştırmaları vardır. Kendisi ABD'deki Maimonides Hastanesinin Rüya Laboratuvarı müdürüdür. Çok sıkı kontroller altında yapılan incelemelerde rüyaların telepatik özellikleri öğrenilmiştir. Deneylerde rüyaların bir insandan başka bir insana nakledilebildiği kanıtlanmıştır.

Yukarıda sözünü ettiğimiz Aberfan olayı için şu sorulabilir: Madem depremleri, yanardağların patlayacağını, çok büyük atmosfer olaylarını önceden hissedenler ve algılayanlar var, o hâlde acaba biz insanlarda sismografik âletler mi var? Kayda alıyor, işaretliyor ve onun böyle olduğunu gösteriyor bize. İnsan varlığı bir sismograf gibi mi çalışıyor? Hepimizde böyle bir yetenek var ama bunun farkında değiliz ya da işletmek istemiyoruz. Konsantrasyonumuz bu yönde değil. Kendi amaçlarımızı başka şeylere bağlamışız.

Bazı rüyalarda da bizimle hiç ilgisi olmayan meselelerle karşılaşabiliriz. Özellikle ruhsal kozmosta, belli bir titreşimde bazı yayınlar olmaktadır. Kaçak yayın yakalar gibi, arada bir bunları yakalayabiliriz. Bu şekilde yarım yamalak bilgiler elde edilebilir. Ve bunlar çok ikna edici, sağlam bilgilerdir. Ondan sonra o insanlar falan zamanda filân olacak diye iddia etmeye başlarlar: Kiyamet şu zamanda kopacak, şu yerde sel olacak vs. O zaman gelir ama hiçbir şey olmamıştır. Onlar zaten kendisine verilmiş bir haber değildir; başka bir yerden, daha üst seviyeden yapılan bir iletişimasyonun arasına girmiş ve kaçak yayın almıştır. Eskilerin tabiriyle "kulak hırsızlığı" yapmıştır. Üstüne bir de kendi yorumunu, kendi tasvirlerini katmıştır.

Şunu kesinlikle biliyoruz ki, Yüce İdare Mekanizması yapacağı işleri varlıklara söylemez. Yeryüzünde yaşayanların hiçbirinin o plândan haberi yoktur. Yeryüzünde en yüce varlık bile, kendisinden iki kademeye yukarıdaki bir varlığın niyetinin ne olduğunu bilemez. Kendileri lütfeder verilerse, onun da verilmiş yolu, şekli vardır. Onun doğru bir kaynaktan geldiğini biliriz. O zaman ona göre davranmak gerekir. Yoksa kendi vicdanımızdan ve kendi bilgimizden başka bir şeye itibar etmemelidiriz. Özellikle vicdanımız bize muhakkak doğruyu söyler. ■

ANLAŞILMAYANLAR

BERABER yaşayan insanların birbirini iyice anlaması gerektiğini iddia etmek yanlış bir anlayıştan doğar. Anlaşılacak çok az insana nasip olan bir lükstür; hele en iyi ve en derin şeyler hayatta daima yanlış anlaşılır. Biz bu dünyaya anlaşılacak için değil, anlamak için geldik. Anlaşılmamanın üzüntüsünü duyacağınız yerde, bütün ruhumuzla başkalarını anlamaya çalışsak hayat daha güzelleşir. Zaten çok zaman biz bile kendimizi anlayamazken başkaları nasıl anlayabilirler?

Bu yüzden bir genç kız hiçbir zaman, "Benim ne biçim annem var?" diye sormamalıdır; aksine, "Ben ne biçim evlâdım? Bende bir genç kız olarak, iyi, duygulu, akli başında bir evlât olmanın vasıfları var mı? Yoksa sadece bir kız evlât taslağı veya karikatürü müyüm?" diye sormalıdır. Aynı şekilde bir erkek çocuk da, babası idealine uygun olmadığı zaman sızlanmamalı, baba-oğul münasebetinde oğula daha çok vazife düştüğünü bilmelidir. İyi bir evlât olarak kendini göstermeli, sevgisi, saygısıyla babasını kazanmalıdır. **Baba ne olursa olsun, evlât evlâtlığını göstermelidir. Aksi hâlde o hiçbir vazifesini hakkıyla yapamaz. Her zaman etrafını kollayıp başkaları vazifelerini yapıyorlar mı diye gözetlerse, hiçbir zaman içten bir rahatlıkla kendi vazifesini yapmaya fırsat bulamaz.**

Aile hayatında yalnız geliştirici kuvvetler yoktur, insanın içindeki ilerlemeyi önleyen tehlikeler de vardır. Aile hayatı ile gerçekten ilerlemek için bu tehlikeleri açıkça görmek gerekir. **Aile yüksek sorumluluklar için bir eğitim yuvası olabilir; ama yüksek gayeleri olmayan bir kimse için daha çok her şeyi köstekleyen, egoistliği ve evlâtlarında kendini görmek, genişlemek arzularını besleyen bir gıdadır.**

Böyle egoist kimseler bu kısa görüşlülükle kendilerini de yakınlarını da nasıl yere vurduklarını bilmezler. Kendi benliklerinin özünü teşkil eden yaratıcılık duygusunu çocuklarıyla bölüşür, onları zehirler ve onlarda tevazu duygularını öldürürler. Tevazu olmayınca da ne köklü bir vicdan, ne de gerçek sosyal kültür olabilir. Bu egoist aileler dışarıya karşı az sevgi gösterildiği nispette ailenin daha köklü gelişebileceğini düşünürlerse, önemli bir gerçeği bilemiyorlar demektir. Çünkü bir ailede et ve kan yakınlığından, akraba sevgisinden daha büyük ve insancıl sevgiye de çok ihtiyaç vardır. Aile dışındakilere karşı sevgisizlik, ilgisizlik zamanla aile bünyesindeki sevgiyi de sakatlar ya da kısa görüşlü, kendini beğenmiş, zorbaca bir sevgi yaratır. Sevginin bu türlü de fedakârlık, şükran, sadakat duygularını meydana getirecek kuvvette değildir. Böylece egoist bir zihniyetle yetiştirilen çocuklarda ruh tarafı eksiktir. Onlar sadece etten ibarettir; ruhun üstün hayatını hiçbir zaman yaşayamazlar, onlara hâkim olan et ve kandır. Buna karşılık yabancıların sevinç ve kederini gerçekten paylaşan, canından, kanından olmayan insanlara yardım etmek arzusuyla rahatını, parasını, zamanını verenleri Allah mükâfatlandırır. İnsanın başkalarına gösterdiği sevgi aile için bir kazanç olur, çünkü tabii bağları o daha çok derinleştirir ve asilleştirir. ■

F.W. FOERSTER

6. ZİHİN & BEYİN SEMPOZYUMU: Özgür İradenin Doğası

Raporu yazar: Graham Dunstan Martin,
Edinburgh, İskoçya

4 Kasım 1995 Cumartesi günü Londra Psikyatri Enstitüsünde yapılan ve sunulan makaleler açısından kayda değer nitelik taşıyan bu çok başarılı ve harikulâde organizasyon için Peter Fenwick'e teşekkür ediyoruz.

Konuşmalar, MARGARET BODEN'in belirsizliğin özgür iradeyi kanıtlamayacağı yönündeki tartışmasıyla başladı. Bu gerçekten de doğrudur. Determinizm, şüphesiz özgürlüğün tam karşıtıdır ama hem determinizm hem de şans, özgürlüğü inkâr etmekte ve engellemektedir. M. Boden'e göre, kişi bizleri "özgür irade"den söz etmeye yönelten fiillerin realitesine bakmalıdır. Bu, " karmaşık kognitif (bilişim) mimaride" temellenmiş olan fiiller için bir isimdir. Bu noktada, hiç kimse durumun gerçekten de böyle olduğunu inkâr edemez ama konuşmanın sonunda, her ne kadar karışmış olsa da böylesi bir karmaşanın, klâsik determinizm tarafından tanımlanan sebep-sonucun klastrofobik zincirinden (aslında zincirlerinden!) nasıl olup da özgürlük sağlanabileceğini sorduğumda, bir "kategori hatası" yaptığım cevabını aldım. Bu çok bildik Anglo-Sakson felsefi kuramının önermeye çalıştığı şey, soru soran kişinin kendi hatalı kategorilerine takılı kaldığıdır. Halbuki, bu aynı biçimde cevap veren kişinin de kendi hatalı kategorilerine takılı kaldığı anlamına da gelmektedir. Heyhat, kategorilerin doğruluğu veya hatalı oluşu hiçbir şekilde bariz değildir!

"Fizik, Realite ve Özgür İrade" üzerine konuşan JOHN POLKINGHORNE; tüm tahminlerimizi "Epistemoloji (*) ontolojiye ayna tutar" ilkesi üstüne oynayabileceğimizi açıkladı. Klâsik kuantum teorisinde varsayım şudur: Örneğin belirsizlik ilkesi (gerçekten de "doğru biçimde") doğanın kendisinde var olan belirsizliği, kesinliksizliği yansıtmaktadır. Buradan yola çıkarak,

(*) *Bilgi kuramı; bilimin felsefe açısından incelenmesi.*

(**) *Gölgeolaycılık; şuru bir olayın ortaya çıkışında, ona bağlı olan ama onun üzerinde herhangi bir etkiye bulunmayan olay anlamında basit bir olaya indirgeyen psikolojik kuram*

En alt seviyelerde nesne ile özne arasındaki ayırım en büyüktür ve en az hür irade olasılığı mevcuttur. Daha yüksek seviyelerde, nesne ve özne arasında bizim insan seviyesinde olduğundan çok daha az ayırım ve çok daha büyük dereceli özgür irade mevcuttur. Sistemin zirvesi ise saf, bölünmemiş kendini-bilen şuurdur ve bu şuurun özgür iradesi sonsuzdur.

kaos teorisinin de eşyanın doğasını yansıttığını neden varsaymayalım? Böyle bir varsayımda bulunursak, "üst-alt"ı öne sürebiliriz, yani büyük parçacık kolektiflerinin toptan davranışını kontrol eden desen-biçimlendiren ilkeleri. Polkinghorne, bunun, özgür iradenin içeri girebileceği dar bir patika sağlayabileceğini ileri sürdü.

MARY MIDGLEY; eğer şuurun hiçbir etkisi yoksa ve bir fark yaratmıyorsa, doğal seçilimin nasıl olup da evrim geçirdiğini sordu. Epifenomenalizm (**) şuurun kullanımını, onun dünyayı etkileme yeteneğini inkâr etmekte ve dolayısıyla bu doktrine sahip çıkanlar açısından bir determinizm ve kadercilğe yol açmaktadır. Halbuki uygulamada hiç kimse böylesi bir kaderci biçimde davranmamakta ya da davranmamaktadır. Yani uygulama teorisi çürütmektedir ve epifenomencilerin davranışları, kendi

inançlarını çürütmektedir. Bilimsel türden nedensel açıklamalar, açıklayıcı olmaktan uzak kaldıkları tecrübe alanına uygun olmayan biçimde genişletilmiştir. Dolayısıyla bunlar ihtiyacımız olan tek açıklama türü değildirler ve artık belirli açıklama türlerini "safı halk psikolojisi" olarak horgörmekten de vazgeçmemiz gerekmektedir!

MAE-WAN HO; "Özgür İradenin Biyolojisi" başlıklı konuşmasında organist bir görüşü açısı ortaya koydu. Organizmaların bir dereceye kadar kendilerini fiziğin entropi kanunlarından ve mekanikçi/determinist kontrolden özgürleştirilebilen "hür, kendiliğinden varlıklar" olduklarını öne sürdü. Bu görüşün ilk önericileri olan Henri Bergson ve Alfred North Whitehead'ten örnekler verdi ve ilki Lord Kelvin ve ikincisi de Schrödinger'in sorduğu iki anahtar soruyu tekrarladı: 1) Enerji niçin iradeye otomatik biçimde bağlıdır ve emrine amadedir ? 2) Organizmalar termodinamiğin ikinci kanunundan nasıl kurtulmaktadır ? Modern biyoloji kontrolün, organizma ve onun çeşitli içsel sistemleri içine geniş biçimde dağılmış olduğunu bulmuştur. Kesin kontrol noktaları yoktur. "Moleküler demokrasi" vardır ve hem yerel özgürlük ve hem de küresel iletişim maksimize edilmiş gibi görünmektedir. "Hiçbir şey kontrolde değildir ama her şey kontrolde." Ho, organizmanın durumunu, içinde yer aldığımız anlaşılın noktasal olmayan katılımı evrenin durumu ile kıyasladı ve kuantum tutarlılığının organizmayla ilişkili olabileceğini önerdi. Kontrolün belirli noktalarını tanımlamanın imkânsızlığı, nedensellik zincirlerinin izini sürmeyi bir o kadar imkânsız hâle getirmektedir. Bu nokta, Margaret Boden ve Mary Midgley'nin sunduğu manzara ile ortak bir özellik taşımaktadır; bu manzarada atomsal tanımlama imkânsız hâle gelmekte ve olayların net, determinist biçimde dışıklığının yerini kendiliğinden ama amaçlı hareket almaktadır. Ho, konuşmasının sonunu çok aceleyle bağladı; vardığı sonuçlar biraz eksik kaldı; neyse ki hem organizmanın özgürlüğünün ve onun evrenle karşılıklı ilişkili oluşunun hem de doğa ile bizlerin zevksel (bazen vecdî) birliğinin ahenkli olduğu noktasını aktarabildi.

Peter Fenwick'in açılıştaki belirttiği gibi, toplumun bizlerin özgür seçimlere sahip olduğunu varsaymaksızın nasıl işleyebildiğini anlamak imkânsızdır. Bu nokta, SANDY McCALL SMITH'in yasal sistem içinde özgür iradenin

önemine ilişkin konuşmasında mevcuttu. Aktardığı bir vakada, sanık 8 litre bira, üç bardak sherry içtikten ve bir LSD aldıktan sonra babasını silâhla vurmuştu. Mahkeme cinayet anında sanığın sorumluluğunun sıfır olduğunu kabul etmiş ama bu alkol yüklemesine başlamayı seçen kişinin kendisi olmasına dayanarak, yine de sorumlu olduğunu ilân etmiştir. *Mens rea*; kanun dışı bir fiilin nasıl inceleneceğini veya ele alınacağını belirleyecek olan ve kasıtlı faaliyetleri ima eden temel bir yasal kavramdır.

Ancak hüküm giymiş suçluların çoğu, kendilerine sorulduğunda, masum olmalarına rağmen, sanki niyet ve kasıt açısından masum gibi görünmektedirler. Tamamen tepkiselğin insafına kalmış gibidirler ve suçu neden işledikleri kendilerine sorulduğunda, ne kadar korkunç olsa da, "Bilmiyorum" gibi basit sözlerle cevaplamayı yeğlemektedirler. Empati, mizaç ve kendini tutabilme, bir insanın suç işlemesinde en büyük engellerdir. Rehabilitasyon, ancak insanlara ahlâkî seçimleri nasıl yapacaklarını öğretmeye sevk ettiğinde etkilidir; genellikle çoğunun ahlâkî seçimler yapma konusunda hiçbir fikirleri yoktur!

Kanun ayrıca çeşitli derecelerde insan sorumluluğunun sınırlarını tanıır: Suçu azaltmak için baskı, üstten gelen emirler ve zihinsel hastalık dikkate alınır. SMITH, alarm zilleri çaldiracak biçimde, toplumun genelinde şu an ahlâkî düşünmenin gittikçe azalıp azalmadığı sorusunu sorarak konuşmasını bitirdi.

GAVIN FLOOD, bize Kashmiri Shaivizmin yani evrenin kaynağının, (Şiva olarak adlandırılan) saf ve kendini bilen şuur olduğu öğretiyi izah etti. **Yaradılıştaki, bu nihai öz ilk olarak nesne ve özneye, daha sonra bildiğimiz evreni oluşturacak biçimde yaratılmış biçimlerin hiyerarşisine bölünmüştür. En alt seviyelerde nesne ile özne arasındaki ayrım en büyüktür ve en az hür irade olasılığı mevcuttur. Daha yüksek seviyelerde, nesne ve özne arasında bizim insan seviyesinde olduğundan çok daha az ayrım ve çok daha büyük dereceli özgür irade mevcuttur. Sistemin zirvesi ise saf, bölünmemiş kendini-bilen şuurdur ve bu şuurun özgür iradesi sonsuzdur.**

Bazı dinleyiciler daha Batılı bir örnek tercih edebilirlerdi ama şahsen ben Doğu dinlerini ilgi duymaktayım; bunlar bizlerin doğanın

nasıl analiz edilmesi ve "bölünmesi" gerektiği hakkındaki Avrupalı varsayımlarımıza meydan okuma gibi yararlı bir özelliğe sahiptirler. Aslında hem Doğuda hem de Batıda doğa nesne ve özneye bölünmüştür; biz Batıda bunu zihin ve madde olarak yorumlarken, Doğuda buna şuur ve tezahür olarak bakılmaktadır. Yani bizim maddeye, onların ise şuura saygı duyması her şeyin temelini teşkil etmektedir. Sanırım her iki tavır da beraberinde farklı avantajlar ve hatalar taşımaktadır. Lütfen, bir Anglo-Sakson filozofun bizlere Hindistan'ın bir "kategori hatasından" suçlu olduğunu söylemesine izin ver-meyelim!

Bir sonraki konuşmacıyı sunarken Peter Fenwick, mistik bir deneyim hakkında bir topluluğa konuşma yapmaya istekli birini bulmanın ne kadar zor olduğundan söz etti. Tüm dinleyiciler bir dereceye kadar modern ve rasyonel dünya görüşünün büyüünde olduklarından, böyleşi bir konuşmacıya karşı potansiyel bir utanç sunabilirler. Ancak MARTIN SPENCER ISRAEL, bizlere bu ilerlemiş yaşında eleştirilenlerin ne diyeceğini artık umursamadığını açıkladı. Toplumsal kısıtlamalara tâbi olan ve kendine il-giden mustarip olan ego hakkında değil, ebedî benlik hakkında konuşacağını söyledi ve ger-çekten de ağzından çıkan her hece bu konuda-ki şahsî tecrübelerinin izini taşıyordu. Bugüne dek duyduğum en etkileyici konuşmalardan bi-riydi.

Esasen ama çok kısa olarak şu noktalara temas etti: İrade nedir? Ben'in faaliyetidir. Ama aynı ben ego ile aynı şey midir? "Hür irade" egodan hür, ego-dan bağımsız olan anlamına gelmelidir. Kahra-manlara ibadetin tehlikelerinden ve "Ben kimim?" sorusunun aynı zamanda "Sen kimsin?" anlamına geldiğinden söz etti.

Sakinmayı bir kenara bırakıp, şeytan kovucu gibi iş gören bir rahip olduğunu söyledi bizlere. Dünyanın sadece bizleri değil aynı za-manda ölü ama cahil ruhlar biçimindeki evsiz gezginleri de barındırdığını ve ölümcül hata, (esprî yaptı!) bu varlıkların bazılarının ölü ol-duklarının farkına bile varmamış olmalarıydı. (İnsanın aklına Swedenborg geliyor.) Yine de spiritüalistlere çok güvenmememizi (çünkü ço-

ğunun birarada oldukları "ruh dostlarının" pek de tanımak istemeyeceğimiz türden olduklarını söyledi) ve **parapsikolojik deneyimlerin hedef-lenmemesi gerektiğini, ihtiyaç olduğunda mey-dana geldiklerini** belirterek bizleri uyardı.

İlk mistik deneyimi 16 yaşında iken, mü-zik dinlediği bir sırada meydana geldi. Parlak beyaz bir ışık etrafını sardığında, doğal olarak, son derece korktu. Tam bu sırada büyük bir kudret ona gevşemesini söyledi. Kendisini ebe-diyet ile doğrudan bir temas içinde buldu. Bu durumun meleklerle ve normal dinsel cennet anlatımlarıyla (bu türden yarı materyalist ta-nımlamaların sadece kozmik klastrofobiye yol açtığını belirtti) hiçbir ilgisi yoktu. Ona son ol-madığı "söylendi". O verdikçe, ebediyet de ona verdi. **Evrensel bütünün bir unsuru idi ve evren-sel bütün de onun bir parçası idi.** Ego tamamı-yla gölgelendi ve tamamıyla özgür oldu. Sonsuz, sınırsız sevgi vardı. Yaradan'ı doğrudan bildi. **Sonsuz, sınırsız sayıda yaratık, varlık vardı ve mükemmelliğe doğru gelişmekteydiler.** Tekrar-doğuşa "tanık" olmadı ama bu fikir zihnine gir-di. Derken, sanki bir asansördeymiş ve aşağı ini-yormuş hissine kapıldı ve bu deneyim sona erdi. Bu sonsuzluk deneyimi 3 dakika sürdü; bunu dinlemekte olduğu müziğin eriştiği noktadan saptayabildi.

Bundan kısa süre sonra, hayatı korkunç bir ıstırap dönemine girdi. Ancak edinmiş oldu-ğu bu deneyim, ona bu zorlu dönemden geçme cesaretini verdi.

M. S. Israel'in mistik deneyimini bizimle paylaşmasında hiçbir sakınca görmüyorum ama şeytan çıkartma, çetrefilli bir konu. Gavin Flo-dod'un bizlere Maya'nın, realitenin üstüne bir-çok örtü örtmüş olduğunu hatırlatmasına sev-in-dim. **İnsan, Evren'in şuurulu merkezine doğru yaklaşmaktayken bile, bu örtü bir biçimde kalın-laşabilir.** Ayrıca Budistler bizi "vizyonların" mutlak gerçekliği konusunda uyardıklarını da unutmamalı, ama en derin mistik deneyimleri sorgulamazlar.

Bunu, en uyarıcı konferanslardan biri ola-rak hatırlayacağım. Kapanış konuşmasında Pe-ter Fenwick'in dediği gibi, "Seçim yapıyor mu-yuz? Seçim sizin." Bu sözler, sanırım sadece ko-nuyu özetlemekle kalmayıp, ona verilmesi ge-reken cevabın türünü de belirliyordu. ■

ANLA YIŞLARIMIZIN DEĞİŞMESİ

Nursemin TUSKAN

HAYATIMIZ boyunca kendimizle ve çevremizdekilerle; ailemiz, arkadaşlarımız ve akrabalarımızla bir anlayış birliğine varabilmek için çabalar dururuz. Hareketlerimiz bize nasıl doğru ve mantıklı geliyorsa, ailemizden de aynı şekilde onay bekleriz. Eğer hareketimiz arkadaşlarımız arasında kabul gördüyse, daha fazla güvenle sebebin, çok sık konuşulan, kuşak çatışması olduğunu savunuruz. Ama zaman içerisinde kendi yaşitlarımızla da ortak noktaya gelemediğimiz olaylar yaşarız. Bu kez sebep bulmak daha da güçleşir. Duyularımıza ve o anki anlayışımıza öylesine güvenmişizdir ki, yapılan uyarılara kulak asmayız, duymayız bile. Sonra bir gün biz uyarıcı tarafında kalırız. Bir arkadaşımızın yaptığı hatadan, girdiği çıkmazdan kurtulması için günlerce konuşur, uyarır, hatta kavga ederiz. Tutamayız kendimizi, çünkü biz de onun yaptıklarının doğru olmadığına inanıp kendi duygularımıza ve anlayışımıza gömülmüştüzdür.

Peki nedir doğru olan? Böyle bir durumda ne yapmalıyız? Görsek de uymayacak mıyız?

Burada olup biten, bizlerin değişken yapıda anlayış seviyelerine sahip olan ve duygularıyla yaşamaya bağımlı, fakat henüz onları kontrol edebilme başarısını gösterememiş varlıklar olduğumuzu kabul edemeyişimizdir.

Hepimiz kendi doğrularımıza öyle sıkı sarılıyoruz ki, üç gün, beş gün, bir ay sonra o doğrunun çoktan bir başkasıyla yer değiştirmiş olduğunu ve sarıldığımızın da, yeni doğrumuz olduğunu dahi göremiyoruz. Ve kendimiz üzerinde bunu fark edemediğimiz gibi, bizim dışımızdaki insanların da aynı durumda olduğunu düşünemiyoruz.

Bu doğrulara karşı esnekliği nasıl kazanacağımıza gelince; elbette kolay olmayacak. Ancak hiçbir şeyin ulaşamayacağımız güçlükte olmadığını hatırla-

malıyız. Öncelikle yaşadığımız her olayı ve üzerimizde bıraktığı etkilerini, objektif bir şekilde gözlemlemeliyiz. Bu olay nasıl meydana geliyor, meydana gelirken, olay anında ve sonrasında hangi duygu ve düşünceler içerisindeyiz, reaksiyonlarımız neler şeklinde iyi, net bir gözleme ihtiyacımız var. Bu gözlemlerimiz sonucunda reaksiyonlarımızın farkında olmadığımızı görebiliriz. Ve henüz kendimizi tanımıyor olduğumuz gerçeğiyle yüz yüze geliriz. Bu noktada, yaşam içerisinde genellikle otomatizma içerisinde olduğumuzu kabul ederek kendimizi bu çarkın dışına taşıma çabalarına başlayabiliriz. Bu arada olayları gözlemlemeye yine devam edeceğiz, çünkü bizim en önemli bilgi kaynaklarımız yaşadığımız olaylardır.

Kendimizi ve çevremizdekileri aynı mücadelenin yolcuları olarak görmeliyiz.

Bu çalışmalar içerisinde yoğrulurken bizim dışımızdaki insanların da aynı durumda ya da aynı mücadelede olduğunu göreceğiz. Bizlerin sürekli olarak değişik anlayışlara sahip olduğumuzu anlayacağız.

İşte o zaman birilerine müdahale etmeden önce kendimizi tartmayı, bu konuda müdahale hakkını nereden aldığımızı sorgulamayı, bu hareketimizin sonuçlarının ve bu sonuçların doğuracağı yeni hareketlerin ne olacağı konusunda fikrimiz olup olmadığını düşünmeye başlayacağız. Ya da eğer biz bu döngüye kendimizi kaptırmışsak, belki birilerini dinleme uyanıklığını gösterecek ya da kendi kendimize bunun geçici bir durum olduğunu kabul edip, en az zararla olaydan sıyrılabileceğiz.

Böyle bir durumun varlığını bilmek bize hoşgörü ve esneklik kazandıracaktır, çünkü yaptıkları hatalardan ya da davranışlarındaki bozukluklardan dolayı kızdığımız, sinirlendiğimiz insanların kendi anlayışlarının en üst noktasında olduklarını, en azından şimdilik onlardan fazla bir şey bekleyemeyeceğimizi anlamış olacağız. Dayanıklılık ve sabırlılık, bu bilginin getirdiği hoşgörü ile artış gösterecektir.

Artık kendimizi de, çevremizdekileri de aynı mücadelenin yolcuları olarak bir görmek yoluna adım atmış olacağız. İnsanların özlerindeki birliği anlamaya başlayacak ve kendimize çıkış noktası olarak, insanların fiziksel özellikleri, huyları ya da davranışları yerine, bu Öz'deki BİR'liği alacağız. Ve herkesin bu coşkuyu, bu birliğe ulaşma coşkusunu yaşayacağı zamanları mutluluk ve umutla beklemeye başlayacağız. ■

DOĞAL AFETLERİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

"İçinde bulunduğunuz memleket, muhtelif fasılalarla bazı tabii afetlere sahne olacaktır."

SADIKLAR PLÂNI

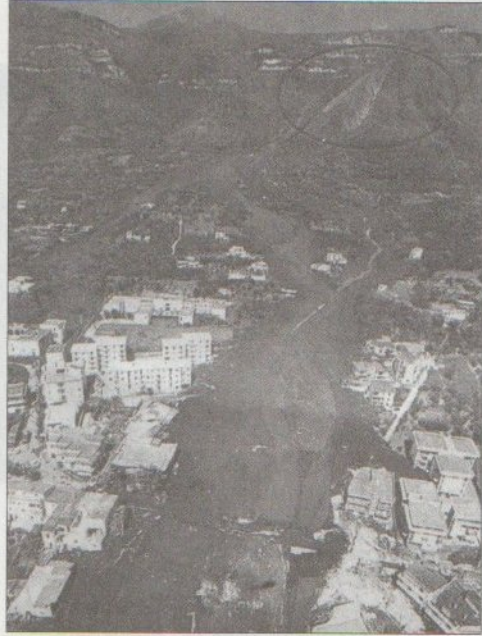
Selman GERÇEKSEVER

MADDENİN gelişiminden de sorumlu olan RUH VARLIĞI, maddesel yanı olan tezahür uzantısı (beşer insan, canlındeki ruh) yaniyla maddesel ortamlarda bilgisinin uygulamasını yapmak, bu arada "insan" dediğimiz bu "beşerî yapı"yı ruhsal ortamlarla maddesel ortamlar arasında daha iyi bir iletken hâline getirmek amacıyla, enkarne olduğu ortamda geçerli ilâhî İrade Yasaları (İ.İ.Y.) çerçevesinde zaman ve mekân şartlarına uyum sağlayarak kendisi için (ve gelişim düzeyinin ve müessiriyet gücünün elverdiği ölçüde de başkaları için) eprövler/ olaylar düzenler. İşte bu olayların bir kısmını da bildiğimiz gibi DOĞAL AFETLER oluşturur.

Doğal afetler, aynı zamanda dünya küresinin kendi gelişim ve değişim süreciyle ilgili, gerçekten de doğal olgulardır. Ama bunlardan, insanların gelişim ihtiyaçlarıyla senkronize edilerek, içsel gelişim ve şuurlanma (kıyam) yönünde yararlanılması yine RUH VARLIĞININ tasarrufunda olan bir olanaktır. RUH VARLIĞI İ.İ.Y.'na olan nüfuzunu artırdıkça, doğal ve toplumsal olaylarla belli bir yörede bulunan insanların gelişim ihtiyaçlarını senkronize etmenin şuurluluğunu da kazanır(*).

Dikkat edilirse, son yıllarda doğal afetlerin ve olayların hem sıklığı arttı, hem de (en gelişmiş ülkelerdekiler de dahil, tüm teknolojik

olanaklara ve önlemlere rağmen) insan üzerindeki şok etkisi (hem de TV vasıtasıyla) tüm insanları küresel olarak etkileme şiddeti artmış durumdadır.

İşte söz konusu durumu, bir örneklerle incelemek amacıyla 14 Temmuz 1995'te Isparta'nın Senirkent ilçesinde meydana gelen sel felâketini ele alıyoruz. Olayı hafızamızda canlandırması için önce birkaç haber aktarıyoruz:

Bilgilerimize göre, bu ve benzeri doğal afetler, (şimdiye kadar dinsel şeriata bağımlı

(*) "Plânlar şuurlulukları nispetinde re'sen hareket etmek serbestiyetini haizdirler. Onların şuurluluğu İ.İ.Y.'na tasarruflarıyla kâimdir." - SADIKLAR PLÂNI

yaklaşımın önerdiği gibi) "gazaba gelen Tanrı'nın insanları cezalandırması" (!?) olmayıp; bizim gibi bir canlı varlık olan dünya küresinin kendi gelişimi ve dış uyaranlara (yağmur, genel çevre kirliliği ve beşerî tahribat vs.) verdiği tepki çerçevesinde ortaya çıkan olgulardır. Ancak, yukarıda da belirttiğimiz gibi, böyle bir olay vasıtasıyla epröv geçirme, halet yaşama ihtiyacında olan varlıkların biraraya toplanmaları, ruhsal güçlerin tasarrufunda ve bizim bu dünya şuuruyla akıl erdiremeyeceğimiz (bundan dolayı da "tesadüf" diye geçiştireceğimiz) kadar ince hesapları gerektiren bir husustur.

Ayrıca, özellikle içinde bulunduğumuz şu devre sonunun iletişim araçlarının, herhangi bir haberi evimizin içine kadar getiriveren olanaklarıyla, şuurda uyanma (kıyam) çerçevesinde bir felâketin asıl hedef kitlesi o olayda hayatını kaybedenler değil, belirli bir uzaklıktan olayı izleme durumunda bulunanlardır(*). Ölen ya da yaralananlara zaten (kendi yaşam plânı ve gelişim ihtiyaçları çerçevesinde) olan olmuştur. Savaşlarda ve terörde ölen veya yaralananlar da dahil, bu insanlar belki de insanlığın genel şuurlanmasına hizmet amacıyla kendilerini feda etmiş olabilirler. Ama biz ne yapıyoruz, bu önemli: Böyle bir etki aldığımız zaman ne tepki gösteriyoruz? Ne gibi haletlere giriyoruz? Olay geçtikten sonra insanlara ve yaşama genel yaklaşımımızda ne gibi bir değişiklik oluyor ve bu ne kadar sürekli oluyor? Kısacası, yazımızın girişinde ortaya koyduğumuz anlamda, dünyada bulunuş amacımıza uygun bir gelişim içine ne kadar girebiliyoruz?

Gördüğümüz kadarıyla bu ve benzeri felâketler sırasında, felâket atlatıldıktan kısa bir süre sonra da olsa, insanlar daha vicdanî, daha

özverili ve daha çok yardımlaşma ve dayanışma içinde hareket ediyorlar. En son meydana gelen sel felâketinde de bunların örneklerini gördük:

Kuşkusuz, bunlar sadece bir gazete muhabirinin gözlemlerinden yaptığımız aktarımlar. Çok daha anlamlı ve ibret verici vicdanî ve özverili uygulamaların da sergilenmiş olma olasılığının çok yüksek olduğuna eminiz. Ama amaç, bu güzel ve insanî uygulamaların sürekliliğidir; günlük normal yaşamımızdaki her uygulamaya sinmiş olmasıdır. Fedakârlığın, vicdanî hareketlerin, sevginin; davranışlarımızın temelindeki en doğal motivasyon olması, "**yenileşmenin**" dışı yansıyan en belirgin niteliği olacaktır. Her şeyin her etkinin aşkın hedefi, insanda insanın

işsel gelişimine, "**şuurda yenileşmesine**" hizmet etmektir, bedenli ruh varlığının (can hâlinde ruhun) madde ile ruhsal âlem arasındaki iletişim işlevini giderek artırmaktır. Bu şekilde "**İnsanlara hürriyet ve iradelerini kullanma imkânları gittikçe daha ziyade verilmektedir. Herhangi bir varlığın karşılaşılabileceği ve karşılaşmakta olduğu hadiseler, %90 onun ihtiyaçları ve liyakatıyla alakalıdır.**" SADIKLAR PLÂNI ■

Kaynaklar: Sadıklar Plânı Tebligatı

(*): "**Tabiat hadiselerinde büyük imkâna kavuşacak, ders alıp, bir idrake ulaşacak olanlar; bizzat o hâdiseyi yaşayanlardan çok, onu müşahede edenlerdir.**

Çünkü müşahede edenler, o hadiseyi yaşayanlardan, rikkat bakımından daha üstündür. Öbürleri onlara bir misal teşkil edecek derecede kapalı ve hareketsiz kimselerdir." - SADIKLAR PLÂNI

ATLANTIS'İN CANLI KRİSTALLERİ

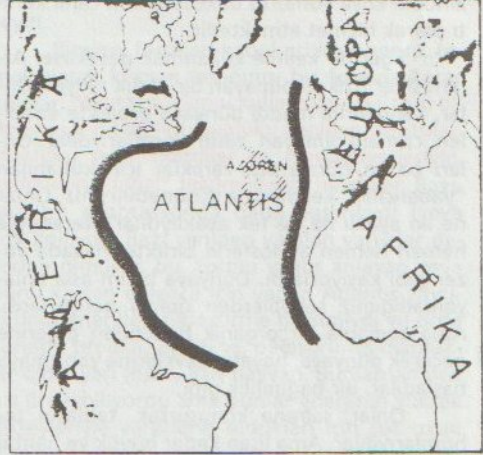
Mark HAMMONS

BU yılın başlarında, kendisine yılbaşı hediyesi olarak hassasiyetimi kullanarak elde edebileceğim bir hediye teklif ettiğim ünlü birinin ricası beni hem şaşırttı hem de mutlu etti. Bu tür teklifler öylesine lâf olsun diye veya sık sık yapılmamaktadır; karısı o hafta çekilecek lotonun sayılarını istemediği için eşine sert bir bakış fırlattı zira eşi şunu bilmemi istedi: "Sfenksin yakınlardaki gizli odanın içinde ne var?"

Böylece, ben de psişik olarak bakmak için oraya gittim. Daha önceden bu konuya meraklı olmadığım için gerçekten de fazla bir şey ummadım. Ancak o kadar muhteşem bir şeyle karşılaştım ki, bu benim şuurulumu değiştirdi. Eğer bu kadar uzaktayken bunu yapabiliyorsa, bu şeyin fiziksel mevcudiyeti herhangi birinin ümit edebileceği gibi, ne kadar heyecan verici bir keşif olurdu.

Zaman bizi "Atlantis" etiketiyle özetlediğimiz eski uygarlığı ortaya çıkarmaya doğru sürüklerken, yaşamını, çok yakın bir geleceğe kadar gözden kaybolmuş hâlde kalacak olan bir dünya hakkında bize ipuçları vermek için harcayan büyük kâhin Edgar Cayce'ye saygılarımı sunarım; o olmasaydı, ortada ya cehaletten ya da sırf kötülük olsun diye yanlış yorumlanmış pek az fiziksel kanıt olacaktı.

Birçok yıllar boyunca Edgar Cayce'ye inanmadım. Onun kelimelerini diğer herkesi okuduğum gibi okuyabiliyordum ama onlara Edgar Rice Burroughs'un sözlerinden daha fazla bir gerçeklik atfetmiyordum. Gerçekte, onların ikisini de okunacak eğlenceli şeyler olarak kategorize etmişim ve işte hepsi buydu. Bu vizyonlar bana 1960'lı yıllardaki gençliğimde gördüğüm birsürü Atlantis konulu filmi hatırlatacak hoş vizyonlardı. Lazerler sadece bilim kurgu filmlerinde mevcutken ve kanallar sadece televizyonda seçilebilen şeylerken (ki o zaman sa-

Günümüz uygarlığından daha ileri seviyede bulunan Atlantis uygarlığı hakkında pek çok hakikat gün ışığına çıkmayı bekliyor.

dece üç tane vardı), hayat ne kadar kolaydı.

Şimdi önümüzde ne olduğunu biliyorum ve içim ferahladı. **Edgar Cayce gibi biri hayatında asla görmeyeceği kimseleri iyileştirmek için yaşamını trans durumunda geçirmiştir;** kendini feda etmiştir, evet. Ve karşılığında ise kendisiyle alay edilmiş ve çok fakir kalmıştır. Zamanımın fantastik bir zaman olduğunu anladığım için çok ferahladım, bu zamanda doğruluğun güçleri yanlısın güçlerinin üstesinden gelebilir, o zaman gerçek, şimdi olmak üzere olduğu gibi reddedilemez bir şekilde işiğe dönüşebilir; aslında bu çoktan oldu da, biz sadece bilgilendirilmeyi bekliyoruz.

"Atlantis" dediğimiz şey, "atl" sesinin Yunanca ile bozunmuş hâlidir. Bu aynı sesin, Yeni Dünyanın dillerinde de kalması bir tesadüf değildir. Bu, tahminen dünyadaki anlamlı uyuma sahip en eski sestir. Bir anlamda, Yunan efsanelerinin birçoğu doğrudur ama tıpkı eski Hristiyan İncil'inin açılış bölümlerinin, eski bir

gerçekliğin sadece bir gölgesi olması gibi. Eski Mısırlılar Atlantislilerden arta kalanlarla olan kısa ilişkilerinde en hafif yansımaları elde edebilmiştir, ki aslında bunlar bile, gözden kaybolan ada-kıtanın orijinal sakinlerinin uzak torunlarıydılar. Sadece Avrupa ana karasından Sargasso denizine kadarki yıllık ilerleyiş sürecinde ki bazı yılan balıklarının hâlâ bozunmamış biyolojik hatıraları, bunların bir zamanlar nehir ağzındaki koya yumurta döktüklerinin canlı kanıtı olarak hizmet etmektedir.

Eğer bir kelime kullanmak gerekirse, Atlantisliler fiziksel olmayan bir varlık ırkıydı. Onlar, kendilerini maddî dünyaya projekte edebilen, cismanî olmayan zihin akıntılarıydılar. Onları bazen, dünya dışı varlıklar için kullanılan "yabancılar" kelimesiyle düşünebilirsiniz. Onlar ne iki ayaklı ne de tek ayaklıydılar. Neredeyse hemen hemen atmosferle birlikte, havada yüzer gibi kayıyorlardı. Dünyaya bizim asla anlayamadığımız sebeplerden dolayı geliyorlardı. Ama zamanla bir organik bedenden diğerine geçerek dünyaya, hayatın zevklerine yapışmaya başladılar. Bir bağımlılık gibi.

Onlar, şairane konuşursak, tabiatın tohumlarıydılar. Ama lisan kadar büyük ve hantal bir şeyin tamamen dışında olan bir şey hakkında nasıl mantal bir soyutlamayla konuşabilirsiniz? Bizi ilgilendiren, elimize ve zihnimize geçmek üzere olan şey, onların dünyada kalıcı olan mevcudiyetlerinin hediyesidir.

Atlantisliler imgelerle iletişim kuruyorlardı. Yazı ve konuşma dili, ancak onlar bedensel olmayan durumlarının farkındalığını kaybettikten sonra ortaya çıkmıştır. Bu oldu, çünkü onlar temelde seksten hoşlandılar. Cinsiyetlerin bölünmesi aslında çok daha yakın zamanlarda meydana geldi, ilk ayrılımda, androjen zihin akıntısı iki (kadın-erkek) şuurluluğa bölündü, hatta kendilerini projekte ettikleri insanımsı formlar bile bu biyolojik belirliliğe çoktan sahipti.

Bu bölünme meydana geldiğinde, onların önceki mevcudiyetlerine dair doğrudan farkındalıktan bir ayrılma meydana geldi. Gittikçe çamura batmaya başladılar ve üredikçe, yetenekleri gitgide daha zayıfladı. (Bunun, gerçekte çok daha geniş ve detaylı olan hadisenin çok kısa bir özeti olduğunu lütfen unutmayın.) Doğrudan zihinden zihine haberleşirken, kendilerini ikinci dereceden imgelerle, yani anılarla iletişim kurarken buldular. Hâlâ güçlü psi ener-

jilerine sahiptiler; bizim için televizyon neyse onlar için telepati oydu. Zaman içinde, istedikleri bütün anıları ellerinde tutamayacaklarını dehşetle keşfettiler.

Burada sadece 50.000 yıllık bir tarihi atladık ama ben sadece Gize yaylasında şu anda kazılıp çıkarılmakta olan şeyin ne olduğu hakkında konuşmak istiyorum. Bir süre için Atlantis enkarnasyonları, hâlâ büyük bir spiritüel güce sahipti. İşte bu büyük ruhsal gücün kullanımı ile "canlı" kristaller fikri doğdu ve yürürlüğe kondu. Son derece saf silikon, dünyanın elektromanyetik alanıyla karşılıklı etkileşime giren belirli metal elementleri zerreleriyle meydana getirilmişti. Bu şeyler, ifade edilemez bir şekilde titreşimli (canlı) ve saftı. Rezonansları öylesine hassas bir dereceye ayarlanmıştı ki, bu kristallere bir Atlantis zekâsının içeriğiyle yüklenebilirdi ki bu, günümüz insaninkinden çok daha güçlüydü. Bu kristallerde yaşamlar, bizim terimlerimizle bilgisayarlarımızdaki sabit diske benzer bir şekilde saklanabiliyordu.

Canlı kristaller, onların diğer teknolojileriyle dünyanın manyetosferinde bir bozunma meydana gelmeden önce, kısa bir zaman zarfında yapılmıştı. Bunların birçoğu büyük bir saygıyla yapılır ve korunurken, zamanla büyük bir kavganın ve hatta kan dökücülüğün kaynağı hâline geldiler. Sonuçta birçoğu kaybolmuş, saklanmış veya depremlerde yok edilmişlerdi. Eski uygarlıklarının sonunun yakın olduğu açıkça ortaya çıktığında ise, bu kristallerden çok azı saklandıkları yerlerden kurtarılmış ve tekrar ele geçirilmişti.

Bunlardan bir tanesi, ki üstüne tarihlerinin bütün şuurlu farkındalığı, bütün bilgileri ve bütün yaşayan kültürleri yüklenmişti, Mısır'a götürülmüştü. Kristal bu anlamda "canlıdır" yoksa biyolojik bir varlık değildi ve bu kristal, topraktan çıkarılmak üzeredir. Sadece insan zihinlerinin bununla irtibata geçmesi, bir radyo yayınına eşit bir faaliyet meydana getirecektir. Hepimiz kristalin bize neyi anlatması için bira-kıldığını duyacağız. Hiç kimse bunu saklayamaz, hiç kimse buna sahip olduğunu inkâr edemez. Hatta onu yok etme girişimi bile boşa çıkaracaktır çünkü kristaller en saf anlamında kut-saldır. Hiç kimse onu yok etme girişiminde bulunamaz, çünkü bu girişim boşa çıkacaktır. Tahminen bu kısa açıklamadan, onların neden bu

kadar önemli olduğunu görebilirsiniz.

Atlantisçe öğrenmenin hiç gereği yok, eğer isterseniz, bu sizin kafanızın içinde tam ve dolu şekliyle olacaktır. Hissettikleri korkunç üzüntüyü, kayı ve başarısızlığın gerilimini hissedeceksiniz. Onların dünyayı direkt olarak hangi açıdan gördüklerini ve bütün kayıtlarındaki kesin uyarıyı göreceksiniz. Ve Büyük Piramitin şeklini, ne yaptığını ve neden inşa edildiğini göreceksiniz. Benim Altın Çağın bir mit olmadığını, bir zamanlar dünyada ölümün kol gezmediğinin farkına vardığımda hissettiğim üzüntüyü siz de hissedeceksiniz. Hangi bölümünüz bunun kalıntılarını genlerinde taşıyorsa, yapabildiğiniz kadarıyla tekrar dirileceksiniz, hatta bedendeysen bile. Sürpriz. Sürpriz.

Zaman akıntısı içinde yeterince geriye gitmek ve orijinal Atlantis mevcudiyetini deneyimlemek çok zordur. Hem süptil hem de kaba (biyolojik) varlıkların biraraya geldiği olasılık akımları, Atlantis nesil çizgisini ayırmaktadır. Bu yazılanları anlayan herhangi biri, şimdiki anla ilişkisi olmaksızın geçmiş veya geleceğin belirli bir mevcudiyetini bilemez, bu zorluk barizdir. Şu an burada olan şey, erken Atlantisli varlıklardan M.Ö. 25.000 civarındaki son presesyonele siklusta türetilmiştir ve dolayısıyla böylece lineer bir keyfiyete bağlanmıştır.

ATLANTİSLİLERİN BEDENLERİ

Atlantisli evlerine çok bağlıydılar. Bu şaşırtıcı değildir çünkü onlar şuurulluklarını maddî dünyaya projekte eden "göksel" varlıklardan türemişlerdi. Bütün "dürtüleri", odak "noktaları" nı kurmak ve şuurlu farkındalıklarını değişik yaşam çemberlerindeki yaratıklarda "döndürmek"ti. İlk başlarda süptil bedenleriyle hâlâ bir iletişime sahiptiler. Bu, onların keşfetmekte oldukları uzay/zamanın dışında olan şuurlarının bir parçasıydı. Anlaşılan bunu, sanki bazı insanların soğuk havuza atarken yaptığı gibi zevk almak için yapıyorlardı. "Bir girin hele, ne harika göreceksiniz!"

Böylece ilk olarak bedenler aldılar; aslında ilk başlarda türlere dönüştüler. Bireysel yaşamlar, ilk Atlantislielerin bile çok ötesindeydi. Objeleri değil süreçleri deneyimlediler. Hatta ilk başta objektif mevcudiyeti bile anlamadılar, sadece sürecin ritmini anladılar. Hikâyeyi kısa kesmek gerekirse, içlerinden birçoğu (hepsi de-

ğil) daha büyük düzen sürecinin, yani gezegende birbirine bağlı bütün yaşama dair şuurulluğu unutarak hayvan sürüleri (ya da her neyse) olarak enkarne olmaya başladılar ve derken çok yönlü birlik ve beraberlik şuurunu tamamen kaybedinceye kadar bireyselleştiler. O zaman bile bir bireysel bedenden diğerine geçebiliyorlardı.

Bunun büyük ilerleme olduğunu düşünüldü. Ölüm, onlar için hâlâ düşünülemez bir şeydi.

Bireysel formları kabul ettikten sonra, temel olarak kısmen insanımsı bir formda karar kıldılar. **Mantal güçlerini kullandılar ve üstün olduğunu hissettikleri mahlûku yeniden yarattılar. Mahlûku şekillendirdiler ve mevcudiyetleriyle, varlıkların "doğal" tekâmüllerini bozdular.** Bazıları, bu adaptasyonda daha başarılıydı (veya çok ilgiliydi). Bazı yeniden yapılan varlıklar deforme olmuştu; bu, formu yanlış anlayan veya bunu kasten eğlence için yapan Atlantis zihniyetinin enerjileri birleştirme girişimiydi ve orda kanatlı, tırnaklı, ayaklı vs. değiştirilmiş mahlûklar oldu; yarı insan, yarı hayvan. Bunlardan pek azı üreyebiliyordu ama bunlar enerjinin yüksek düzeyleriyle yaratılmış oldukları için çok uzun süre yaşıyorlardı.

İlk zamanlarda Atlantisli fiziksel olarak çok iriydiler. İncildeki "devler", Titan mitleri bu olayların yansımalarıydılar. Bedene ait bilginin gücü ne kadar büyükse, bireysel varlığın yaşamı da o kadar artar. Onlardan bazıları, aynı bedende 1000 yıl veya daha fazla yaşamıştı. Onu sevmeye başladılar ve sonunda AYNI formu tercih etmeye başladılar; bunu yoğun biçimde hissediyorlardı ve zaten ilk başta biyolojik biçimlere doğru cezbedilmelerinin nedeni buydu.

Psikolojik anlamda, bu onların yapmış oldukları her şeyin karakteristik özelliği idi. Bizim "düşüş" veya "cennetten düşüş" olarak düşündüğümüz şeyin, görünürdeki sonsuz ihtimallerine karşı heyecan duyuyorlardı. Ayrıca fizyolojik bakımdan kırılındılar. Bedensiz büyük güçler olmaksızın bu formlar, doğal biyosferde hayatta kalamazdı. Bu sebepten dolayı onlar için özel bir çevre, kendi zihinleri tarafından dünya maddesiyle meydana getirilmiş büyük bir kıta yaratılmıştı. Şimdi bizim Atlantis dediğimiz gözden kaybolmuş yüzey budur.

Daha o zamanda Atlantislielerin iki gruba ayrıldığını belirtmek ilginç olacaktır. Artık biyolojik alıcılara (bedenlere) daha fazla gömülme-yi "durduran" ve büyük zihinsel güçlerini koru- ➤

yanlar vardı. Bir de hazza gittikçe artan bir büyülenişle balıklama dalanlar vardı. Başlangıçta bu varlıklar, çok çok akıllıydı. Deyim yerindeyse, bir şeye sadece bakarlar, onun esasını ve işlevlerini anlarlar ve onun kaderinin ne olduğunu görürlerdi. Elbette ki daha fazla gömüldükçe, bu gücü kaybettiler. Ama bu durumun farkına vardıkça, bunun yerine maddî araçları koymaya başladılar. Etkilerinin gezegene zararlı olduğunu farkına varanlar ve bunun, doğanın ihlâli olduğuna inananlar vardı. Şuurluluğun bu akıntısı, Edgar Cayce'nin "Bir'in Çocukları" dedikleriydi. Doğada, kendilerinden daha başka bir ilâhiliğin olduğu fikrini küçümseyen Atlantisliler ise "Belial oğulları" etiketiyle özetlenebilir. Onlara aynı zamanda Işığın ve Karanlığın Çocukları da deniyordu.

Dürüst veya en azından merhametli olmak gerekirse, bu karanlık grubun motivasyonu fizyolojik olarak hayatta kalmaya dayalıydı. Kolonileşme kavramını kullanmadılar, çünkü bu fikri çıkaracakları bir anavatan şuuruna sahip değildiler. Ama aslında bir koloni kurmuşlardı ve onun hayatta kalmasını istediler. Gerçekte bu, yarattıkları yaratıkların içgüdüsel yönelişlerinden aldığı bir tesirdi ama telâfi edilmeyecek şekilde maddeye nasıl gömüldüklerini ve kişisel farkındalıklarının başkalaşmaya başladığını göremediler. Sonra ölümü keşfettiler.

Bu yaratıkların yapısal işleyişinin ve yaratıkları biyolojik matrislerinin farkına varmalısınız. Sürecin biyolojik fonksiyonlarının kökünü kavrayıcı bir idrak vardı. En azından başlangıçta yaşamın her nabzının, her hücresinin ve her mitokondriyasının şuurundaydılar. Onlar bunun içinde yaşadılar, onları çeken şey buydu işte, uçan, kıvılcımlar saçan bitleştirici enerji. Ama vücutlarında zaman harcamaya başladıklarında -ve biz binlerce yıldan bahsediyoruz- bunu mutlak gerçek addedip unuttular ve dış objelere bağlanmaya başladılar. İşlevin, kendi açılarından sürdürülmüş konsantrasyon olmaksızın aktarımları büyülemişti.

Teknolojileri geliştikçe, bedenlerine yönelik konsantrasyonları azaldı. Aslında, şuurlarını çok daha katı cisimlerin içine bile projekte edebiliyorlardı. Oyuncaklarla oynamayı seviyorlardı. Bizim standartlarımıza göre bunlar çok muhteşem oyuncaklardı. Ama bedeli, bedenle-

rinin temel işlevleriyle olan bağlantılarını kaybetmek oldu; tıpkı hızla akan derin bir nehrin ortasındaki bir adacıkta mahsur kalmak gibi. Artık birinden diğerine "isteyince" hareket edemiyorlardı.

Hiç problem değildi. Bu fonksiyonları elde edebilmek için başka bir cihaz buldular. Tüm permütasyonlarıyla bu teknoloji, Mısır'daki Arşiv Odası gibi üzeri açılmakta olan mahzenlerde tekrar ele geçirilecek. Ve bu çözümler, onları sadece katı bedensel durumun içine daha da gömmeye hizmet etmiştir. İnkârcılığın, tıpkı bu gün gibi, 25.000 yıl önce de dolu dizgin olması beni şaşırtıyor.

Ama zaten tahmin etmiş olabileceğiniz gibi, teknolojileri çıkmaz sokaktı. Hem de kelimenin tam anlamıyla. Biyolojik olarak üredikçe, fiziksel boyutları küçülmeye, temel insanımsı formları şuurlu kontrollerinden çıkmaya başladı. Böylece, bedensel varoluşlarını korumak üzere muazzam miktarda enerjiler kullanmaya başladılar. Bunun amacı, ada-kıtalarının altında manyetik bir vakum yaratmaktı. Bu, yer kabuğunu kırdı, bütün gezegene bizim presesyon (gün eşitliği zamanının gecikmesi) dediğimiz kutupları sallandıran bir titreşim gönderdi. Bizler, bu olayın meydana geldiği zamandan 80.000 yıl uzaktayız. Dünyanın bu şekilde bir cevap vereceğine dair hiçbir fikirleri yoktu. O küresel veya bütünsel anlayışı kaybetmişlerdi çünkü zihinsel çabanın yerine makineleri koymuşlardı, bu makineler, bizim hareketli parçalar dediğimiz şeyden yoksun olsalar da onların farkındalıklarını fiziksel duylara doğru daha çok parçaladılar.

Maddî yaratışlarının en büyük başarısı "canlı kristaller"di. Bizim için transistörler neyse, onların şuru için bunlar öyleydi. Atlantis'in son 20.000 yılında (M.Ö. 32.500) bu teknolojiler en gelişmiş hâldeydi. Edgar Cayce onların çıkmasını göstererek çok güzel bir iş yaptı. Mabetlerdeki objeler ilâhiydi. Bunlar kök zamanına kadarki bütün duygusal izlenimlerle depolanmışlardı ama artık bunları ikinci elden bilebiliyorlardı ancak. Çünkü bu ilâhilik artık onların dışındaydı, böylece onlar düşündüler ve onların köleleri olan bizler, en sonunda özgür kaldığımızda, **onların kolektif arşetipik şuurunu miras aldık.** ■

Ama bu, başka bir hikâyedir.

Internet'teki Spirit Web sayfasından çeviren: Burak ERKER

KARŞILAŞMALAR

Her karşılaşma, bizim mantal seviyedeki araştırmamıza fizikte verilen bir cevap niteliğini de taşır.

Cengiz CEVRE

HERHANGİ bir kimse ile, bir olayla, tanıdığınız biriyle karşılaşma ne anlama gelir? Düzenli işleyen bir evrende hiçbir "tesadüf" olmadığını bildiğimize göre, acaba bu karşılaşmalar neden ve ne tür gayelere yönelerek gerçekleşmektedir ve herkese neler kazandırmaktadır?

Bütün bu soruların yanıtı, karşılaşmaların farkında olup olmamamızda ya da böyle bir şeyin mevcut olup olmadığını bilmemizde bulunabilir. Her karşılaşma, bizim mantal seviyedeki araştırmamıza fizikte verilen bir cevap niteliğini de taşır. Ruh varlığı yüksek seviyedeki (halen bizim için mantal) derin düşünme sürecinde tabii ki bazı durumları fark eder ve bunların fizikteki yansımaları da gene fizik yasaları kullanılarak fizikte verilip sonuçlar mantala yansıtılarak işlemler sürdürülür. Hayatını devam ettiren ve görgü ve tecrübesini artıran bedenlenmiş ruh varlığı olarak bizler ancak mantal seviyedeki faaliyetlerimizle farkındalık denilen şeyi hissedebiliriz.

Bu durumda karşılaşma neyi temsil eder? Mantalde işlenen konunun fizikteki cevabı aynı olmayabilir. Burada önemli olan yaratıcı imajın derinliği, genişliği ve şiddet ve dere-

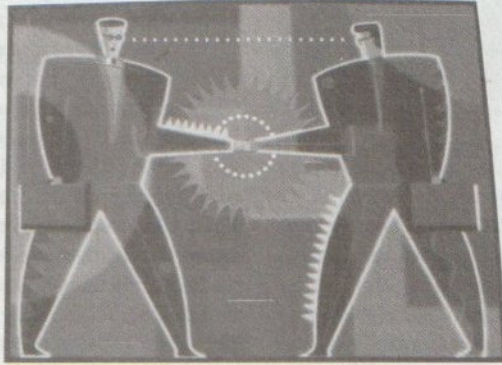
cesidir. Yani maddî olana ne kadar yakınsa mantaldeki seyyaliyet derecesine bağlı olarak o kadar gerçeğe daha yakın tezahür edebilir. İşlenen maddeler farklı olsa da onu işleyen bir'dir. Ruh varlığının araştırma sahalarını teşkil eden maddî âlemler ve madde çeşitliliği onun ordaki ilke-bilgi'yi alıp uygulaması ve böylece evrensel yönetime geçişlerde kolaylık sağlaması için araçtır. O nedenle araçları amaç hâline getirmeden fizikte hayatın anlamını kavramaya çalışmak yerinde bir davranış olur.

Karşılaştığımız kişi acaba bizim için nedir? Yapacağımız tecrübenin yardımcısıdır. Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası her yerde işlediğine göre, ruh varlığının bu tür tutum ve davran-

nışı onun için son derece doğaldır. Hayatta karşımıza çıkan ve bize elini uzatarak yardımını sunan olay veya kişi de sonuçta varlıksal bir karşılaşmadan başka bir şey olmamaktadır. Peki bu nerelere yansır? Karşılaşılan kişi veya olay sadece oraya mı özgüdür? Her

yerde görünmeyen iletişim olduğunu bilerek bunun yansımalarını biz bu hâlimizle tabii ki hesap edemeyiz. Fakat fizikteki hareketlerin mantaldeki tepkilerinin çok fazla olduğu "bilgisi" de vardır.

Yaşadığımız veya başkalarının yaşadığı ve bizim karşılaştığımız olayların önemi de buradadır. Hem kendimizi hem de başkalarını ne kadar müşahede edebildiğimizi de gösterir. Bizim

karşılaştığımız kişinin bize ileticeği mesaj değil bilgi vardır ve bizim de o bilgiyi almamızı istemektedir. Çünkü varlıksal isteğimize cevap olarak o kişi çıkıp gelmiştir ya da biz ona gitmişizdir. Onun mantal seviyede bize iletteği ve bizim de fizikte verdiğimiz soru-cevap ve birleşme böylece gerçekleşip amacına ve hedefine ulaşmaktadır. Varlıksal bir'lik her an yaşanmakta ancak bizler fizikte bunu hiç fark etmemekteyiz. Zira yönümüzü o tarafa çevirmemiş durumdayız.

İnsanların karşılaşmalara bu gözlerle bakmaları ne gibi değişiklikler yaratabilir diye düşünebiliriz. O zaman sevgi adı sözcük olmaktan çıkar, yaşanan bir hakikat hâline gelir. Siz o karşılaşmada artık sevdiğiniz şeyle, yani bilgi ile karşılaştığınızı anlarsanız, o zaman hayatın hem akışı hem de bize görünen yanı bizim tarafımızdan değişikliğe uğrayarak daha değişik görünür. Varlığın bilgiye olan itilimi bilindiği gibi sonradan olma değil, anadan daha doğrusu " baba" dan doğmadır.

Varlık ve bilgi iç içedir. Karşılaşma da bu bilgiyi o varlığa sunma aracıdır. Araç görevini tamamlayınca yeni karşılaşmalar veya yeni bilgiler sağlanır ve bu böyle sürer. İnsanlığın karşılaşmalarda çıkar beklentisi galiba kaba seviyedeki anlaşılmasından başka bir şey değil. Gerçekten de her iki tarafa da bir çıkarı var. Ama bu çıkar, çıkarsız bir şey; onun yaşam amacına yardımcı olan bir etken yani varlıksal ihtiyacıdır.

Varlıksal ihtiyaçlarının farkına varan insanlığın oluşturacağı yeni bir insan anlayışı seviyesi veya insanlık ideali ütöpic değil, olası bir gerçeğin ifadesidir. Hayatı maddî çıkar hırslarının dışında bir olay olarak görebilenlerin meydana getireceği çiçek bahçesinin güzelliğini şimdiden gözlerimizin önüne getirelim. Dikensiz gül bahçesi olmadığı gibi ıstırapsız, kolay ve emeksiz bir gelecek de insan'a yakışmaz. Yalnızca yolun taşını toprağını temizlemek ve kabuklardan uzaklaşıp uzaklaştırmak, gelinen seviyeyi anlamak ve ulaşılacak hedefe kilitlenmek o ideale giden bilgi dolu adımlardır.

Hayatın bilgi için ve bilgi ile olan yönüne pek dikkat etmeyiz. Evrenin düzenli işleminin

den kastedilen de budur. Hiçbir gelişigüzeğin olmamasıdır. Bu durumda neden biraz daha dikkat ve " rikkat " hâline girip hem kendimizi, hem başkalarını hem de yaşanan olay'ı daha düşünerek, daha anlam vererek ve daha bilgiye yönelerek incelemek gayretine girmiyoruz?

Karşılaşılan kişi veya olay belki de canımızı sıkacak. Muhtemelen öyle olur. Farkına varıldıktan sonra değişir. Can sıkıntısını yaşamak, kısaca ıstırap çekmek bizim kendi kendimize yaptığımız bir yardımdır. İşin peşini bırakmıyoruz. Çünkü o bilgiyi henüz alamadık. Alıncaya kadar da biz değişmemişsek o olay ve kişi aynen tekrar edecek. Kanunsal bir işleyiş bundan başka bir şey değil. Gelişigüzeğin olmaması da bunu anlatır.

Seçme Özgürlüğü bütün varlıklar için geçerli olduğuna göre karşılaşma o özgürlüğün kullanılışdır. Bizi ona kimse zorlamamıştır. Biz varlık olarak o karşılaşmayı talep etmişiz. Bunun böyle olduğunu mantalde herkes biliyor ama fizikte mızıkçılık yapıyor. Çünkü alışkanlıklarımızı bozuyor, bizi değiştirmeye çalışıyor. Konfor denilen düşünce tembelliğinin de suyunu ısıtıyor. Hayatın akan seline kimsenin karşı duramayacağını bilmesi gerekirken, biz kendi küçük engel dediğimiz taşçıklarımızla o dev akışı engelleyebilir miyiz hiç?

Olan'a karşı çıkılması bizlerin henüz çocukluğumuzdan başka bir anlam taşımaz. Olan'da bizim de payımızın olduğunu hiç hatırlamıyor muyuz? Ruhsallığın birlikte yaşandığını ve plân hayatlarının olduğunu neden unutuyoruz? Evrenin düzeni hep katılımdan ibarettir. Enerjetik dönüşümler ve enerjiler her şeyi kapsamakta ve içine almaktadırlar. O nedenle karşılaşmalar da enerjetik alışverişlerdir. Böyle yardım da oluyor.

Henüz yaşıyorken karşılaşmaların farkına varsak bizim için daha iyi olur.

Karşılaşmalara bu gözlerle yeniden bakmak bize yeni şeyler getirecektir. Öncelikle gerçek varlıksal ihtiyaçlarımız karşılandığı için bunu teşekkür'le karşılamasını da öğrenme imkânını bulacağız.

Bilgi ile karşılaşma yeni bilgileri getirecek ve yepyeni bilgi ile de karşılaşma sürecimizi hızlandıracaktır. Bilindiği gibi her doğum yeni bir karşılaşmadır... ■

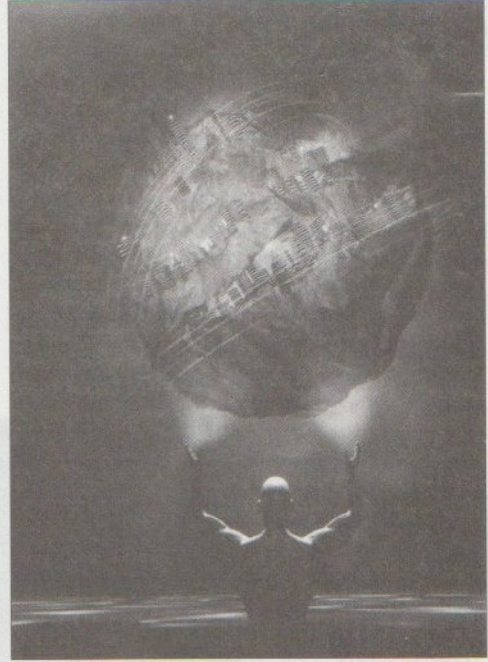
KADERİMİZ ELİMİZDE

İsmet YALÇIN

İNSANLAR kaderle ilgili olarak konuşmaya başladıklarında, hemen içinde buldukları duruma göre tutum takınırlar. Eğer sıkıntılı bir süreçten geçiyorlarsa, kaderin kendilerine ne kadar kötü davrandığını, şansın yüzlerine hiç gülmediğini söylerler. Bu konuda daha fazla konuşmadan önce, karma kavramından bahsetmekte yarar vardır. Temel olarak; aksiyon, eylem, fiil anlamlarına gelen bu sözcüğün kökeni Sanskritçeye dayanmaktadır. Başka bir deyişle "sebeb" de denilebilir. Sebep olduğu zaman hareketin de olması doğaldır. Varlığın hareket hâlinde bulunabilmesi için de "iradesi" ve bir "hedefi" bulunmalıdır.

VARLIK DÜNYADA KAPALI ŞUURLUDUR

Ruh varlığının tanımından da hatırlanacağı gibi varlık irade sahibidir. Bu durum bedenlenme öncesi olduğu kadar, bedenlenme sonrası için de geçerlidir. Ancak bedene bağlanmadan daha açık bir şuura sahip olan varlık, bedenle birlikte daha kapalı bir şuur hâline geçer. Dolayısıyla açık bir şuurla verdiği kararların sonucuna, kapalı bir şuurda karşılaştığı için olanlara bir anlam verememektedir. Doğal olarak, içinde bulunduğu durumu kendisinin seçmediğini, buna kendisinin üzerinde bulunan güç veya güçler tarafından karar verildiğini düşünmektedir. Oysa şuuru açıldıkça, kendini tanıdıkça insan olayların farkına varabilmektedir. Farkındalığı artırabilmek için sistemli bir şekilde kişi kendi üzerinde çalışma yapmalıdır. Bu konuyla ilgilenen okuyucularımız Ruh ve Madde Yayınları'nda birçok kaynak kitap bulabileceklerdir.

Hareketin olması için gereken ikinci şart, insanın bir hedefinin olmasıdır. Hedefsiz hiçbir şey olmaz. Aslında hedefi olmayan hiçbir insan yoktur, ancak bu hedefler genellikle madde dünyası ile sınırlı kalmaktadır. İyi bir hayat geçirebilmek için para sahibi olmak, belli bir mesleğe sahip olmak, bir konuda uzmanlaşmak, bir ülkeye tatile gitmek gibi sonsuza kadar uzatabileceğimiz bir liste mevcut. Ancak bizim hedef dediğimiz zaman, insanın biraz daha kendisiyle, gerçek varlığıyla ilişkili bir hedefi kastettiğimizi ifade etmekte yarar var. İnsan öncelikle dünyada neden yaşadığı, bulunduğu ortamın, halkın, coğrafyanın nedenini vb. kendince cevaplandırması gerekir. Bu cevaplara göre de birtakım hedeflerimizin olması gerekir. Varlık olarak böyle hedeflerimiz var. Ancak yukarıda ifade ettiğimiz gibi, kapalı şuurumuzdan dola-

yı, gerçek hedefimizden uzak, dünyasal icapların peşinden koşup gitmekteyiz. Burada yolumuza yine kendini bilme meselesi çıkıyor.

KARMANIN OLUŞUMU

İşte karma, irade ve isteğin bir hedef yönünde harekete geçirilmesi ile oluşmaktadır. Yani karmanın oluşması için bir çaba harcanması gerekmektedir. Yoksa sadece oturduğumuz yerde düşünerek karmamızı meydana getirmek zordur. Dünya yaşamı gereği yaptığımız nefes alma, yemek yeme gibi faaliyetler karma oluşturmaz.

Evren kaotik bir sistemle, yani doğrusal olmayan bütüncül bir sistemle çalıştığı için, yapılan herhangi bir eylemin sonucu hemen görülemeyebilir. Yapılan hareketin cevabı, iyi veya kötü, pozitif veya negatif, kendine göre bir zamanla bize gelir. Bu zaman bazen 1 saat olabildiği gibi 5 yıl, 10 yıl da olabilir. Hatta daha sonraki enkarnasyonlarımıza (hayatlarımıza) da yansiyabilir. İşte hayatın içinde başımıza gelen, fakat bir türlü neden olduğuna karar veremediğimiz birçok olayın temelinde böyle karmik nedenler yatmaktadır. Çünkü evrende sebep-sonuç yasası her an işlemektedir. Ondan kaçmak mümkün değildir. **İnsan olarak yaptığımız her şeyden sorumluyuz ve karşılığını da göreceğiz.** Dolayısıyla, hayatın içinde başka insanlara olumsuz şeyler yapıp da kimse görmedi diye sevinmemek gerekir. Çünkü sebep-sonuç yasası iş başındadır. Ondan kaçabilmek varlık için mümkün değildir. Bu yasa çeşitli dinlerde insanlara ceza-mükafat kavramlarıyla anlatılmıştır ama temelde anlatılan Sebep-Sonuç Yasasıdır.

O nedenle sıkıntıya düştüğümüz zamanlarda, her şeyden umudu kestiğimizde, unutmamak gerekir ki hiçbir şey bize ceza olsun diye gelmemektedir. Mutlaka bir eylemimizin sonucu ile karşılaşırız. Aynı şekilde şansım yardım etti, ne iyi oldu dediğimiz zamanlarda da olan aslında daha önce ektiğimizi biçmekten başka bir şey değildir.

GERÇEK SABIR

Ektiğini biçebilmek için sabırlı olmak gerekmektedir. Ama bu sabır tembelce bir bekle-

me değil, iradeli, şuurlu bir çabanın sonunda olan bir beklemedir. Daha doğrusu zamanın gelmesini beklemektir. Aynen havaya çok yükseklere bir taş atan bir insanın, taşın tekrar yere düşmesi için belli bir süre geçmesi gerektiğini bilmesi gibi. Aynı kişinin o taşı attıktan hemen sonra attığı taşı unuttuğunu düşünelim. Bir süre sonra doğal olarak başına o taş düşecektir. Ve sonra kaderine kahredecektir, neden başıma taş düştü diye. Günlük olaylar karşısında hepimiz aynı durumdayız. Karmamıza doğru attığımız taşları unutup, tekrar bize yansydıkları zaman şaşırıyoruz. İşte idrakli ve uyanık yaşayan bir insan negatif karma biriktirmeyecektir. O zaman hayatın önüne çıkardığı olaylar da değişim gösterecektir.

Sadıklar Plânı'nda ise konuyla ilgili olarak bakınız ne denilmektedir;

Beşerî karma, insanın fonksiyonel yapısı ile alâkalı bir özelliği ve hususiyetidir. Yani insan ruh ve beden sahibi bulunduğu müddetçe, yani insan hüviyetindeyken, daima bir faaliyet içindedir. Bu faaliyet Kâinatsal Enerji'nin kuvvetleri ve kanunları dahilinde meydana gelir. Kâinatsal Enerji, bütün mevcudata hâkim durumdadır. Bu enerji bütün varlığın hayatiyetini temin eder. Varlık dediğimiz zaman yaratılmış her şeyi anlamalıyız. İnsan, mütemadiyen faaliyet içinde bulunurken Kâinatsal Enerji'nin ve kuvvetlerin paralelinde (veya) ona zıt bulunabilir. Bunlar aynı zamanda lâhî Kanunlar'ın, Prensipler'in kısaca İrade Kanunları'nın paralelinde veya ziddinde bulunmak demektir.

Faaliyet ve iş insanın gösterebileceği en yüksek var olma yeteneğidir. Bir varlık, faaliyet içerisinde iken bütün enerjisini kullanamaz. Fakat faaliyet için gerekli olan enerjiyi kullanır. Buna paralel olarak faaliyet için gerekli olan bilgiyi, ruhî yetenekleri, fizikî yetenekleri ve sosyal yetenekleri de istimal eder. Fakat faaliyet her zaman Kâinatsal Enerjiye ve Prensiplere uygun olarak meydana getirilmez, çünkü insana, yani beşere, irade serbestiyeti yani hürriyet tanınmış ve verilmiştir. Kendi idraki, kendi düşüncesi ve kendi vicdanı bu faaliyetin istikametini, vasfını ve yüksekliğini tayin eder. İşte insan faaliyet içerisinde bulunurken, kendi ruhî seviyesini, ruhî kapasitesini artırma, genişletme veya aksine dağıtma durumlarını da yaratmış olabilir. Beşerî karma böylece teşekkül eder. ■

İNCİL'DEKİ HİKÂYELER GERÇEK Mİ?

Michael D. LEMONICK

(Geçen Sayıdan Devam)

BİLİM bazı yerlerde İncil'i teyit ettiğini ve bazı yerlerde yerle bir ettiğini gören akademisyenlerin çoğu daha ortada bir yol tutmayı yararlı görmüşlerdir. Ama Tevrat'taki en bilinen hikâyelerin gerçekten meydana geldiğine inanan akademisyenler bile, Çıkış'ın meydana gelişi ile ilgili hiçbir kanıtın olmadığını da kabul etmektedirler. Bu anıtsal olayla ilgili hiçbir kayıt, devrin Mısır yazıtlarında görülmemektedir ve İsrail'in Sina Dağında yaptığı yoğun araştırmalarda (1967 ile 1982) çölde kırk yıl dolaştıkları öne sürülen İsrailoğulları hakkında tek bir kanıt bile bulamamışlardır.

Hikâyede birçok mucize vardır: salgınlar, Kızıl Deniz'in yarılması, göklerden gelen manna, On Emir'in verilmesi. Bazı eleştirmenlerin bu hikâyenin tamamıyla mitsel olduğunu düşünceleri doğaldır. Kudüs İncil Okulunda eğitmen olan Rahip Anthony Axe, Firavun'un ordusunun boğulmasına sebep olan böyle bir olayın, bütün bölgede siyasî ve ekonomik biçimde çalkantılara sebep olması gerektiğini söylüyor. Ve Sina Dağında Taş Devrinden kalan aletlerin ele geçirilebilme-

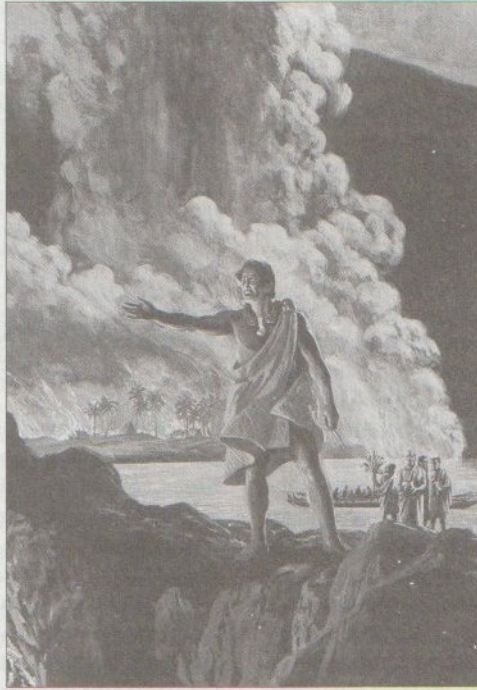
sine karşın İsrailoğullarından bir iz bile bulunamamış oluşu, neredeyse sinir bozucu.

Çıkış'ın aksine, Yeşua'nın ve Kenan'ın işgali hikâyesinin, zengin bir tarihsel arka fon üstünde test edilmesi mümkün. Yeşua'nın Kitabına göre, İsrail lideri ve orduları Kenan'a girer, Eriha, Hazor ve Ai şehirlerini yerle bir eder ve daha sonra İsrailoğulları bu topraklara yerleşirler.

Arkeologlar ise daha farklı bir hikâye anlatıyorlar. Tarihçiler genelde Yeşua'nın zaferinin İ.Ö. 13. yy civarında meydana geldiği üzerinde anlaşılıyor.

Ama İngiliz araştırmacı Kathleen Kenyon, o devirde hiçbir imha kanıtı bulamamaktadır. Gerçekten de Ölü Deniz yazmalarını çözen Broshi de "Şehir İ.Ö. 15. yy başından 11.yy'a kadar boştu." demektedir. Ai de, diğerleri de ve arkeolojik taramalara göre, şehirlerin etrafını saran toprakların çoğu da boştu. Broshi, "Judea ve Samaria'nın tepeleri neredeyse tamamen boştu. İsrailoğulları, oralara yerleşmek için öldürmek ve yakmak zorunda değillerdi." diyor.

Halbuki Tel Aviv Üniversitesi arkeologlarından İsrail Finkelstein, Vadedilmiş Topraklara yerleşmenin uzun bir dönem içinde meydana

gelen ve hem Kenan hem de dışarıdan gelen insanları da içine alan tedricî bir süreç olduğunu savunmaktadır. "Bazıları Hitit ülkesinden, bazıları doğudan ve bazıları güneyden çöle geldiler." demektedir. "Aynı zamanda Mısır'dan bir çekirdek grubun çıktığını ve bu insanların beraberlerinde **tek tanrı fikrini** getirdiklerini de kabul edebilirim." Ancak bundan sonra bir tür kabilesel topluluk oluşturup İsrailoğulları hâline geldiler ve şüphesiz komşularıyla savaflara giriştiler, ancak, Kenan ilinde iyice yerleşik hâle geldikten sonra. Bir alternatif teori: İsrailoğulları, var olan toplum düzeninden sıkılan ve ayrılan Kenanlılardır.

Çıkış hikâyesinin savunucuları da bazı teorilere sahiptir ama onlarınki yüzeysel kalır. Bu olayla ilgili Mısırlılara ait kayıtların olmaması doğaldır diyorlar çünkü kaybedenler, böyle büyük bir yenilgiyi asla kayda geçirmezlerdi. Sina Dağının yanlış kısımları araştırılıyor olabilir veya İsrailoğulları, Arabistan'ın hep kuzeybatısında kalmış olabilirler de diyorlar. Ve akademisyenler soruyor, hangi ulus köle edildiğini yanlış yere iddia eder ki?

Mısırolog Kenneth Kitchen, İbrahim ile ilgili hikâyelerin geçerli olduğunu söylüyor. İncil dışındaki kaynaklarından yararlanarak, kölelerin belirlenen fiyatlarından tutun da, savaş aletlerinin stillerinden, miras kanunlarına kadar, İbrahim'in devrindeki her şeyin İncil'deki anlatılarla şaşırtıcı biçimde benzerlik gösterdiğini savunuyor.

Haklı mı? Çoğu akademisyen böyle düşünmüyor ama çok önemli bir keşif, örneğin İbrahim'in doğuşunu anlatan antik bir anlatı bütün fikirleri bir anda değiştirebilir. Benzer biçimde, tek bir buluntu da Çıkış, Eriha savaşı ve İncil'deki her şey hakkındaki şüpheleri tamamen silebilir. İlk, yazarı Baruch'un mührü üstündeki bir başka iz, muhtemelen Baruch'un ta kendisine ait, tam kenarda bir parmak izi. İkincisi ise Ahit Sandığı'nın tam yerini saptama iddialarının analizi. Bunun tartışmalı olduğu açık; yazar, sandığın, Mount Tapınağındaki kutsal Müslüman mabedinin altındaki çıkıntıda var olan dikdörtgen bir girintiye konulmuş olduğu

nu söylemekle yetmiyor.

Birçok akademisyen, Kral Davud veya Kral Süleyman zamanından önceye ait kraliyet arşivlerinin var olması gerektiğine inanmaktadır ve hatta Yigael Yadin bunun nerede olduğunu bildiğini sanmaktaydı: Galile'nin kuzeyindeki Hazor antik kentinde. Ölmeden önce, Yadin, yüzeyin hemen altında bulacağına emin olduğu kil tabletleri çıkartmak için büyük bir kazı plânlamaktaydı.

Birçok profesyonel arkeolog böylesi kaygıların anlamsız olduğunu düşünmekte. İngiliz Arkeoloji Okulundan Woodhead, "Bir Davud veya bir Süleyman olup olmadığıyla ilgilenmiyorum. Ben toplumu yeniden oluşturmaya çalışıyorum; kil çömleklerde ne alınıp satılırdı, çömlekler mi yoksa içlerindekiler mi ticarete konu oluyordu, kil nereden geliyordu...**İncil ile hiç ilgilenmiyorum.**" **Ve İncil ile ilgilenenler bile esas üstünde durduklarının bilim olduğunu söylüyorlar, Kutsal Metinler değil.** Broshi şöyle diyor: **"Arkeoloji İncil'e ışık tutar. Onu kanıtlamaya çalışmakla ilgisi yoktur."**

Birçok kişi İncil'in bir bölümünün hayal ürünü olduğu önermesini kabul edebilir. Ama yine de birçoğunun gerçeklere dayandığını öğrenmekten dolayı müteşekkir olacaklardır. Harvard's Cross'ta şöyle yazıyordu: "İncil'deki birçok şeyin tarihî olmadığını önermek o kadar da ciddi bir şey değildir. Ama İncil tarihini tamamıyla kaybetmek, geleneğimizi kaybetmek olacaktır."

YENİ AHİT'İN ÇÖZÜLMEMİŞ GİZEMLERİ

Birinci yüzyılda Filistin'in tozlu yollarında dolaşan Nasıralı İsa gerçek bir kişi miydi? Yoksa hayatı, ölümü ve dirilişi, dört kutsal metinde kaydedildiği gibi, tamamen iman âlemine ait olaylar mıydı?

Bilim, Hristiyanların Tanrının Oğlu olduğuna inandıkları seyyah öğretmenin ve mucizeler yaratan kişinin mevcudiyetini ne kanıtlayabilmiş ne de inkâr edebilmiştir. Ancak, Kutsal Topraklardaki son buluntular, içinden Mesih inancının çıktığı bin yıllar ilgili olarak yepyeni bilgiler sağlamaktadır.

Bu keşiflerin en tartışmalı olanlarından

biri, 1940'lı yıllarda Ölüdeniz yakınlarındaki bir mağarada gün ışığına çıkarılan 800 civarı İbrani veya Arami dilinde yazılmış metinlerdir. Kutsal metin uzmanları, bunlardan daha çok bulmayı ümit etmektedir; geçen ay İsrailli arkeologlar aynı bölgede yeni keşfedilmiş dört mağarada daha kazıya başlamışlardır.

Akademisyenler ilk başlarda bir Mesih'in gelişine değinen şaşırtıcı imalara sahip olan Ölüdeniz Yazmalarının, **Esaseniler olarak bilinen Yahudi sofularından** oluşan bir tarikatı temsil ettiğini düşünmüşlerdi. Ama uzmanlar artık yasa maddelerini, kehanetleri ve diğer özellikleri içeren bu metinlerin, 1. yy Yahudiliğinde yaygın biçimde kabul edilen inançları yansıttıklarına inanmaktalar.

Metinler, İsa'nın devrindeki Kutsal Toprakların kıyamet beklentisi ile kaynadığını göstermektedir. Sıradan Yahudiler, onları baskıcı Romalılara ve nefret edilen Kral Herod'un temsil ettiği çürümüş aristokrasie karşı kutsal bir savaşa götürecek olan bir kurtarıcı özlemi içindeydiler. Bazı akademisyenler İsa'nın, Filistin'deki birçok asiden biri olduğunu düşünmektedir. Dünyanın mütevazı olanlara kalacağını söylediğinde, bu görüşe göre, eskatolojik bir umut değil, yeni bir siyasî düzen için "şimdi ve burada" tarzı bir talepte bulunmaktaydı.

Son elyazmaları ve yazıt buluntuları, Yusuf ve Yuda gibi isimlerin birinci yüzyılda sık ve yaygın biçimde kullanıldığını belirtiyor. 1990'da Kudüs'ün Eski Şehir bölgesindeki Yahudi Mahallesinde mezar kazıcıları üstünde KAHİFA'NIN OĞLU YUSUF yazan bir kemik saklama kabı buldular. Bu olay, kutsal metinlere göre, İsa'nın duruşması esnasında Sanhedrin'de yaşayan büyük rahip Kahifa'nın gerçek bir kişi olduğuna dair ilk arkeolojik kanıtı oluşturmaktaydı. Pilatus da, tartışmasız biçimde, gerçektir. 1961'de Sezarya'da mezar kazanlar, bir binanın YUDEA VALİSİ PONTIUS PILATUS'a adandığını belirten bir levha bulmuşlardır.

Birçok akademisyenin İsa'nın en muhtemel doğum yeri olarak (Beytelem'den ziyade) düşünmekle yetindiği Nasıra, birinci yüzyılda küçük, tarımla uğraşan bir köydü. Son kazılardan elde edilen bilgilere göre Romalıların, Yahudilerin ve (daha sonra) Hristiyanların bir za-

manlar yaşamış oldukları ve uyum içinde çalıştıkları büyük bir ticarî merkez olan Seforis'ten yürüyerek bir saat uzaklıktaydı. Bir marangoz olan İsa, burada iş bulmuş olabilirdi. Eğer böyleyse, Nasıra'daki köylü kökeninin sunacağından çok daha geniş bir kültüre ve fikirlere maruz kalmış olabilirdi. Örneğin, Aramice ve İbranice'nin yanı sıra Roma İmparatorluğunun müşterek dili olan Yunancayı da öğrenmiş miydi?

İsa'nın hayatında önemli bir rol oynayan bir başka cemaat de, Galile Denizindeki Koper-naum'dur. İsa, muhtemelen İ.S. 28'de halka vaz vermeye orada başlamıştır. Arkeologlar Koper-naum'da, Aziz Peter'in evi olan bir birinci yüzyıl evini ortaya çıkartmışlardır. Binada, tapınma amacıyla kullanılan bir oda bulunmaktadır. Bazı uzmanlar bu odanın, Yuhanna 6:59'da anlatıldığı gibi İsa'nın vaz verdiği sinagog olduğu spekülasyonunu yapmaktadırlar.

İncil, İsa ile ilgili olarak sandallar ve balıklık ile ilgili 45'ten fazla bilgi içermektedir. 1986'da, Galile kibbutzundan iki kişi, Galile Denizindeki Kinneret yakınında çamura gömülmüş olan 8 metre boyundaki bir sandalın kalıntıları buldular. Sandalın, Karbon 14 testi sonucu, birinci yüzyıldan kaldığı anlaşıldı. Bu sandalın Peter, James, Yuhanna ve İsa'nın ilk havarileri olarak seçtiği diğer kişilerin kullandığı türden olduğu neredeyse kesindi.

Birinci yüzyıldan kalan şaşırtıcı çeşitlilikteki paralar, örneğin, kızan İsa'nın Kudüs'ün Büyük Tapınağından kovduğu para değiştiricilere duyulan ihtiyacı açıklayabilir. Yine de arkeolojinin şimdi cevaplayamadığı sorular hâlâ var: Pilatus, İsa'nın ceza kararını Tapınak alanı yakınındaki Antonia kalesinde mi yoksa kasabanın karşı tarafındaki Herod'un sarayında mı verdi? (Eğer ikincisi ise, o zaman İsa'nın, hacını sırtlayarak Golgota'ya kadar taşıdığı Dolorosa Yolu yanlıştır). İsa'nın mezarı, geleneklerin söylediği gibi Kutsal Mezar Kilisesinin altında mıdır yoksa Eski Şehir'in duvarlarının dışında bilinmeyen bir yerde midir?

Bilim bunu asla söyleyemez. Birçok inanan zaten umursamamaktadır. Onlar için, İncil'in ilâhî ilhamdan kaynaklanan tanıklığı, arkeolojinin çekiçleri tarafından gün ışığına çıkarılan kanıtlardan daha güvenilirdir. ■

Kaynak: TIME Dergisi, 18 Aralık 1995

Çeviren: Yasemin TOKATLI

AY'IN NEG

Andrew PIKE

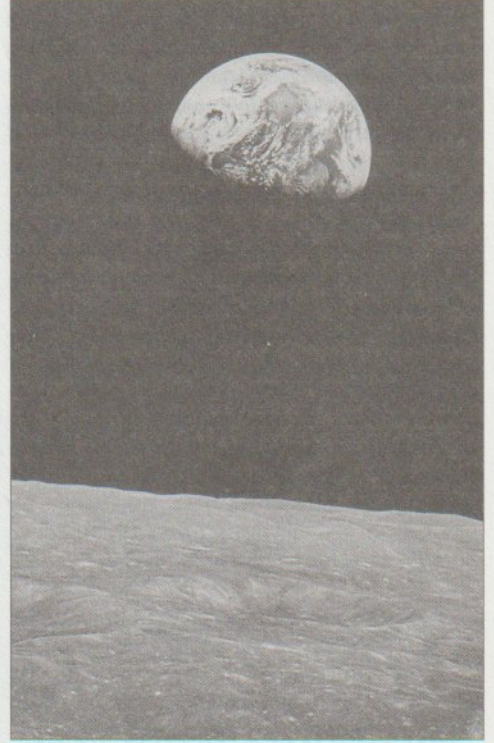
DÜNYAMIZIN uydusu Ay, insan davranışlarını kötü yönde etkilemesiyle ünlüdür. Ama yaşamımızın Ay'ın devirleri tarafından yönetildiğine dair delil var mıdır?

Ay'ın tesirinin gerçek ölçüsü tam olarak bilinmemektedir. İnsanlar eski çağlardan beri Ay'ın insan türü üstünde gizemli bir gücü olduğuna inanmışlardır. Ay'ı çılgınlık, cinayet ve gasp gibi olaylara sebep olabilecek bir güç olarak görmüşlerdir. Dahası, karanlık saatlerde hüküm süren kötü ruhları ve yaratıkları kontrol ettiğine de inanmışlardır. Bu tip hikâyeler birçok kültürde yaygındır, meselâ, Kuzey Avrupalıların çoğu deliliğin Ay kaynaklı olduğuna ve kötü ruhlar tarafından dünyaya getirildiğine inanır. Bu görüş sadece sıradan insanlar tarafından değil, Ay'ı bir araç olarak kullanan şeytanın deliliği dünyaya getirdiği görüşünü savunan Katolik Kilisesi tarafından da benimsenmiştir. Ay'ı sadece bir araç olarak gösteren kilise, Ay'ı deliliğin sebebi olarak kabul etmiyor ve böylece açıkça karşı olduğu astrolojiye de pay çıkmasını önlüyordu.

AY IŞINLARINA DİKKAT EDİN

Lunacy (delilik), **lunatic** (deli) ve **loony** (mecnun) kelimeleri bile Lâtince Ay manasına gelen "Lune" kelimesinden türemiştir.

Ay'ın korku verici gücüne yönelik bir inançtan dolayı dolunayda, ay ışığının ışınları altında uyumanın deliliğe sebep olduğu düşünülmüştü. Gerçekten de, İzlanda folklorunda, hamile kadınlar bir deli doğurmamaları için dolunay zamanı yürüyüş yapmamaları konusunda uyarılırlardı. Bu tür hikâyeler dünyada çok yaygındır. Ay ışığının doğrudan yüze gelmesine

Ay dünyayı, dünya ayı etkiler. Evrensel Çekim ve Cazibe Yasası bunu zorunlu kılar.

izin vermenin problemlere sebep olacağı inancı da buna dahildir. Böylece birçok aile, çocuklarının ay ışığının girdiği odalarda uyumaması için ellerinden geleni yapmaktadır. Bu inanç yüze düşen ay ışığıyla uyumanın "ay çarpması" olarak bilinen bir çeşit körlük ve zihinsel rahatsızlığa sebep olduğu inancının bulunduğu İrlanda'da yaygındır.

Bu korku, sadece modern bir fenomen değildir. Eski uygarlıklar inançlarını, Ay'ın nesiller üzerindeki tesirine göre kurmuşlardır. Örneğin eski Mısırlılar, Ay'ın deliliğe sebep olduğuna inanırlardı ve bunun tedavisi de, bir yılının

ATIF ETKİSİ

etini parçalara ayırıp, ay ışığı altında ayakta dururken yemektir. Zihin ve Ay arasındaki bağlantı çok güçlüydü. Mısır ilâhı **Thoth**, zekâ ve Ay'ın yöneticisiydi ve Babil uygarlığındaki ilâh **Sin**, bilgeliğin ve tahmin ettiği gibi Ay'ın yöneticisiydi.

Eski Yunanlılar da Ay'ın deliliğe sebep olduğuna inanırlardı. Örneğin genelde rasyonel olan Yunanlı doktor **Hipokrat**, ay ışığı altında uyumanın kâbus görmeye sebep olacağına inanırdı. Yunanlı biyografi yazarı **Plutark** da Ay'ı deliliğin sebebi olarak kabul etmiştir. Hatta **Talmud**'daki **Yahudi Kanunları** bile Ay ışığı altında uyumaya karşı insanlara uyarıda bulunmuştur.

YASAL DELİLİK

Daha modern zamanlara doğru, Ay'ın kötü etkisine duyulan inanç gittikçe yayılmaya başlar. Örnek olarak 1842'de Ay'ın çeşitli evrelerini ve bunların sebep olduğu değişmiş zihin hâllerini göz önüne alan bir yasadaki söz edelim; bu kanun katilleri ve suçluları yakalamak için kullanılmıştı, onların suç işlediği andaki Ay'ın evresinin durumu teknik olarak ölçülüyordu. Ay'ın ilk iki evresinde insanlar zihnen sağlıklıydı ama dolunaydan etkileniyorlardı. Sonunda bu yasa, suçlarını dolunay sırasında işlediklerini söyleyen suçlular için bir kolaylık hâline geldi, sonra da deliliklerini "Bana bunu Ay yaptırdı!" bahanesiyle örtbas ettiler.

Ay insan türü üzerinde gerçekten bir tesire sahip midir? Eğer öyleyse bu tesir ne olabilir? Uzun zamandan bu yana süren fenomen için çeşitli sebepler öne sürülmüştür.

Popüler inançlardan biri de, Ay'ın soludüğumuz havadaki nemi artırdığı ve bunun da beyindeki suyun azalmasına sebep olduğu idi. Ay, evreleri sırasında gelgit olayında suların alçalmasına ve yükselmesine sebep olduğu için bu mantıklı bir sonuçtur. Diğer fikirler ise Ay'ın ha-

vanın ve ışığın saflaşmasını sağlayarak bir çeşit deliliğe yol açtığını önermektedir. Ancak modern düşünce beyinde oluşan elektriksel rahatsızlıklara Ay'ın ışığının değil, çekim gücünün sebep olduğunu önermektedir.

İlk olarak nemliliğin artışı fikrini gözden geçirelim. Bu fikir, çiftçilikten çıkmış gibi gözükmektedir. Yılların deneyimi ile çiftçiler, Ay'ın yükseldiği dönemlerde ürünleri ekmenin, bitkilerin daha bereketli olmalarını ve daha hızlı büyümelerini sağladığına neredeyse iman etmişlerdir. Bu görüş, bu evreler sırasında toprağın neminin fazla olması fikrine dayanmaktadır. Başarısız bir hasattan korkulduğu için ürünleri Ay'ın alçaldığı bir dönemde ekmekten kaçınılmaktaydı. Aynı zamanda çiftçilerin Ay'ın yükseldiği dönemlerde hayvanlarını daha fazla et ve daha fazla lezzet için kestikleri de anlatılmıştır. Bu inanç, çiftçilerin arasında hâlen yaygındır. Modern ziraat tekniği kullanmalarına rağmen bu uygulama bugün de devam etmekte ancak gittikçe azalmaktadır. Ay'ın çekim gücünün yeraltı sularını bir miktar yükselttiği fikrinde de hakikat payı vardır.

AY'IN GÖLGESİ

Ay'ın devrelerinden sadece ürün ekiminde faydalanılmadığı bilinmektedir. Balıkçılar Ay'ın çeşitli evrelerinde avlanan balık miktarlarında farklılıklar olduğunu rapor etmişlerdir. Dolunay daha yüksek kalite ve daha çok mahsul verir gibi görünmektedir; bu evrede karides, yengeç ve kabuklu hayvanlar daha çok yakalanmaktadır. Ay'ın gelgite sebep olması, bunun da cevabı olabilir. Su üstündeki etki belki önemli değildir ama ya Ay evrelerinin belirli zamanlarında suçların arttığı iddiaları? Cinayet gibi suçların, dolunay zamanı daha çok meydana geldi-

ği sık sık söylenmiştir. İngiltere'de konuyla ilgili olarak saptanılan cinayet oranı az olduğu için bunu araştırmak zordur. Bununla birlikte ABD'de ilginç sonuçlar üreten daha detaylı çalışmalar yapılmıştır. Güney bölgesi kasabalarından birinde 1950'lerin sonları ve 1970'lerin başlarında işlenen 2000 cinayet üzerinde yapılan bir çalışma, dolunay zamanında böylesine suçlardaki artışta belirli bir eğilim göstermiştir. Aynı dönem için Miami, Florida'da yapılan benzer bir çalışmadan da aynı sonuçlar elde edilmiştir. Bununla birlikte başka yerlerde yapılan çalışmalar, Ay'ın evrelerinin suç sebebi olduğunu önermemiştir. Bunu açıklamak için öne sürülen bir sebep de, suçların saldırı anında değil, ölüm anında saptanabilmesi gerçeğidir; bu iki zaman arasında dikkate değer farklar olabilir ve sık sık olmaktadır. Katilin tam öldürme anında yakalanacağı fikri sadece edebî bir ütopyadır. Peki ya Güney'deki kasaba ve Miami kayıtları? Ay çilgünlüğü teorisine destek veren bu araştırma son sonuçları, ölüm zamanını değil, saldırı zamanını göstermiştir.

Diğer güvenilir bir rakam serisi Ohio'daki çalışmadan geldi. Ay'ın devresel faaliyetinin tam olarak gözlenebilmesine karşın, bu sefer de saldırılar yeni aydan 3 gün önce veya sonra gerçekleşmiştir. Bu farkın sebebi net değildir ama bu durum, coğrafi yerleşimle ilişkilendirilmiştir. Daha kuzeydeki bir enlemde yer alan Ohio'da, araştırmacılara göre, bir **gecikme faktörü** meydana gelmektedir. Böyle çalışmalardan çıkan **genel sonuç Ay'ın çekim kuvveti güçlendikçe suçların daha şiddetlendiği ve sıklaştığıdır**; faillerin psikozlu (akıl hastası) olduğu suçlar yeni ayda veya dolunayda doruğa çıkmaktadır. Bulutlu gece-

lerde bile durumun aynı olması olgusu, sorununun Ay'ın ışığı değil, Ay'ın çekim kuvveti olduğunu düşündürmektedir.

KOZMİK MÜDAHALE

Ay'ın beyin üzerindeki etkisi nörologlar, özellikle de **Dr. Leonard Ravity** tarafından test edilmiştir. Araştırmalardan biri **Ay'ın psikolojik güçleri etkilediği** noktasını temel almaktadır.

Herhangi bir tesirin faaliyette olup olmadığını tam olarak ölçmek için bir deney düzenlenmiştir. Testin plânlanması beş yıl sürmüştü, böylece Ay'ın her evresindeki ölçümler tam olarak araştırılabilecekti. Etkin bir "daimî ortam" yaratmak amacıyla, denekleri izole etmek için bir **Faraday Kafesi** kullanılmıştı. Süjelere bir kart karşılaştırma testi verilmişti, bu testlerde beklenenden daha yüksek olan sonuçlar yeni ay ve dolunayda elde edilmiştir ancak iyi sonuçlar hep dolunayda ortaya çıkmaktaydı. Sonuçlar yine, elektromanyetik bir etki yerine **çekimsel bir ilişki** önermişti, çünkü kafesin içindeki elektromanyetik alan sıfırdı. **Diğer çalışmalar beynin, Ay'ın değişik evrelerinde farklı elektriksel modeller gösterdiğini önermiştir. Bunlardaki en yüksek seviye dolunayda ortaya çıkmaktadır.**

Bu alandaki çalışmalar az ve sınırlıdır. Ay'ın insanları kötü yönde etkilemesi yolundaki teorileri birer saçmalık olarak kabul eden bilim tarafından görmezden gelinmektedir. Ama, ya halk hikâyeleri haklıysa? Ya zihnimiz az da olsa Ay'ın konumundan etkileniyorsa? İlerleyen yıllarda bu iddiaların daha ciddi bir şekilde ele alınacağını umuyoruz. Zira en yakın kozmik komşumuzla aramızda, gözümüzle gördüklerimizden çok daha fazla şey vardır. ■

URI GELLER'S ENCOUNTERS Dergisi Şubat 1997 sayısından çeviren: Burak Erker

"Sevgi, nefretin aksidir. Ve ancak sevgi, ruhtan beslenir; nefret, ters tesirden. Beslenirken, yani bir elinizi gökte tutarken sevmiyorsanız, bir elinizi başkasına veremezsiniz. Ve aldığınız sizin saadetinizi değil, sefaletinizi temin eder. Severken, vicdanınızla seviniz; diliniz, gözünüzle değil."

Sadıklar Plânı "Ruhsal Tebliğler"

KOZMİK İNİSİYASYON

Halûk HACALOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

UYUYAN kâhin Edgar Cayce bile 2000 yılına gelmeden Japonya'nın tamamı ile, Kuzey Amerika'nın batı sahillerinin-California'nın sular altında kalacağını, eski kayıp kıta Atlantis ve Mu'nun tekrar su üstünde belireceğini ifade etmiştir.

Herodotus ve Mela, Mısır vakayınamelerine (tarih yazılarına) göre, batı ile doğunun tersine çevrilmesi olayının birkaç kere tekrarlanmış olduğunu ifade etmiştir. Bunlara göre Güneş, önce batıdan doğmuş, sonra doğudan doğmuş, bir kere daha batıdan doğmuş ve nihayet tekrar doğudan doğmuştur. Orta krallığın sona erdiği Exodus günlerinde, bir dünya çağına son vermiş olan kozmik felâket neticesinde, acaba dünyanın dönme yönü de değişmiş midir? En azından dünyanın aynı yörüngede kalmadığı, kutuplarının eski yerlerinde bulunmadığı, eksen yönünün de önceki gibi olmadığı ileri sürülebilir. Eflâtun'un deyimi ile; dünyanın hareketleri mümkün olan her türlü bozulma ve rotasının tıkanması sonucu olarak değişmiş ve rotasyonunda sarsıntılar meydana gelmiştir. Bundan dolayı, dünyanın durumu bir defasında tersine çevrilmiş; başka bir defasında yanlamasına bir hâl alarak tekrar baş aşağı olmuş ve tüm dört yönde, her tarzda gezinmiştir.

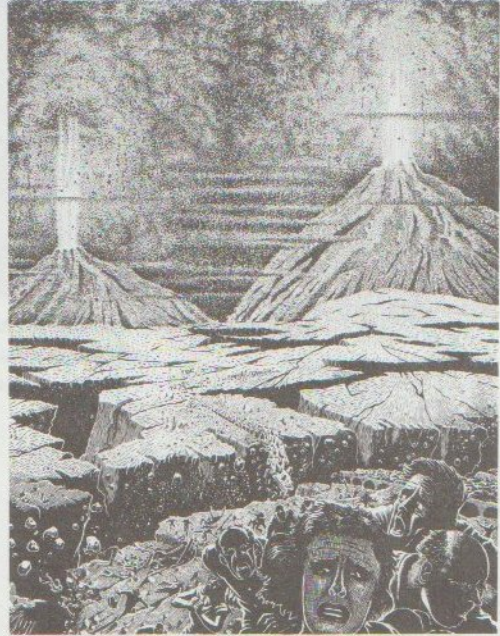
Gerek yazılı gerek sözlü pek çok kaynak, dünya dönüş yönünün tersine çevrilmesinin, Exodus günlerindeki felâket olaylarından biriyile ilişkili olduğunu ileri sürmüştür.

Ayrıca tüm büyük şoklar, felâketler diğer güçlerle birlikte hareket eder. Her biri tek başına bir fonksiyon oynamaktan ziyade diğer güçlerle de yardımlaşmak fonksiyonunu icra eder-

ler. Örneğin, su ile hava ve toprak ya da toprak ile su, ateş ile toprak vs. gibi. Ama bu güçlerden birisi baskın olabilir. Tevrat ve Kuran'daki Nuh tufanında en baskın öge olarak su görülmektedir.

KÜTLESEL ŞOKLARIN SEBEBİ ve AMACI

İncelemeye çalıştığımız gibi, anavatan Mu'dan, günümüze kadar birçok kez büyük

*Her çağın ihtiyaçları değişik olsa da,
şokların amacı birdir.*

şoklar ve tufanlar olagelmıştır. İnsanoğlu devre devre tekâmül ihtiyaçlarına en uygun olan çeşitli eprövlere ve şokları cezbederler. Aktarmaya çalıştığımız ve aktaramadığımız pek çok tarihsel kayıtlar ve geleneklerden elde edilebilecek birçok ortak özelliği şöyle sıralayabiliriz:

1. Bir zamanlar geçerli olan ruhsal kaynaklı bilgiler artık gerekli etkiyi yapamamaktadır. Bunun nedeni de ya o bilgi beşere fazla geliyor ya da beşerin o bilgi kanalından elde edeceği pek bir şey kalmamış oluyor.

2. Toplumlar azgın nefsanîyetlerinin esiri olarak, tüm ruhsal kaynaklı pozitif değerleri reddediyorlar.

3. Toplumlara koyu bir maddecilik hâkim oluyor. Her türlüşünden safahat (zevk düşkünlüğü) hâkim oluyor.

4. Kendi aralarında bulunan yol göstericilerine ve onların uyarılarına da inanmıyorlar.

5. Tüm bunları gören idareci tanrılar, kendine inanan yol göstericiye büyük şokların olacağını önceden bildiriyor.

6. Tanrılar veya tanrılar meclisi, yeryüzünde aslında beşer yapısında mevcut olan ama bir türlü ortaya çıkarılmayan ruhsal değerleri ortaya çıkarabilmek için ateşi, suyu, havayı ve toprağı harekete geçiriyor ve bunun sonunda da en uygun şekilde ruhsallık tezahür ediyor.

Görünüşte negatif gibi gözükene bun sarsıcı şokların sebeplerini incelersek, bazı belli başlı noktaları yakalayabiliriz. Yazımızdaki örneklerden yola çıkarsak, bunlar:

- * İnsanlığın zayıflaması ve tanrısallıktan giderek uzaklaşması;
- * İnsanlığın gittikçe günahkâr (yasaların dışına çıkmak) olması;
- * İnsanlığın psîşik ve genetik bozulması;
- * İnsanlığın ayetleri ve resulere yalanlanması;
- * Tanrısallık kanunlarına uyulmaması;
- * İnsanlığın nüfusça çoğalması, diyebiliriz.

Bu örnekleri günümüzdeki gelişmelere uyarlırsak şu şekilde ifade edebiliriz:

- * İnsanlığın ruhsal ilke ve yasalardan gittikçe uzaklaşmaları, unutmaları;
- * Pozitif alanların azalması;
- * Egoizmanın (nefsanîyetin) azması;
- * Yozlaşma alanlarının yani dejenerasyonun hızlanması;
- * Her türlüşünden inanç kabuklarının -

dirençlerinin çoğalması;

- * Karmaşa-teşevvüşün çoğalması;
- * Ruha değil bedene (dünyaya) hizmetin ve değerinin artması;
- * Vicdanların artık dumura uğraması;
- * Mevcut bilgilerin gelişmeye-tekâmüle yani zaman ve mekâna kâfi gelememesi; vs.
- * Yeni devrenin baskın tesirinin hissedilmesi, eski bilginin ve devrin yeni devrenin tesiri ile çatışması.

Toplumsal, fiziksel ve jeolojik düzlemdeki olayların ana hedefi, dünya üzerindeki insanlığın kendi şuur ve vicdanlarında meydana getirdikleri kabuklaşma sonucunda oluşan yozlaşma alanlarının içinden sıyrılabilme çabasını hızlandırmaktır.

Tüm bu görünen sebeplerin arkasında görünmeyen asıl sebepler de vardır. Bunlar yani görünmeyen sebepler ise beşerin tekâmülleri ile ilgili hususlardır. Tekâmül ilerleyişinde bir sınıra dayanan insanlık, o sınırı zorlamaya başlar. Eldeki bilgilerle bu sınırı geçemez. Yani, yeni realite bilgisi ve icaplarına tam anlamıyla uyum sağlayamamıştır. Belki de sağlamak istemiyordur. Ama tekâmülde durmak olmaz, gidişat daima ileriye doğrudur. O zaman sınırdadır, yani yeni realite ile, eski realite arasında sıkışma ve baskı oluşur. Arkadan gelenler, öndekileri iterler, öndekiler de zorunlu olarak, o sınırı aşamayınca ve arkadan da baskı oluşursa mecburî olarak sağa sola şuarsuz atılımlar yaparlar. Bunun adına genel olarak teşevvüş diyoruz. Ve bu da dejenerasyonla paralel gider.

Yukarıda görüldüğü gibi egoizmasına yenilen, Ulûhiyeti terk eden insanlık gidişatı sonucunda şokları kendisine çekmektedir. Çünkü normal gidişler ve uyarılar artık hiçbir işe yaramamaktadır. Bu sağırık ve körlük ancak radikal yollara başvurularak aşılabiliyor.

Kütlesel şokların bir amacı da artık şefaathapısının kapanmış olmasıdır. Artık telâfi mekanizmasına başvurulamıyor. En genel deyimini ile işin veya o devrenin sonuna gelinmiştir denebilir. Her devrenin eğitim ve öğretim kadrosu vardır. Bu kadrolar gerek yukarıdan, gerekse aşağıdan, sorumlu olduğu toplumu en uygun şekilde geliştirmeye çalışır. Rab Sistemi en ince ayrıntısına kadar tüm bu hesapları yapar. Şüphesiz

şiz bu devrede elde edilecek olan bilgi belli ve sınırlıdır. Zannedilmesin ki bu devrenin sonunda tüm hakikatler ortaya çıkacak. Bir hakikat ortaya çıkacaktır ama bu ancak devrenin nasibi kadar olan hakikattir. O da okulun ders programında yazdığı kadar, yani iki elin parmaklarını geçmez.

Yeryüzü, tanrısal yasalara boyun eğen ve organik varlıkların yaşadığı ve yıpratıldığı bir dünyadır. Bu nedenle de belli sürelerde yenilenen bir onarıma, bir yenilenmeye, bir güçlenmeye gereksinimi vardır. Bu da ancak başlangıç zamanındaki yeniden yapılanma ve yoğunlaşma ile olabilir.

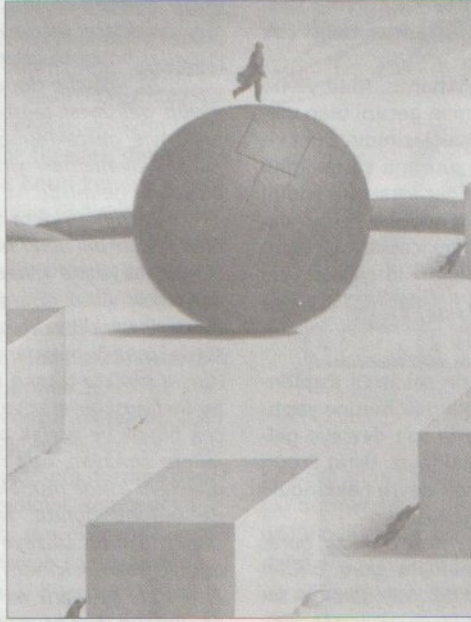
Tüm ulusların kültürleri dünyanın belli sürelerde yenilenme gereksinimi ile karşı karşıya kalacaklarını belirtmişlerdir. Bu kozmik yenilenme dünya ile onun üzerindeki varlıkları da kapsıyordu ve bu varlıkların başında da daha şuurlu oluşu ile insan gelmektedir.

Bir kıtanın ve canlıların hemen hemen yok olması; nihai bir yokoluştan ziyade, ruhsal âlemin ve onun temsilcisi olarak bir kurtarıcısının kendini feda ederek insanlığın selâmetini sağlaması durumudur. Burada söz konusu olan kurtarıcı; çağımızda biyolojik bedene sahip bir kişi olmaktan ziyade, alsansal kurtarıcılık fonksiyonunu işaret etmektedir. Bu durum yeni bir hayatın veya yeni bir insan prototipinin, yeni bir yaradılışla ve yeni bir şuur bütünlüğü ile ruhsallığın tezahür ettirilmesi demektir. İnsanlığın kurtuluşu için kolayca kaçarak boşuna Mehdi'nin gelişini beklememek gerekir. Gelecek olan kişi değil, ancak ve ancak insanlı-

ğı Birleştiren Bilgi olacaktır.

Yazımız boyunca irdelemeye ve örnekler vermeye çalıştığımız kütleleşen şoklar bizim başımıza gelecek mi diye sorulabilir. Önemli olan bir husus kütleleşen şokları, ceberut (zor kullanan) bir Tanrı'nın kullarına lâyık gördüğü cezalandırma aracı olarak anlamamaktır. Kütleleşen şoklar çok amaçlı olup; toplumsal imtihanlar, şuur kapasitesi genişlemeleri, tekâmül sıçrayışları, büyük ortak alan kurmalar, vicdanların uyanışı, negatif duyguların (nefsaniyetin) azaltılması, birliğin her sahada uygulanması, hakikî hiyerarşinin oturması, yeni bir çağın ve yeni bir dünya eğitimi sisteminin organizasyonu gibi pek çok tekâmül prensiplerini rayına oturtan işlevler görürler.

Her başlayan şey belli zaman ve mekânla sınırlıdır. Kuyruğunu ısırarak yılan gibi, son başta bellidir. Her türlüşünden görülen belirti okulun sonuna geldiğini gösteriyor. Devrenin sonuna geldiğine göre ve bu devre büyük devre olduğu için, büyük felâketler-şoklar bizi bekliyorsa, bunlar ancak tümün karışımı şeklinde komplike bir sonuç ve yeniden başlangıç olabilir. Yani suyun, ateşin, havanın ve toprağın hep birlikte uygulayacağı son bir büyük şok. Yalnız şokun şiddeti,

Her birimiz kendi ihtiyaçlarımıza göre, dünyamızın sağladığı olanaklara göre ondan yararlanıyoruz.

deti, dozu, zamanı ve ilâcı yine de seçme özgürlüğüne sahip olan insanlığın yürüyüşüne göre olacaktır. Zannedilmemelidir ki okulun yöneticileri şok metodundan zevk alıyor. Kesinlikle hayır. Ruhsal âlemler-Rab sistemi elinden geldiği kadar, tekâmül yolunu pozitif enerjilerle açar. Ama eğer beşeriyet ısrarla ben pozitif yoldan ya da pozitif enerji ile gitmeyeceğim derse ıstıraplı olan yolu seçmiş oluyor mu?

İnsanın en büyük özelliği fizik bedenleri ve duyguları aracılığıyla dış mekânı tanınmasıdır. Dış mekânda gerilim ve şoklar oluyorsa, insan da onları algılayıp gözlemleyebiliyorsa, insanın iç yapısında da muhakkak bazı değişimler olur. Bu değişimlerin zorunlu bir sonucu olarak beşeri şuurlarda da aydınlanmalar olur. Dar şuurun karanlıklarından ancak bu şuur aydınlıkları vasıtasıyla çıkılabilir. Amaç insanlığın uyanması olduğu için; devrenin özelliklerine göre gereken, etkili yöntemler uygulanır. Çünkü her devrin kendine has tesiri, o devrin bulunduğu icaplar ve kozmik zaruretlere farklıdır. Her ne kadar benzerlik varsa da 5000 yıl veya 3000 yıl önceki tekâmül şartları, insanlığın gerek fiziki, gerekse psişik yapı ve ihtiyaçları hatta yer kürenin kozmosdaki durumları, aldıkları tesirler hepsi çok değişiktir.

Bu yüzden eski Mu, Atlantis, Mısır ve diğer kadim kültürlerin o zaman geçerli olan metotlarından medet ummamak lâzımdır. Çünkü o bilgiler günümüzün insan şuuruna ve tekâmül icaplarına uygun değildir. Eğer insanlık kendini kurtaracak bir şey, bir metot arıyorsa veya bulabilecekse bu, günümüzün tüm icaplarına uygun olmalıdır. Bu icaplar varlıkların ihtiyaçları, zamanın ve mekânın şartları ile İdareci Yüce Plânın tasarrufuna bağlıdır.

ski devrelerin tekâmül icaplarının insanlığın gelişmesine yaptığı hizmetlerle son devreye gelmiş bulunmaktayız. Üstat Ergün Arikdal'ın son devre hakkındaki görüşleri ile yazımızı bitiriyoruz.

"Her birimiz kendi ihtiyaçlarımıza göre, dünyamızın sağladığı olanaklara göre ondan yararlanıyoruz. Gerek teolojik yol, gerekse bilimsel yol hep insanların ihtiyaçlarını karşılamak için hizmet etmiştir. Ölme ihtiyacı, öldürme ihtiyacı, sevme ihtiyacı, nefret ihtiyacı hep karşılanmıştır. Ancak, hepimizin nihaî bir amacı vardır. Öyle görünüyor ki, dünya okulu, son derslerini almaya gelmiş olan bu varlıkların yarış hâlinde kendi yollarını açarak, ilerideki ihtiyaçlarının bir an önce tatmini için büyük imkânlar hazırlamak suretiyle nihaî bir amaca doğru gidiyor.

Yeryüzünde var olan tüm bilgiler, insanların nihaî amaca yönlendirmek için bir araçtan ibarettir. Hiçbir bilgi ve inanç bütünüyle son değildir. Hepsinin amacı, insanlığı ulaştırmış olduğu son ve en büyük derse kendilerini hazırlamak-tan ibarettir. Bütün bunlar hazırlayıcı unsurlar-

dır. Bütün dinler nasıl birbirlerini hazırlamışsa, bütün dinler aynı zamanda başka bir amaca da hazırlamışlardır.

Dinlerin en büyük hedefi, büyük bir sevgi kaynağı olan Tanrı'nın içinde erimektir; bilimin ise ölümsüzlüktür, beden yok olmaması ilkesidir. İkisi de dünya rölâtivitesi içinde yeri olmayan bir gerçeğe ulaşmak içindir. Kozmik bilgilerle ilgili bir tekâmül platformuna ulaşmak için yapılan antrenmanlardır.

Artık inançlar insanların iç potansiyellerini artıramıyorlar. O iş bitmiştir. İdeolojik inançlar daha büyük bir harekete sebep oluyor. Varlığın bünyesinde değişiklik yapanlar bunlardır. Semavi dinler iç bünyede değişiklik yapacak güçte değildir. Zaten tarihsel görevlerini yapmış, varlıkların ihtiyaçlarını sağlayacak bilgileri yüzyıllar boyunca vermiştir.

20. yüzyılın doğduğu şeylerin hızla büyüyen gelişmesi tamamen insanların kendi istekleriyle gerçekleşmiştir. Zamanın hızlanması ya da yavaşlaması yine insanların katkılarıyla meydana gelmiştir.

Bu nihaî nokta artık insanlığın çok yakınında olan bir nihaî nokta olmak üzere yeryüzünde meydana gelecek büyük bir değişimin kendisidir. Bu değişimin olabilmesi için yine bütün bu hazırlıkları Yukarı'dan alıyoruz. Yani dünsel sahada meydana getirilen faaliyetin kendisiyle birlikte oluşan sezgiler, ilhamlar, tebliğler ile hepsi bir araç vazifesi görerek, gerçekten çok büyük ve parlak olan bir Bilgi Çağı'na, dejenere olmayan, asla rölâtivite taşımayan, kendi evreni içinde mutlak anlamda olan, bizi, içinde bulunduğumuz tekâmül düzeyinden çok ötelerdeki bir düzeye fırlatıp atacak olan bir bilgiye hazırlık içindir."

21. yy. yani iki bin yılı ve ötesi Dünya Okulu'nun ders ve müfredat değiştirme çağı olduğu için, bu çağa Bilgi Çağı denmiştir. Arkada kalanlar bu güne hazırladılar. Artık köklü bir değişime gerek vardır. Bu radikal değişikliğe tüm dünya insanlığının ihtiyacı olduğu açıkça bellidir. ■

YARARLANILAN KAYNAKLAR:

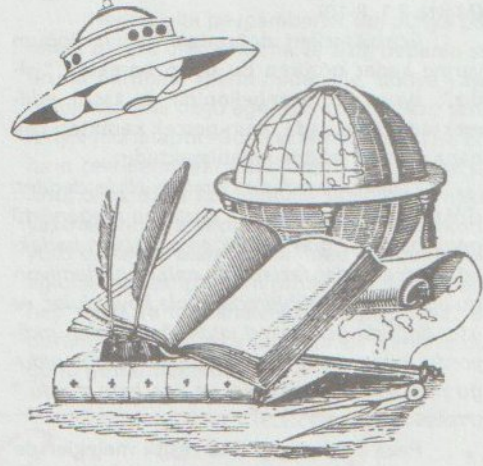
1. *Popol Vuh*, Ruh ve Madde Yayınları
2. *Batık Ülke Mu*, Ruh ve Madde Yayınları
3. *Bilim ve Ütopya*, Temmuz 1995
4. *Ebedî Dönüş Mitosu*, M. Eliade, İmge Kitabevi Yayınları
5. *Mitlerin Özellikleri*, M. Eliade, Simavi Yayınları
6. *Tarih Sümerde Başlar*, Samuel Noah Kramer, Kabalıcı Yayınları

UFO'LAR ve ÜÇ DİNSEL KİTAP

Eric STETSON

(Geçen Sayıdan Devam)

BU size, elinizdeki deneysel bilgilerinizden dolayı garip gelebilir. Fakat asıl gariplik, sizin elinizdeki deneysel bilgilerdedir. Unutmayınız ki, her madde bir miktar enerji, dolayısıyla bir titreşim topluluğudur. Her titreşim, daha yüksek bir titreşim karşısında onun kendisine empoze ettiği yönde harekete ve değişime mecbur olur. Nitekim siz, beslenirsiniz ve bir titreşim topluluğunu daha yüksek bir titreşim topluluğu olan bedeniniz, istediği şekilde kullanır. İşte, İsa da anasının karnındaki yumurtaya, yani belirli bir titreşim topluluğuna, gene titreşimsel bir müdahale ve kanaldan geçmek sureti ile normal bir döllenmeyi sağlamıştır. Nitekim, sizin döllenme diye ifade ettiğiniz olayda da o yumurtanın titreşim durumu, enerji durumu değişir. Siz bunların ancak fizyolojik, kimyasal ve fiziksel değişikliklerini, yani son olaylarını, maddeye en kaba şekilde yansıyan sonuçlarını gözlersiniz. Aynı olayın yüksek düzendeki ifadesi, bizim yukarıda anlattığımız gibidir. Reaksiyon, faaliyet başladıktan sonra devam eder. Hele yüksek bir paratoner, yüksek bir enerji ile kurulmuş bir varlık tarafından bu yönetiliyorsa, çok daha kolaydır. Bunu benimseyemiyorsanız, Ruhsal İdare Mekanizması'nın da maddesel sistemleri yönetmesini hiç benimseyemezsiniz. Böyle olunca, kendi ödevi ile ilişkili olacak olayların meydana gelişinde gerekli olan yüksek titreşimi nakletmek, dağıtmak, değiştirmek, toplamak ve başka şekle çevirebilecek bütün yeteneklere sahip maddesel bir ortamı yaratmak, beslemek, büyütme, yetiştirmek onun, yani Hz. İsa'nın normal bir hakkı ve vazifesi idi. Ve

böylece anne karnında, kendi maddesel ortamını, normal bir insanın fizik yapısının dışında, görünmeyen bir tarzda çok daha kudretli, çok daha enerji tutucu tarzda büyütmüş, yetiştirmiş ve nihayet ona bağlanmak sureti ile doğumu düzenlemiştir. Kutsal kitabınız Kur'an'da Hz. İsa'nın doğduğu zaman konuştuğu yazılıdır. Kendisine öncülük eden Yahya ile anne karnında iken karşılıklı olarak konuşmada buldukları kaydedilmiştir. Bütün bunlar, o maddesel sistemi yönlendiren varlığın kapasitesi hakkında size gayet açık fikir verir. Hakimiyet derecesinin ne derecede yüksekte bulunduğunu açıklar." *Sadıklar Plâni, Ruhsal Tebliğler, Ç.N.)*

Bu arada, "Davud Yıldızı" olarak bilinen öyküde, bir UFO, İsa'nın olacak doğumunu zaten Kral Herodes'in astrologlarına göstermişti. Geleneksel yorumların tersine, bu cismin gerçekten hiç de bir yıldız olmadığını İncil net bir

şekilde ifade etmektedir. İşte Matta İncili'ndeki öykü:

"İsa, Kral Herodes'in zamanında, Yahudiye'nin Bethlehem kasabasında doğduğu sırada doğudan Kudüs'e gökbilimciler (bilge adamlar) geldi. Ve kral onları şu sözlerle Bethlehem'e gönderdi: 'Gidin, çocuğa ilişkin her şeyi inceden inceye araştırın. Onu bulunca da bana haber iletin ki, aranızdan ben de varıp ona tapınayım.' Onlar da yola koyuldular. Doğuda gördükleri yıldız önlerinden gidiyordu. Çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca orada durdu. Yıldızı görünce büyük bir sevinç duydular." (Matta 2:1, 8-10)

Gökbilimcileri doğrudan İsa'nın doğum yerine kadar götüren bu garip hareketli "yıldız", ayrıca Protevangelion'da da tasvir edilmektedir. Ki burada onun gerçek karakteri çok daha açık bir şekilde anlatılmaktadır:

"Onlar Herodes'e cevaben şöyle dediler: Gökteki yıldızlar arasında parlayan olağanüstü geniş bir yıldız gördük. Diğer yıldızların parlaklığından o kadar fazlaydı ki onlar görülemiyordu bile...Sonra gökbilimciler yola koyuldular, ve işte, doğuda gördükleri yıldız önlerinden gidiyordu. Yıldız, bebeğin, annesi Meryem'le olduğu mağaraya kadar geldi ve üzerinde durdu." (Protevangelion 15:7,9)

Hava taşıyla birlikte çeşitli melekler de tasvir edilmektedir. Bir tanesi "yıldız"dan gökbilimcilere gözük müştür, bir tanesi onlara bir rüyada gelmiştir, diğer biri de "çevrelerinde ışıldayan Tanrı'nın parlaklığı içinde", geceleyin otlaklarda bulunan çobanları ziyaret etmiştir. Ayrıca İsa'nın doğumu sırasında ve sonrasında mağarada bulunan çok sayıda dünya dışı varlık mevcuttu.

UFO'ları ve dünya dışı varlıkları incelememizi bitirirken şunu belirtmeliyiz ki, yazılı metinlere geçmiş her öykü mutlaka gerçek olmayabilir. Ancak Eski ve Yeni Ahit'in, Yahudilerin doğru (bazen süslenmiş olsa da) tarihini aktardığını biliyoruz. İncil'e katkıda bulunan birçok insanın, sadece düşündüklerini ve yaşadıklarını yazmış olduğunu düşünmek durumundayız. Bu durum, tarih boyunca gözlenen UFO fenomenleri için bize çok sayıda malzeme sağlamaktadır. Ele aldığımız öykülerin bazıları gerçek, bazıları gerçek dışı olabilir, ama kesin olan şu ki, birkaçı,

İnsanın ilk ortaya çıkışından beri bizlerle birlikte olan şeylerdi.

İnternet sayfalarından çev.: Ayhan Tolaybenk

NOT: Yazarın Tevrat ve İncil'deki örneklerine çok daha fazlasını eklemek mümkündür. Fakat biz onun Kur'an'dan yapması gerekirken yapmadığı alıntıları size sunmak istiyoruz. Her ne kadar evrende zeki hayat veya dünya dışı varlıklar hakkında kesin inkâra gidilme de, tutucu din çevreleri UFO'lara yönelik temkinli, bazen de inkârcı bir yaklaşım içine girme eğilimindedir. Bunun insanoğlunun gelişiminde gerekli bir süreç olduğunu bilsek de, günümüz realitesine ve ileride gireceğimiz yeni bir realiteye pek ayak uydurmadığını görmek gereklidir. Her dinsel metinde olduğu gibi, Kur'an'da da UFO'lar ve dünya dışı varlıklarla ilgili hem sembolik hem de basit kelimeler bulunmaktadır. Yapılacak karşı yorumların yanında, bu ifadelere UFO'ların ve dünya dışı yaşamın varlığını destekleyen göstergeler olarak bakmak mümkündür:

"Yedi gök, yerküre ve bunların içindekiler O'nu tespih ederler." İsra 17:44

"Gökleri ve yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması da O'nun ayetlerindedir." Şura 42:29

"Ve bulutu üstünüze gölgelik yaptık ve size kudret helvasıyla bildircin indirdik." Bakara 2:57

"Onlar, Allah'ın ve meleklerin buluttan gölgeler içinde kendilerine gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar?" Bakara 2:210

"Onların üzerlerine bulutları gölgelik yaptık, kendilerine kudret helvası ve bildircin indirdik." Araf 7:160

"Rabbin, göklerdeki ve yerlerdeki kimse-leri de daha iyi bilir." İsra 17:55

"Görmedin mi, göklerdeki ve yerlerdeki şuurular da bölük bölük olmuş kuşlar da Allah'ı tespih etmektedirler. Her biri kendine özgü duasını, kendine özgü tespihini bilmıştır." Nur 24:41

"Gökten bir parçanın düştüğünü görseler şöyle derler: Üst üste yığılmış bulutlar!" Tur 52:44

"Nihayet onu, vadilerine doğru gelen geniş bir bulut hâlinde görünce, 'Ha,' dediler, 'bu bize yağmur getirecek bir bulut.' Hayır, o, aceleden istediğiniz şeyin ta kendisi. Bir rüzgâr ki, içinde acıklı bir azap var." Ahkaf 46:24

"Rabbin gelip melekler saf saf dizildiğinde." Fecr 89:22

"Rabbinin ordularını ancak O bilir." Müddessir 74:31

"Ama onlar uyumaktayken Rabbinden gelen bir dolaşıcı bahçeyi dolaştı da, o(bahçe), simsiyah kesiliverdi." Kalem 68:19

"Oysaki göklerdeki şuurular da, yerlerdeki de ister istemez O'na teslim olmuşlardır ve yalnız O'na döndürülecektir." Ali İmran 3:83

"Görmedin mi ki, göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor." Hac 22:18

Ve en son olarak da Kur'an'da tarif edilen meşhur fil vakasından, Muhammed'i çocukluğunda sürekli izleyen "buluttan", onun kalbini açıp temizleyen "kişilerden", herkesin önünde onunla bir insan kimliğinde görüßen "melekten" söz edebiliriz. (Ç.N.)

Havada uçun "kuşların" ne kadar büyük-

lükte bir taş taşıyabileceğini, bunların hangi hızlarda yere fırlatılacağını ve atılan bu taşların büyük bir fil ordusunu ezilmiş buğday başakları gibi nasıl dağıtabileceğini düşündüğümüzde, içinden çıkmadığımız durumlarla karşılaşmaktayız.

Vazifeli bir varlık olan Muhammed, hem kendi plânından hem de diğer ara plânlardan sürekli tesir desteği almaktaydı. Onu ruhsal enerjilerle besleyerek ve eğiterek ilerde yapacağı ağır vazifesine hazırlamaktaydılar. Oradaki bulut da, onun beslenmesini sağlayan bir enerji yumağıdır.

Herkes gibi peygamberler de, dünya plânında geçerli olan unutmaya ve fizik bedeninin şuuruna bürünme işlemi nedeniyle, dünya yaşamının kendine özgü ağırlaştırıcı ve baskıcı tesirleriyle muhataptır. Göreceklere vazifeleri ise onların çevrelerindeki insanlardan biraz daha şuurulu, biraz daha farkındalığa sahip bir kimlikle yaşamalarını gerektirir. Ruhsal plânların koruyucu desteğini alan Muhammed, bu farklı kimliğini korumak için hem psikik hem fizik açıdan hep uyarı ve müdahalelerle karşılaşmıştır. Bu durum onun oldukça liyakatli bir varlık olduğunu göstermektedir. ■

Sevginin Görünüşleri

Varlık: ANDRÉ LUIZ

Siz birisinden yardım gördüğünüzde, teşekkürünüzü sessizce yapınız ki, onu alan kişinin gururu incinmesin.

Sizden bilgi isteyenlere, onları küçük görmeden veriniz.

Konuşurken büyüklük taslamayın ve olduğunuzdan farklı görünmeyiniz.

Arkadaşınızdan gelecek olumsuz bir habere, intikam ve tahrik duygularından uzak bir şekilde toleranslı olarak yaklaşınız.

Problemler zamanlarda durumu vahimleştirmekten kaçınarak sabırlı davranınız. Yerine getiremeyeceğiniz sözler vermeyiniz.

İnsanların minnettar kalmasını beklemeden, onlara iyi niyet ve dileklerle hizmet ediniz.

Olaylar karşısında kendinize yapacağınız yardımı başkalarından esirgemeyiniz.

Medyum: F.C.Xavier • İspanyolcadan Çeviren: İsmet Yalçın

HAKİKATE YAKLAŞMAK

Tanyeri ağarsa bile biz kalkıp görmedikten sonra neye yarar?

Derleyen: Reşat GÜNER

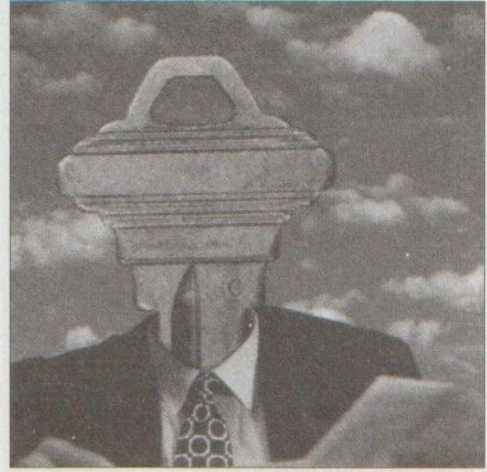
HAKİKATI aramak... Hakikatle bütünleşmek... Bu, her varlığın içerisinde saklı olan, farkında olalım ya da olmayalım peşinden hayatlar boyu koştuğumuz temel istektir. Vaktiyle bir tebliğde "Her devrin bir hakikati, fakat bütün hakikatlerin bir birliği vardır." denmişti. O tek olan "Hakikate" ulaşmak için önümüzde "sonsuz" bir yol var! Ancak bu devrin hakikati-ne kavuşmamıza az bir zaman kalmış gibi...

Şafak vaktinin alacakaranlığında görülen belirsiz silüetler Güneş'in ışığı altında nasıl kendilerini belli ediyorlarsa, devremizin hakikati olan Işık Bilgi de "gerçekler" diye bağlandığımız her şeyin asıl değerini günyüzüne çıkaracaktır. Aslında neyin ne olduğu, hangi gerçekliğin Hakikat'e daha yakın, hangisinin daha uzak olduğu şimdi de belli. Ama bunu görebilecek, değerlendirebilecek yeterlikte ışıktan yoksunuz. Tanyeri ağarsa bile biz kalkıp görmedikten sonra neye yarar?

Eski bir Hint meselinde şöyle anlatılır:

"Bedenini terk eden bir ruh, Vişnu'nun Cenneti'nin kapısını çalar. Tanrı ona kim olduğunu sorar. Varlık 'Ben,' diye cevaplar. 'Geri dön,' der Vişnu, 'Burada hem sana, hem de bana yer yok!' Varlık yeniden yeryüzüne doğar ve binlerce deneyde bulunur. Bilgilerini geliştirir ve birçok hayatlar sonra yeniden gelerek, cennetin kapısını çalar. Vişnu sorar: 'Kimdir o?' ve bu kez varlık cevaplar: 'Sen.' 'Gir,' der Vişnu."

Burada anlatıldığı gibi biz de kendi gerçeğimizde yani kendi kısıtlı algılamalarımızda ısrar edip "Ben" dediğimiz müddetçe "Hakikat"e kavuşamayız. Çünkü Hakikat gerçek an-

lamda "orijinaldir" ve ona kavuşabilmek ancak derece derece o olmayandan soyunarak, onun kimliğine bürünmekle mümkün olabilecektir. Kendi bildiğimizde direttikçe, kendimizi ondan uzaklaştırmaktayız.

Yazımızı büyük vazifeli, üstat Dr. Bedri Ruhselman'ın *Mukadderat ve İcabat* isimli kitabından, zamanımız için hikmet ve ibret dolu bir alıntıyla noktalıyoruz:

"...Hakikatler hazırlanmış bir şerbet gibi insanların ağzına dökülemez. O, öyle berrak ve hayat verici bir sudur ki onun kaynağına giden yollar ve araçlar, insanlara ancak gösterilebilir. Her insan ancak kendi kudreti oranında bu yolları ve araçları kullanarak o büyük ve nurlu hakikatlerin kaynağına az veya çok süratle yaklaşabilir. Ve ona yaklaştıkça da eline geçireceği hayat suyunun berraklığı, temizliği ve safiyeti artar. Demek ki, dünyadan gelip geçmiş büyük müritlerin ve ilâhî vazifelilerin yapmış oldukla-

rı şey, hakikati bir su testisi gibi kulpundan tutarak herkesin önüne koymak değil, o hakikate insanları ulaştıracak yolları ve araçları onlara göstermek ve öğretmek olmuştur ki, esasen yapılacak iş de budur.

Hakikatlere ancak araçlarla ulaşılabilir. Fakat liyakatli insanların ellerinde çok hayırlı ve dünya çapında tekâmüle yararlı işlerin gerçekleşmesine imkân hazırlayan bu araçlar, henüz hazırlıksız ve ihtiyatsız kimselerin elinde de hakikat yollarını tıkayıcı ve onların dolambaçlı yönlerine sapmalarına sebep olucu birer engel hâlini alırlar. Bunun da başlıca sebebi şudur: Tecrübesizlikleri yüzünden bu gibi varlıklar, yürümekte oldukları yolların bazı gelip geçici cazibelerinin tesirine kapılırlar. Ve bu tesir de onların, hakikî amaca doğru uzanan bu yolların birer araç, birer yol olduklarını unutmalarına sebep olur. Asıl amaçlar tamamıyla unutulur. Araçlar birer amaç olarak kabul edilir. Ve bunun sonucunda da tekâmül için elzem ve zorunlu olan ileriye doğru hamle almak istek ve arzusuna söner. Ve insan olduğu yerde kalmayı ve bir adım bile ileri gitmemeyi âdeta bir zaruret veya ilâhî bir zorunluluk olarak kabul edecek kadar tekâmül hamlelerini yavaşlatır. Buna biz nispi duraklama diyoruz...

...Bu duraklamanın ilk zamanlarında sadece kutsal birer sembol hâlini almaya başlayan bu tekâmül araçları, zaman geçtikçe hakikî birer put, birer mabut olarak insanların ruhlarında saltanat sürmeye başlar. Ve o insanları bunlardan kurtarabilmek de hayli güç ve zaman alan bir iş olur. Çünkü o insan, yürünüp geçilmesi ve büyük hakikat yollarında, yani Allah yolunda hızlı bir tekâmül sağlayabilmesi için verilmiş veya gösterilmiş olan o yolların bu kıymet ve önemlerini unutmuş, onları kendisine efendi ve kendisini de onlara köle yapmıştır. Bu andan itibaren o zavallı insan artık kendi vicdanının, kendi öz varlığının efendisi değil, boynunda takılı duran ve kendisini bir an bile serbest bırakmayan o koca ve ağır zincirin esiridir. Artık bu hâle girmiş olan bir varlık kendisinde ne serbestçe düşünmek, ne serbestçe ve vicdan hürriyeti ile duymak ve ne de serbestçe bir iman sahibi olmak hakkını görmez ve kabul edemez.

Biçare varlık!.. Ve onun bütün hayatı, bütün ömrünün en kıymetli ve en verimli zamanları hep 'dedi ki ve dediler ki' kayıtlarının kendisi için asla anlaşılır ve net olmayan bir sürü ağır ve ezici baskısı altında düşkün olarak geçer. Çünkü, o 'dedi ki, dediler ki'lerin arasında ancak hakikat yollarının bulunabileceğini çoktan unutmuş ve onları bizzat hakikatten ibaret sanmak gafleti içine yuvarlanıp gitmiştir. Ve berrak, temiz ve saf hayat suyunun ilâhî kaynaklarını kaybetmiş, o kaynaklara giden yollarda ancak birer iz, birer işaret olan sızıntıları hayat suyu sanmıştır. Fakat vaktiyle bu yolları gösterenler, böyle olmasını istemiyorlardı...

...Hakikatler hiçbir zaman değişmez, ancak bu hakikatlerin yeni ihtiyaçlara göre açılması gereken yollarının kapıları açılır...

...Demek ki, hakikatler aranırken yollar bulunur. Fakat aranılması gereken şey yollar değil, hakikattir. Yol ve o yolda kullanılan araçlar hakikatin kendisi değildir...

...Her insana, hedefine varmak için bindiği arabasının artık işe yaramadığını bildiren birtakım ikazlar ve ihtarlar yapılır. Ve bu ikazlar ve ihtarlar da o insanın bizzat kendi vicdanından kopup gelir. Meselâ o bu yolda yaptığı işlerden sonra bir ruh huzuru ve se-

vinci duyacağı yerde tam tersine bir korku, sıkıntı, eksiklik hissi, üzüntü ve hatta bazen de vicdan azabı duymaya başlar. Bundan da o bilmelidir ki kendisini hedefine ulaştıracağını beklediği arabasının tekerlekleri esnemeye, beygirlerinin ayakları kösteklenmeye başlamıştır. Ve nerede ise duracak ve yarı yolda kalacaktır. O zaman o insan, ya mümkünse arabasını süratle tamir edip onu tekrar yürür bir hâle koymak ya da onun gösterişli cazibesinden kendisini bir an evvel kurtararak yolunda ilerlemeye devam etmesine imkân veren daha uygun başka bir nakil aracına aktarma yapmak zorunda olduğunu hissetmelidir. Eğer ileride büyük bir hüsrana içine düşmek istemiyorsa!.. Fakat bu da bir cehdin, bir çalışmanın ve bir iradî gayretin ürünüdür. Ve ilâhî irade Kanunları böyle bir cehitli, iradeli çalışmayı insanlara zorunlu kılmakla onların yükelebilmelerine ve buldukları merhalelerden öteye hamle edebilmelerine imkânlar ve fırsatlar bahşetmiştir." ■

Hakikatler aranırken yollar bulunur. Fakat aranılması gereken şey yollar değil, hakikattir. Yol ve o yolda kullanılan araçlar hakikatin kendisi değildir.

YENİ MEDYOMLUK

Grace COOKE • Çev.: Ercan ARISOY

(Geçen Sayıdan Devam)

MEDYOM için, öz denetim, denge ve bazı şeylerden kaçınım çok önemlidir. Bir kişi, ruhun ölümsüzlüğü konusunda sarsılmaz ve sürekli kanıtlara bizzat sahip olduktan ve bunları birçok kez başkalarına da ispat ettikten sonra, artık övgüden de yergiden de etkilenmemeyi başarabilir, demektir. Bir asır boyunca, **öteâlemden akmayı sürdürmüş kanıt yağmurunu reddetmek, hem cahilanedir hem de boş bir çabaya delâlet eder.**

Medyomlarla gerek seans öncesinde gerekse seans sonrasında birçok sır paylaşılır. Medyomların, bunları kutsal bilip, kendileriyle paylaşılmasını da bir onur kabul etmeleri gerekir. Kimse şu ya da bu kaynaktan edinilen bu mahrem bilgileri kendi yararına ya da bir başkası üzerinde güç elde etmek üzere kullanmamalıdır. Medyomluk ister profesyonel olarak ister başka şekilde tatbik edilsin, son derece onurlu ve kişinin hayatını vakfetmesi gereken bir hizmet olarak düşünülmalıdır. Yaptıkları çalışmalar karşılığında ücret kabul eden medyomlar hakkında birçok şey söylenmiştir. Bunları söyleyenler genellikle hiç maddî sıkıntısı olmayan kişilerdir ve bu konuda ne kadar istisnâ biçimde talihli olduklarını unuturlar. Acaba, zorunluluk nedeniyle para kazanmak mecburiyetinde kalan medyomlara daha nazik ve hoşgörülü davranmaları mümkün değil midir? İnsanlığa huzur vermek ve yardım etmek için Tanrı vergisi güçleri diğerkâmcı kullanmak, asabî kuvvet ve direncin büyük ölçüde harcanmasını gerektirir ve şunu da unutmamak gerekir: Paranın kendisi bazı kişiler için bir iğva olabileceği gibi, kibir, kendini büyük görme ve kudret aşkı da diğerlerini daha da fazla tongaya düşürebilmektedir.

Medyomluk son derece onurlu ve kişinin hayatını vakfetmesi gereken bir hizmet olarak düşünülmalıdır.

Daha önce de ifade ettiğim gibi, medyomluk uygulaması onurlu bir meslek olarak düşünülmalıdır. Ancak medyomsal güçlerini popülerlik ya da mevki kazanmak için kullanmış kişiler de yok değildir. Medyomlar bizzat rahat şartlar altında olduklarında ve bu nedenden dolayı da hep daha iyi medyom oldukları düşünüldüğünde, bu gibi şeylere rastlanmaktadır. Ancak bu, mesleklerini onurlandıran iyi ve iyi eğitim görmüş profesyonel medyomların, hem ruhun ölümsüzlüğü konusunda verdikleri kanıtlar, hem de öte-yaşamla ilgili olarak paylaştıkları bilgi hazineleri bakımından, harika sonuçlar elde etmelerine engel ol-

maz. **Bireysel olarak medyomlara başvuran kişiler, kime başvuracaklarına karar verirken, hem muhakeme hem de ayırıştırma yeteneklerini kullanmalıdırlar.** Ve her şeyden önce, seans odasına sevecen bir kalp, ince bir anlayış taşımayı bilmelidirler. Çünkü âlemler arası temas, hiçbir zaman kolay, zahmetsiz bir iş olmamıştır ve bizden, verebileceklerimizin en iyisini ister.

TEBLİĞLERİN KAYNAKLARI

Yıllar almış uzun tecrübelerin bana öğrettikleri çerçevesinde, "Öte Taraftan" ulaşan mesajların açık ve doğru biçimde alınması öncesinde hem medyom hem de araştırmacı tarafından sağlanması gerekli şartların hassaslığı konusunda birçok araştırmacının pek az şey bildiğini ve bu araştırmacılardan pek azının, iletişimin birçoklarının zannettiği kadar kolay olmadığını anlayabildiğini söyleyebiliyorum. Bazen bu iş, son derece kolay gözükabilir ve yoğun ölçüde delil içerir; ancak diğer zamanlarda son derece zordur; mesaj karıştırılır ve içeriği de bu nedenle bulanık ve yanlış yönlendirici bir hâle bürünür; anlamını tespit etmek zaman, sabır ve dürüst çalışma gerektirir; tüm bunlar gürültü ya da araştırmacının zihinsel teşevvüşünden kaynaklanmış olabilir ya da çevredeki katı materialist düşünce kuvvetlerinin bir sonucu olabilir.

Gelişmiş hiçbir ruh, kişinin hür iradesiyle yapacağı seçimlere karışmaz ve maddî hayatında büyük değişiklikler yapmasını talep etmez. **Bilge bir ruh, insanların, fizik yaşam ortamına gerekli ve öğrenilmelerinde yarar bulunan dersleri öğrenmek için konulduklarını bilir;** bu nedenle maddî meselelerini hayatî anlamda etkileyecek her çeşit karar kendilerine bırakılmalıdır. Kişiliği bu geliştirir. Ancak sık sık kişiler, öte dünya varlıklarının hayatlarındaki tüm imlâ işaretlerini onların namına yerleştirmeleri umuduna kapılır; problemleri için kolay çıkış yolları beklentisine düşerler. Elbette ruhlar, spiritüel kanunun bilinip, bu kanuna uyulması konusunda rehberlik yapabilirler; bir sorun ele alınıp ne şekilde analiz edilecek olursa; bu arada biz de gerektiğinde sabırla ilgili tebliğin gelmesini beklersek, bize hangi konuda hatalar yaptığımız konusunda bilgiler aktarılması da müm-

kündür; ancak onların bizim yerimize yaşamalarını ve meselelerimizi çözüvermelerini bekleyemeyiz.

Bir rehber, tek bir amaçla iletişim kurar: İlgilendiği kişinin spiritüel doğasını güçlendirerek, bu kişinin kendi tekâmülünü hızlandırmak üzere bilgelik ve sevgi aktararak yardım etmek. Bu çeşit düzenli ve temiz temaslara, insanlığa sunulmuş en büyük hediyedir; insana bu hediyeyi hedeflendiği şekilde kabul edip kullanmak düşer çünkü hayatlarımıza ancak kutsama ve neşe katabilir.

Sunu açıkça belirtmeliyiz: Bir ruhtan alınan bir tebliğ, üst ve alt astral plânlardan geçer, sonra da fizik yaşama aktarılır; işte bu noktada da tebliği alan ya da değerlendirmek isteyen kişinin öz iradesi devrededir ve kişi şuur dışı olarak, tebliği kendi fikirlerine uyacak şekilde değiştirebilir. Bütün bu tebliğler son derece ince ve süptil bir dalga boyu üzerinden aktarılırlar ve anlam kolayca bozulabilir.

Bu noktada, doğal olarak, doğru ve katıksız tebliğleri nasıl ayırt edebileceğinizi soracaksınız. Pekâlâ, bu dünyada sadece görünmez ziyaretçiler aracılığıyla değil, kendi ruhunuzun yeteneklerini de kullanarak yetişmek durumdasınız. Tanrı her birinizin içine bir ilâhî doğruluk merkezi yerleştirmiştir -bunun "çemberin içindeki nokta" olduğu söylenebilir- işte doğruluk varlığınızın bu merkezinden gelecektir. Ancak bu merkezin çevresinde, bir karışıklık ya da yanılısma katmanı toplanmıştır ve kendi spiritüel güç ve bilgisini geliştirmek için didinen bir kişinin, kendisine ulaşan tebliğlerin bu karışıklık katmanından geçerken nasıl bozulabileceğini anlamaması çok üzücü bir hâldir.

Bu yazıyı elimden gelen en iyi biçimde, yani Beyaz Kartal'ın sözleriyle bitirmek istiyorum. Bütün anlatılanları özetler gibiler:

"Yüksek benlik çok ince esirin ürünüdür ve ışıltıyla nabız gibi atar; siz ilerledikçe, varlığınızın şakraları ya da 'ruhunuzun pencereleri' aracılığıyla ışıltılı yanmaya başlar.

Bu ilâhî ateş, ki ilâhî bir sihiridir, tamamen faaliyete geçirilip şakralar Tanrı'nın hedeflediği

şekilde çalışmaya başladığında, bütün fizik beden de bir yükseliş durumuna geçer. Bununla kastımız, hâlâ fizik tabiatta olmakla beraber, bütün fizik bedenin, bugünkünden çok daha yüksek bir şuur plânında çalışmaya başlamasıdır. Bugün, fizik beden karanlık bir durumdadır ancak ilâhî ateş canlanıp faaliyete geçtiğinde, bedenin titreşimleri de yükselir; ışığa dönüşür ve güzelleşir, Tanrı-insanların, güneş-insanların standardına yaklaşır; bu varlıklar gezegenin ilk yaratıldığı sırada, bu dünyada geziniyorlardı.

Bilge ve büyük öğretmenler dünyaya yaklaşır ve bilgeliklerini insanlığa verirler. İstirap ateşlerinden geçmiş ve belli bir öz disipline ulaşmış ruhlara, kendi içlerindeki ilâhî ateşi nasıl *emin bir biçimde* geliştirecekleri öğretilir. Çünkü ilâhî ateş hem yaratıcı hem de yok edicidir ve tapınağın kapısına koşmakta acele edip yaradılış esrarlarını, kendi iradeleriyle ve bencil bir biçimde kullanabileceklerini düşünenler, kendilerini yıkıma götürebilirler. Böylece öz disiplinin ve çok daha ince vasıtaların dikkatli bir biçimde hazırlanmasının neden gerekli olduğunu görmüş olacaksınız. Işık âlemlerindeki varlıklar insanlığı dikkatle gözler; yaratıcının, iradesi ve hedefi olan Tanrılık yaşamın üstün sevincine girmek üzere, insanın kendini hazırlayıp muhafaza edebilmesi için bu sırları saklı tutmak isterler.

İnsan, cehaleti içinde, ilâhî ateşi, hayvanca davranışlar, ihtiras ve kontrolsüz heyecanlarla boşa harcar. Ne zaman ihtiras ve öfkeye kapılırsanız, bu kutlu ve ilâhî ateşten harcarsınız ve ne zaman bu heyecanları kontrol edip sevgiye

dönüştürseniz, içinizdeki ışığı inşa etmiş olursunuz. Bu ilâhî ateşi, kendinizi ve dünyayı güzelleştirmek ve Tanrı'yı şanlandırmak üzere kullanmış olursunuz.

Meditasyon (tefekkür), insanın varlığının en iç kısmındaki derinlikte bulunan spiritüel farkındalığı açmanın doğru yoludur. Burada kastettiğimiz mantal bir uygulama değil, kalpten doğan bir doğruluk farkındalığıdır. Aslında bu, sevgi ile, kalp merkezinin uyanış ve açılışıdır. Gün ışığı altında bir çiçek nasıl açarsa, kalp merkezi de günlük meditasyon ve ilâhî sevgi uygulamasıyla dalgalanır. Böylece Tanrı'yı arayanın yolu üzerinde küçük bir ışık parlamaya başlar. Tanrı sizi bu gücü kullanmaya zorlamaz ancak onu ulaşabileceğiniz bir yere yerleştirir. Ancak bu yola giren her ruhun ödemesi gerekli bir bedel de vardır. Bu, kendisinde, ne kadar kaba, vahşi ve sevgisiz şey varsa bunların reddi ve dindirilmesidir. Böylece hayatınızdaki neşe, ruhunuzun neşesi, Tanrı'nın sevgisinin neşesi, Tanrı'nın uyum ve güzelliği hâline gelir. Anlayamayanlara, alt benliğin çarmıha gerilmesi, korkunç bir tecrübeymiş gibi gelir: Bilge kişi ise, çarmıha gerilmede bir uyanış ve Tanrı'yla, sonsuz ve Ebedî ruhla buluşmaya gitme ve Tanrı'nın ebedî hayat akışına uyum sağlamaya başlama ve bir olma hâlini görür.

Kalpden gelişin, sevgi üzerine meditasyon yapın, sevgiyi yaşayın, sevgiyi sindirin, sevgi verin. Böylece ilâhî ateşle ışıdayacaksınız; ilâhî sihir ellerinizde olacak, ıstırap çekenleri rahatlatacak, kederlileri kutsayacak, dokunduğunuz her şeyi güzelleştirecek ve insan hayatına barış ve mutluluk getirecektir." ■

(Kaynak: *The New Mediumship*, Grace Cooke)

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

Lütfen Sorularınız ve Düşüncelerinizle Yayınlarımıza Siz de Katılın.

YENİ ÇAĞ'IN FREKANSINDA BULUŞALIM.

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

BODRUM'DA BİR RUHÇU DERNEK

VİCDANLAR üzerine yapılan baskıların çok arttığı, stütökocu anlayışların yenilikçi ve faal anlayışlara dönüştüğü şu dönemde, Anadolu'da

bir ruhsal merkez daha açıldı. Anadolu halkının kararlaştırılmış vazifesini sinesinde barındıran bir grup kardeşimiz, Muğla'nın Bodrum ilçesinde ruhsal bilgileri çevrelerine yayma fonksiyonuna dernek bazında başlamış durumda. Bireylerde medenî cesaretler arttıkça, vazife ve hizmet realitesine yönelişler yayıldıkça zaman içinde bu tür merkezlerin sayısı da artacaktır.

Derneğin, Bodrum'un yoğun sosyal yaşamında bambaşka ve kendine özgü bir yer edineceğini umuyoruz.

Başkanlığını Nuray Sayın'ın yaptığı Derneğin kurucu üyeleri şunlardır: Metinhan Sayın, Muzaffer Coşkun, Füsün Altay, Gönül Yazıcıoğlu, Nilhan Ocak, İnanç Bolat.

Adresini aşağıda verdiğimiz dernek, cumartesi günleri 17:00-19:00 saatleri arasında halkımızı bilgilendirme faaliyetlerine başlamıştır. Halka açık seminer faaliyetleri kapsamında yapılacak olan çalışma programı şöyledir:

Tarih	Konu	Konuşmacı
12 Eylül	Ruhçuluğun Hedefi	Haluk Hacaloğlu
26 Eylül	Varlıksal İlkeler	Ayhan Tolaybenk
10 Ekim	Vazife ve İdrak	Engin Emir
24 Ekim	Pozitif Yaşamak	Fulya Aykaç

- Dernek adresi: Atatürk Cad. Barış Pasajı, No:7 Bodrum-Muğla
- Tel: (0252) 313 55 81
- Fax: (0252) 317 01 38

Bodrumluların ruhsal bilgi ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulan Bodrum Ruhsal Araştırmalar Derneğine çalışmalarında başarılar diliyoruz. ■

Nuray Sayın

Gönül Yazıcıoğlu

Füsün Altay

Metinhan Sayın

Nilhan Ocak

İnanç Bolat

Muzaffer Coşkun

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 63

14.4.1965

Tahayyülün İğvası

“Tahayyülün iğvası, bir hayli hayatlar ve merhalelerle sizleri takip edecektir. Bu bir zarurettir. Zira varlık, saf bir şuur ile, eşya ile kendisi arasında saf bir alâka kurmak mecburiyetindedir. Yani eşyanın hakikî mahiyeti, kalitesi ve niteliği hakkında açık bilgiye sahip olmalıdır. Âdeta irade bir yana itilip doğrudan bir alışveriş, kendiliğinden bir muhavere, bir intibak, bir doğrudan nüfuz lâzımdır. Halbuki insan, eşyanın aslî zatı ile hiçbir zaman direkt bir temasta bulunamıyor. Eşyanın aslî zatı, onun gerçek mahiyetidir. Maddeye nüfuz demektir. İşte bu nüfuz engel olan ve irade ile gizli veya aşikâr sıkı bağları bulunan tahayyülünüz, eşya hakkında hükümler verir. Halbuki bu yanıltıcıdır. Varlık bu bilgiyi ancak uzun tecrübelerinin sonunda hak edeceği bir liyakat karşılığı, konisinin mihrakından alır. Çünkü her ne yaparsa yapsın, gerçek mahiyet hakkındaki bilgisi daima nakıstır. Bu, insan ve insanüstü hâller için böyledir.”

SÖZLÜK

Muhavere: Konuşma

Nakıs: Eksik, noksan

HEXHAM KAFALARI

HEXHAM'DA bulunan kafalar kendine has özellikleri bulunan fenomenlerdir. Taştan oyulmuş bu kafatasları, paranormal etkileri çekiyor gibi görünen nesnelere dir.

Kafalar, taştan yontulmuş, pürüzlü şekilli gözlerden, görülebilir burun ve ağızdan oluşmuştur. Sadece 4 veya 5 santimetre çapında ince oymalardır. Erkeği gösteren -bilinmeyen bir sebepten ötürü- kuartzla alacalanmıştır. Dışısı ise biraz daha ufaktır.

Bunlar 11 yaşında bir çocuk tarafından, İngiltere'nin kuzeyinde, Hadrian's Wall'dan pek uzakta olmayan Hexham köyündeki Rede Bulvarındaki evin bahçesinde 1972'de bulunmuşlardır. Derken poltergeist faaliyetler başladı; kafaların kendiliklerinden kıpırdadıkları rapor edilmişti ve sayısız nesne hiçbir sebep yokken kırılmıştı. Colin'in kız kardeşinin yatağının üstüne yağan bardaklar kızı o kadar rahatsız etmişti ki kız odasından dışarı taşınmıştır. Söylediklerine göre, kafaların kazılıp çıkarıldığı yerde garip bir parlaklık rapor edilmiştir.

Rabson ailesi derhal görünümünün ortaya çıktığını rapor etmiştir, gölgeli, insan olmayan şekiller, yarı insan yarı hayvan görünüşleri gibi. Ailenin içindeki güçlü imajınasyonun bu konuda etkili olduğu söylenebilir. Tahminen durum buydu ama bu düşünce, bir komşuyu etkileyincede kadar geçerliydi. Ellen Dodd bir şeyin kendisine dokunduğunu rapor ettiğinde, evinde rahatsız olan oğluyla birlikteydi. Bayan Dodd aniden, dört ayak üstünde yürüyen hayvanımsı bir şeklin odanın içinde dolaştığını ve kendisine dokunduğunu gördü. O, bunu bir kurta benzer bir şey olarak tarif etti. Bayan Dodd yeni bir eve yerleştirilmeyi talep etti ve kooperatif kurulu tarafından yeni bir eve yerleştirildi. Robsonların evinde çocuklar o kadar çok rahatsız edilmişti ki aile evi terk etti. Kafalar uzaklaştırıldıktan sonra ve şeytan kovma âyini yapıldıktan sonra fenomen sona erdi.

Daha sonra, Dr. Anne Ross, bir Newcastle müzesinde kafaların üstünde çalışma görevini üstlendi.

Kafalar evindeyken o da, kafaları bulan aile tarafından rapor edilenden pek farklı olmayan, 2 metre boyunda yarı insan yarı kurt

şeklinde gölgeli bir şekli rapor etmiştir. Bu duvardaki bir gölge değildi; bu şekli merdivenlerden aşağı doğru, holü geçerken ve evinin arkasına kadar takip etti. Kızı Berenice de aynı rotayı takip eden şekli gördü. Anne ve kızı, birlikte şekli gördüler ve Dr. Ross birçok defalar bir hayvanın ayak sesini duyduğunu iddia etti. Evi ziyaret eden diğer misafirler de evdeyken çok kötü duygular hissettiklerini açıklamışlardır. Ross'un evindeki kedinin sınırlı hareket ettiği de anlatılmıştır. Darbeci aktiviteler rapor edilmişti; kapılar esrarengiz olarak sebepsiz yere kapanmıştı.

Dr. Ross, kafaları elinden alacak bir gönlüllü bulduğunda hiç şüphesiz kurtulmuştu. Bir kimyager olan Dr. Don Robins bunların **yüksek oranda kuartz içerdiklerini keşfetmiştir ve kuartz kristallerinin tahminen, rapor edilmiş olan tüm etkilerden sorumlu olduğuna inanmıştır.** Robins, kafaları arabasına koyduğunda araba çalışmadı. Robins kafalara bunu durdurmalarını söyledi ve araba çalıştı. Robins diğerlerinin şahit olduğu paranormal fenomenlerin hiç birini rapor etmedi ama dışı kafadan bilhassa rahatsız olmuştu.

Kafalar Keltlerden kalmayı ve tahminen 2000 yılıktı. Keltler kafa kültürünü izlemişler ve bedenden ayrılmış kafaların sihirli güçleri olduğuna inanmışlardır.

Ama evin eski sahibi tarafından kafaların kökeniyle ilgili oldukça değişik bir açıklama yapılmıştır. Adam bunların kendi kızı için oyduğu oyuncaklar olduğunu iddia etmiştir. Dr. Ross, Craige'in iddialarından pek emin değildi, kafaların çok eski Keltlere ait olduğuna inanıyordu. Kafalar sonunda gömüldü ama gömme alanının çevresindeki alan tekinsiz faaliyetlere sahne olduğundan tekrar çıkarıldılar.

Kafalarla ilgili hikâyelerde tesadüfler ortaya çıkmaktadır. Eğer bunlar bir lânet taşıyorsa, ki öyle görülmektedir, o zaman Hexham kelimesinde de bir tesadüf aranmalıdır (*Hex*, lânet demektir).

Günümüzde kafalar ortadan kaybolmuştur. Ortaya çıktıklarında, şimdiye kadar şahitler tarafından açıklanamayan rahatsızlıkları tahminen kanıtlayacaklardır. ■

World's Greatest Unsolved Mysteries
adlı kitaptan çeviren: Burak ERKER

MARS ve RICHARD HOAGLAND

Jay INGRAM

1997 YAZINDA, Mars'ın geçmişinde hayat olabileceği ihtimali duyurulduğundan beri bu konudaki spekülasyonların da hızı arttı. Spekülasyonlar çok, ancak yakın geçmişteki bir olay gösterdi ki, bunun bile bir limiti var: Spekülasyon bile olsa, bilimsel bir gerekçeye dayanması gerek.

1997'nin Şubat ayında gerçekleşen Amerikan Bilimde İlerleme Derneğinin (American Association for the Advancement of Science, AAAS) yıllık toplantısında, bilim adamları Jüpiter'in uydusu olan Europa'da, daha önce yaşam olduğu ve hâlen olabileceği ihtimalini tartıştılar.

Europa, her anlamda güneş sisteminin tuhaf bir objesi. Yüzeyi, âdeta hafta sonu çok yoğun olarak kullanılmış bir buz pateni sahası görünümünde; birbirini kesen yarıkların olduğu büyük bir buz kütlesi. Yüzeyinde az sayıda kraterin bulunması, daha önceden var olan ancak sürekli değişen yapısı sayesinde (*) yok olmuş başka kraterlerin olduğu fikrini veriyor.

Bu fikri destekleyecek veriler, Galileo uzay gemisinin yakın zamanda çektiği ve ince bir buz kütlesinin eski yarıkları kapladığını gösteren fotoğraflardan gelmektedir. Ayrıca bu resimlerde bazı yarıkların daha geniş ve karanlık olduğu da görülmektedir.

Bu görsel kanıt ve Jüpiter'in, yakınında bulunan uydusu Europa'ya ısıtıcı etkisi olan gelgit dalgaları gönderdiğine dair teorik tahminler, gezegenin yüzeyini kaplayan buz tabakasının altında muhtemelen çok derinlerde bir okyanus olduğuna dair spekülasyonları ortaya koydu.

Europa'nın yüzeyinde görülen derin ya-

(*) Güneş sistemindeki hemen her şeyin daha önceden bombardıman edildiği düşünülmektedir. ▶

Kızıl gezegen Mars

rıklar, Kuzey Kutbu'ndaki buz kütlelerinin zaman zaman birbirlerinden ayrıldıklarında aralarında meydana gelen daha koyu renkli su kanallarına benzetilebilir.

AAAS toplantısında bilim adamları, tıpkı bizim gezegenimizdeki okyanusların altında bulunan sıcak su kuyularında olduğu gibi, Europa'da da sular altında bulunan ve gelgit dalgaları tarafından etkilenen denizaltı volkanlarının bir zamanlar ve belki de hâlen bu okyanusa organik maddeler püskürttüğü tezini desteklemek için, uyduyu sarmalayan okyanus görüşünü ortaya atmışlardı. Dünyamızdaki bu sıcak su kuyuları mikroorganizmalar içerir. Europa'da durum nasıldır bilinmez. Belki de bu benzersiz uydu bir sualtı haznesidir.

AAAS toplantısındaki Europa'yla ilgili tartışmalar, bu fikirlerin bir kısmını doğrulayan ancak bir kısmını da reddeden kısmen yakın bir başka görüş tarafından ortaya atılmıştı. Bu görüşle ilgili daha ilginç bir yaklaşım vardır.

Europa ile ilgili bu kuramsal düşünceler yeni değildir. İlk defa, 1979'un son yarısında, bilimsel yazılar yazar Richard Hoagland adlı Amerikalı bir yazar Europa'da buzulların altında yaşam olabileceği ihtimalinden söz etmişti.

Böyle bir ihtimalin hayalinin canlanması, Voyager adlı uzay gemisinin bizlere Jüpiter, Satürn ve onların uydularının ilk görüntülerini sunmasıyla olmuştur.

Hoagland, bu fikirlerini 1980 yılında *Star and Sky* adlı dergide bir makalede yayınladı. Bugün o makaleyi okumak, kısmen Hoagland'ın daha o tarihte bu konuda ne kadar isabetli bir varsayımı ortaya koymuş olduğunu görmek ve kısmen de buna rağmen gerektiği gibi takdir görmemiş olması açısından rahatsızlık vericidir.

Hoagland'ın öne sürdüğü bazı detaylar bugün geçerliliğini yitirmiş durumdadır. Kendisi, yaşamsal organik moleküllerin Europa'nın oluşumu esnasında atmosferinde bulunan elektrik tarafından üretildiği tezini savunurken, günümüz bilim adamları ise, yukarıda da belirttiğim gibi, bunu deniz altındaki volkanlarla açıklarlar. Ancak pek çok açıdan her iki açıklama da tutarlılık içermektedir.

Bütün bunlara rağmen Hoagland bugün nerededir ve neden hiçbir Europa teorisyeni Hoagland'ın fikirlerini tartışmamaktadır? Aca-

ba, Hoagland aradan geçen yıllar içinde "Mars'taki Yüz" gibi çok daha tekinsiz konuları ele aldığından mıdır? Evet, sözünü ettiğim Richard Hoagland, Mars yüzeyinde bulunan ve Viking uzay aracı tarafından resmi çekilen üstü düz bir tepenin, devasa bir yüz heykeli olduğu fikrinin önde gelen temsilcisi olan Richard Hoagland'dır.

Hoagland'ın fizyonomi olarak açıkladıklarını, bilim adamları jeolojik rastlantı olarak değerlendirir. Ancak bu yaklaşım, Hoagland'ı durdurmamıştır. Son zamanlarda, yakında bir yerlerdeki tapınak ve piramitlerle ilgili karmaşık bir tez üzerinde çalışıyordu.

Neticede sormak istediğim şudur, Europa söz konusu olduğunda neden Richard Hoagland adını duymuyoruz? Sanırım, dünya dışı hayat hakkında fikir yürütmek ve hatta Avrupa buzullarının altında yüzmeyi hayal etmekte hiçbir sakınca yok ancak, birinin çıkıp da Mars'ın üstüne kocaman bir yüz kazınması hiç de saygın olmuyor!!! ■

UFO Magazine Temmuz/Ağustos 1997 sayısından çeviren: Yeşne KARACA

RUSYA'DA SANSASYONEL BULUNTULAR...

Ural Dağlarında mikro objeler bulundu. Mikroskobik ölçülerde cihazlara benzer objeler (micro-miniature devices) toprak katmanları arasında 1990'lı yılların başlarında Uralların toprak katmanları arasında bulundu.

Hartwig HAUSDORF

BOYLARI 3 cm ile 0.003 mm arasında değişen söz konusu objelerden binlercesi, 3-12 m derinlikteki toprak katmanlarından 1991-93 yılları arasında altın arayıcıları tarafından bulunmuştu. Çoğunluğu spiral görünümlü olan bu objeler (genellikle büyükçe olanlar) bakırdan, (küçükler ise çoğunlukla) tungsten ve molibden metalinden yapılmıştı. Hâlen Rus Akademisi bilim adamlarınca incelendiği söyle-

nen bu gizemli objeler mikroskobik boyutlardadır.

Dünya dışı canlılık, UFO'lar vb. konularla ilgilenenlerin kolayca anımsayacağı gibi, bu konuların araştırmacıları yıllarca öncesinden beri bazı araç gereçlerin dünya dışı ziyaretçiler tarafından dünyada bırakıldığını söyleyegelmişlerdir. Söz konusu araç gerecin bir kısmı bulunmuş olup, daha başkalarının da bulunması kuvvetli olasılık dahilinde görülmektedir. ■

INTERNET'ten (<http://home.fireplug.net/~rshand/streams/science/russcrew.html>) **derleyen Selman GERÇEKSEVER**

GELECEĞE BAKIŞ

FARİHİN bazı en ünlü psişik insanları aynı zamanda kâhindi de. İşte kehanetleri uğursuzca doğru olarak çıkmış kâhinlerden bazıları.

Morgan Robertson

1898'de, kuyumculuktan yazarlığa geçen Robertson, *Titanik Enkazı* ve *Faydasız* adlı kitapları yazmıştır. Bu ürkütücü kâhinsel çalışma, dünyanın en büyük ve en güvenli olduğu varsayılan geminin ilk yolculuğunda bir buzula çarparak Atlantik'te nasıl battığını anlatıyordu. 14 yıl sonra Titanik hemen hemen aynı koşullarda battı. Hatta Robertson Titanik'te gerçekte görünen birçok özelliği de tarif etmiş; (Titanik'te 19 su geçirmez bölüm vardı, o ise kitabındaki gemide 16 bölüm olduğunu yazmıştı) ve bir "astral yazıcı ortak" tarafından kendine rehberlik edildiğini söylemiştir.

Anton Johanson

Eğer Robertson Titanik'in batışını önceden bildirdiyse, Anton Johanson da Birinci Dünya Savaşını haber vermiştir. 1907 Kasım ayında yakında olmasından korkulan küresel ihtilâfla

ilgili, siperlerde sürecek bir savaşın detaylarıyla birlikte, Jutland deniz savaşı ve Rusların doğu cephesine saldırısıyla ilgili rahatsız edici bir ilham deneyimlemiştir. Johanson'la ilgili İsveç basınında çıkan birkaç makaleye rağmen hiç kimse onu yeteri kadar ciddiye almadı ve 1914'te büyük Arşidük Franz-Ferdinand'ın öldürülmesiyle patlak veren ve 4 kanlı yıldan sonra sona eren büyük savaşı önleyemedi.

Jacques Cazotte

18. yüzyıl, okülte yönelik ilginin yeniden canlanmasıyla karakterize olmuştur ve o zamanın en sıra dışı karakterlerinden biri vizyonlar gören şair Jacques Cazotte'du. 1788'de katıldığı bir akşam yemeği partisinde kendisi de dahil birkaç misafirin ölümlerini gördü. Aynı zamanda, bir konunun acayip bir şekilde ölüşünü; ölmeden önce kendisini 22 kez jiletle kesmesi, kurtulması ve birkaç ay daha hayatta kalmasını önceden görmüştü. Cazotte, gerçekte biri hariç diğer bütün konukların ölümlerini görmüştü ve bu vizyonların kesin doğruluğu ve detayları bütün tesadüf önermelerini geçersiz kılmaktadır. ■

Uri Geller's Encounters Degisi, Aralık 1996 sayısından çeviren: Burak Erker

Ruhsal Potansiyelimizi Açığa Çıkarmak

BIZI efsanevi "Tanrı'nın Şehiri"ne götüren bir yol vardır ki; orada güzellik, gerçek, sonsuz aşk ve elem bilinmez. Bu "dar ve çetin" bir yoldur, izlemesi zordur. Binlerce kişi, akı, yüreği ve arzuları çelen bu hayale kapılarak gider.

Bu hayallerin en ölümcülü, bizim birbirinden ayrı varlıklar olduğumuz ve diğerlerinin iyiliğinden sorumlu olmadığımızdır. Bu yanlış inanç, dünyaya dert ve eziyet getirmiştir. Bizim her yaptığımız, her düşündüğümüz diğerlerini etkiler. Nezaket güneş ışığıdır, bencillik keder

üretir. Sorunlar zıtlaşarak değil, anlayış ve sevgi ile çözülebilir.

Dürüst rehberler her kuşağa yol göstermiştir. Hikâyeler, atasözleri bize, diğerlerini düşünmenin otomatik olarak ruhsal potansiyelimizi - sabrı, şefkati, dürüstlüğü, vazifeye bağlılık ve merhametimizi- açığa çıkardığını ve geliştirdiğini hatırlatır. Bu yolu takip edersek, tekâmül eder ve içimizdeki sevgi, gerçek ve güzellik kaynaklarını açığa çıkarırız. Bu günümüz insanının tekâmül yolunda yaşayabileceği ve yaşaması zorunlu bir tecrübedir. ■

ELOISE HART

BİLYAY VAKFI'NDA ROERICH MERKEZİ'NDEN BİR KONUK

MOLDOVYA Roerich Merkezi İkinci Başkanı Sn. İvan Butsy, Mayıs ayında Vakfımızı ziyaret etti. 28 Mayıs akşamı, Vakıf üyelerine kendi merkezlerini ve çalışmalarını aktardı.

15-18 Mayıs 1998 günleri arasında Moldova, Kişinev'de UNESCO'nun düzenlediği uluslararası bir sempozyuma katılan merkezlerinin bildirisini bizlere tanıttı. Bu sempozyumun adı, "Barış ve Uygarlıkların Diyaloğu Kültürü Uğruna, Savaş ve Şiddet Kültürüne Karşı" idi.

Roerich Merkezi, Uygarlıkların Diyaloğu olamaz, çünkü yeryüzünde tek bir uygarlık vardır diyerek sempozyumun ana temasına karşı olduklarını ifade etmişler.

İnsanların "Kültür" kelimesini de yanlış kullandıklarını, kültürün "ışık" veya "ışık saygısı" anlamında olduğunu vurgulamışlar.

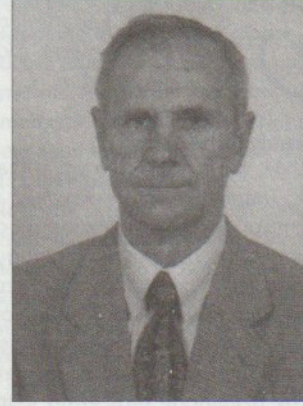
52 ülkenin temsilcilerinin katıldığı sempozyumun sonunda, Roerich Merkezinin, Birleşmiş Milletler Teşkilâtı veya UNESCO çerçevesinde Uluslararası Fikir Enstitüsü kurma teklifi kabul edilmiştir.

Moldovya Roerich Merkezi başkanı Larisa Dmitriyeva tarafından sunulan bildirinin adı "Savaşları Örtmemizin Nedenleri ve Onların Bazı Sonuçları Üzerine (Buda'nın karma ve tekrar-doğuş öğretisi ve Roerichler'in Fikri-Agni Yoga ya da Canlı Etik)".

Moldovya Roerich Merkezindeki dostlarımızın bazı fikirlerini aşağıda aktarıyoruz:

"Biz aynı anda iki dünyada yaşarız, görülür ve görülmez dünyalarda. Fiziksel beden, insan değildir. Bu beden, mantal ve ruhsal, psişik bir yaratıktan ibaret olan gerçek insanın sadece canlı bir elbisesidir.

"Kaoslarının nedeni, onun düşük bilinci-

*Moldovya Roerich Merkezi İkinci Başkanı
İvan Butsy*

dir. Düşük bilincin doğasının yayınımları, bulgarları, korkunç siyah bulutlar hâlinde toplanıp her zaman yağmurla değil, kanla boşalır. Gökyüzündeki görülmez meydan savaşları fiziksel dünyada savaşlar, isyanlar, depremler, yığınsal cinayetler, salgınlar vb. olarak ortaya çıkarlar. İnsanın kendi ıstıraplarının sorumlusu kendisidir. İnsanın kişisel karması, onun kişisel arzuları ve fikirlerine bağlıdır."

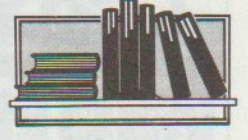
Sempozyumda sundukları tekliflerinin hedefi, BM Teşkilâtı veya UNESCO çerçevesinde kurulabilecek Uluslararası Fikir Enstitüsü, Agni Yoga-Canlı Etik öğretisi olan ilkelere dayanarak kadim Ruhsal Bilim ve çağdaş materyalist bilimin kazanımlarını birleştirebilmektir. Kurulabilecek böyle bir kuruluş doğu ve batı bilgilerinin psişik enerjiji incelemelerindeki gayretlerini birleştirebilirdi.

Öğretilerinin temeli Şambala'daki Mahatma üstatlarının aktardığı bilgiye dayandırılıyor. Bu merkez, öğretisini Agni Yoga olarak adlandırıyor. Öğretinin kurucuları olan, 19. yüzyılda yaşamış Blavatsky ile 20. yüzyılda yaşamış Roerichler'e göre, 21. yüzyılda insanlık aydınlığa çıkacaktır.

Vakıf olarak dostlarımıza başarılar diliyoruz. ■

KİTAPLAR ARASINDA

TÜM YÖNLERİYLE **MEDYOMLUK**

Kitabın adı
TÜM YÖNLERİYLE MEDYOMLUK
Yazan
Ergün ARIKDAL
Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
184 sayfa, 1998
Fiyatı: 900.000 TL.
RUH ve MADDE YAYINLARI
P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Metapsişiğin araştırma alanları sadece dünyasal ve maddesel bilgilerle sınırlı değildir. Bunun ötesindeki kaynaklardan da yararlanmak mümkündür. Özellikle bedensiz varlıklarla kurulan iletişim sonucu alınan bilgiler, metapsişiğin önemli bir bilgi hazinesini oluşturmaktadır. Bu kanaldan alınan bilgi yüzyıllardan beri insanlığa ışık tutmuş ve hâlen de tutmaktadır.

Medyomluk, yapmış olduğu fonksiyon ve meydana getirmiş olduğu etkiler bakımından dünyanın en eski irtibat aracıdır. Medyomlar göksel dünyayla, yani ahiret denilen dünyayla fizik dünya arasındaki bağlantıyı en sağlıklı şekilde kurabilecek, birini diğerine bağlayabilecek, birinde olanlarını diğerlerine anlatabilecek, bilgi aktarımı yapabilecek güçte olan varlıklardır. Bunları yaparken de kendilerindeki yeteneklere ve kapasiteye göre çok değişik medyomsal tezahürler ortaya koyarlar.

Kendinde medyomsal yetenekler bulunan insanların hem bireysel hem de toplumsal bir vicdana uymaları, bu amaçla birtakım kuralları, birtakım metot ve ilkeleleri incelemesi gerekir. Çünkü medyomluk, bencilce çıkarlar ve hedefler yönünde kullanılacak bir pratik değil, üzerinde hassasiyetle durulması gereken, hem dünyasal hem de evrensel bir sorumluluğu olan bir misyondur.

Eser, BİLYAY VAKFI kurucusu Ergün Arıkdal'ın, bir ömür harcadığı metapsişik çalışmalardan elde ettiği medyomlukla ilgili teorik ve pratik bilgilere dayanmaktadır. ■